

PLANTA 8

La revista de la Facultat de Física, número 37

presenta

ROLFINGER

LICENCIA PARA EXPULSAR

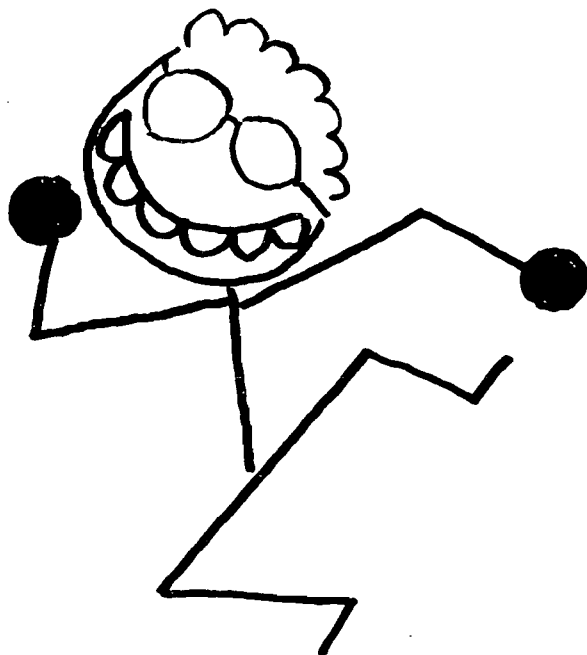
EDITORIAL:

Un any més arriba la primavera i amb ella la calor, els vestits vaporosos i la gent quasi fornicant a la gespa de química. I com no, una vegada més arriba Planta 8, amb la important missió d'alleugerir el patiment que ens arriba amb els exàmens de juny, i disposats a passar el darrer estiu estudiant. Encara que sembla ser que no, que l'any vinent també tindrem setembre. Al l'últim referèndum realitzat a la facultat, en el que es decidia el començament o no de les reformes del Pla Nou, va sortir un NO com a resposta. Sembla ser que els alumnes tenim una certa por a un nou pla sense acabar de perfilar. O potser ens hem tornat addictes al tracte brusc a què ens sotmeten el professorat en dates d'exàmens. Sigui com sigui, la reforma del pla es continuarà treballant i encara no la testarem l'any que ve. Dons bé, aquí teniu la vostra revista. Gaudiu-la.

PD: Atenció, no us perdeu el còmic del nostre amic Jaume Rofes (Més Enllà del 2000), que després d'un any a l'exili torna amb els ànims renovats, amb una presentació a l'estil Jose Luis Garcí en la pàgina anterior.

LA REDACCIÓ: Mireia, Oscar, Lluís, Andrés, Joan (Q π), Germán, Joan, Javi, Amri, Ariadna, Anna, Uri, Sergi i Erdavi.

AGRAÏMENTS: Carlitos i Su (de Palike i Fdp), Borrachina, Aligual, Il Panieri, Marc, Àlex el bereber, família Vela (especialment papar i mamar), Nyol, Borja, Raúl, Spunk, Bernat, Eva i Newton.

La boda

Tothom li havia desaconsellat que ho fes. Però ara era allí. Es començava a adonar del seu error. Les mans li suaven i el coll de la camisa se li feia estret.

Recordava la primera vegada que l'havia vista en aquella festa universitària. Es deia Maribel i era irresistible, tant segura de si mateixa... Tot va anar tant ràpid que abans que se n'adonés ja s'havien promès i estaven pintant el pis. Fins aleshores no s'havia adonat de les terribles conseqüències que el matrimoni li podia comportar... Atenció! Ara havia d'estar atent, entrava per la porta del braç del seu pare, el Sr. Leopoldo. Aquell ésser desagradable seria el seu sogre; no creia que pogués suportar un home que enlloc de parlar escopia i explicava, tot orgullós, haver conegut al Generalíssimo... Però ell no es casava amb el seu pare, sinó amb la Maribel, aquella criatura angelical... Mare de Déu! Quin mal gust tenia aquella noia! duia un vestit horrorós! li feia el cul gros i li xafava el pit. Es va imaginar una tia escultural amb un vestit cenyit i curt, molt curt, amb un generós escot que li xiuxiuejava: "aquesta nit seràs feliç".

- Ets feliç, amor meu? -Era la Maribel que li estroncava el somni.

- Amor meu, estàs bé?

- Eh?, sí, sí.

Quànt temps feia que li deia "amor meu"? li sonava a cursilada dels anys 50 i no podia creure's que ho hagués estat aguantant tant de temps.

L'home rabassut i calb que tenia al davant va començar a pronunciar un discurs monosònic. Havien escollit la cerimònia llarga perquè a la sogra li feia il·lusió i ara es penedia de no haver-se imposat com un home! A més, la cerimònia llarga era més cara, com podia ser que hagués de pagar per aguantar un sermó quan el seu pare els hi dedicava gratis de tota la vida?

- És que l'Església ja no és el que era, ni tan sols hi ha capellans joves -pensava, i no li estranyava, ell no podria pas viure en celibat. Va intentar imaginar-se la vida sexual d'aquell capellà: s'ho feia tot sol o tenia alguna amigueta a qui després li confessava els pecats?, això sí que devia tenir morbo.

- Què? -No s'enterava de res.

- Els anells, fill...

- Sí, sí -els duia a la butxaca de l'americana, però i si no els treia?, podia dir que se'ls havia oblidat i aplaçar la boda!

- No els tinc. Creç que me'ls he deixat a casa.

- No pot ser. He vist com te'ls posaves a la butxaca -el seu germà, sempre tant oportú.

- Que no, no hi són!

- Ets un inepte -la Maribel li va trobar de seguida.

Perquè havia de ser tant eficient? Sempre era molt quisquilloso amb l'ordre, però ho trobava tot. Segur que seria d'aquestes que es posen histèriques per una mica de pols: viure amb ella seria un INFERN. El seu temps de llibertat s'esgotava. Havia de fer alguna cosa dràstica o resignar-se per sempre més. Però la cerimònia seguia endavant.

Va agafar les arres del plat i els hi va donar a ella. Això sí que el fotia; la família de la Maribel eren de Valladolid i clar, un costum tant castellà com el de les arres no hi podia faltar! I pensar que ell era catalanista, de tota la vida votant d'ERC, i no podia tenir música de gralles el dia del seu casament!

Com podia ser tant desgraciat?

Donaria el sí? No, no podia fer- ho, seria com agenollar-se davant la tirania femenina. Es faria el boig. Estava decidit. Quan li fessin la pregunta fatal es posaria a cridar "Visca l'anarquia!" o algo impactant, saltaria al coll del capellà, amb un ciri cremaria les cortines i ja improvisaria sobre la marxa. Ara desitjava que arribés el moment, seria divertit, tothom pensaria que tenia *enajenación transitoria* (havia sentit aquest terme en les pelis d'advocats).

- ... com a esposa fins que la mort us separi?

- Eh? sí, no, ..., sí.

- Fill, estàs bé? Cal que et repeteixi la pregunta?

- No, -no, estic bé -Estava gelat. No havia tingut collons. Allò era la seva fi.

- I vòstè Maribel... l'accepta com a espòs fins que la mort us separi?

- Ja, ja, ja! -Va començar a riure embogida. Va pujar-se a l'altar, va esquinçar el ram, va agafar un ciri i es va dirigir a les cortines però una multitud de gent la van aturar i reduir, mentre ella cridava blasfèmies.

La Maribel escenificava el que ell no havia tingut coratge de fer. Havien tingut la mateixa idea, potser eren ànimes bessones. Quina decisió, quina empena, com l'admirava per això... Com havia pogut dubtar?

- Creus que m'he tomat boja? Creus que sóc boja? Eh? Contesta!

- No, clar que no. És normal tenir por al compromís, fa uns segons he pensat fer algo semblant però, per sort, m'he contingut.

- Oh! de debò? Per cert, què et sembla el meu vestit?

- Preciós, estàs radiant.
- No em fa el cul massa gros?
- No, què dius?
- I el pit? No me'l xafa una mica?
- No, no, estàs magnífica.
PLAFF! La bufetada va ressonar en tota l'Església.
- Ets un mentider! Ya lo decia mi padre que no me casara con un separatista.
- I ara què et passa?
- A mí me hablas en castellano, que si no no te entiendo. Tú eres imbécil, ¿en serio creías que éramos

“almas gemelas”? Lo que pasa es que yo leo la mente. ¿Que no te lo crees? La verdad es que ya sabía que eras tonto pero te iba aguantando porque te veía buen chaval y me dabas pena. Pero bueno, ya he tenido bastante.

I se'n va anar fent- se pas entre els al·lucinatats convidats.

- Y ustedes, ¿qué miran?

Fi

CORATGE!

Aquestes són les definicions que el filòsof alemany Georg Wilhelm Friedrich HEGEL (1770-1831) donà d'electricitat, so i calor a la Filosofia de la Naturalesa :

“ *La electricidad... es el propósito de la forma de la cual se emancipa, es la forma que está a punto de superar su propia indiferencia; pues la electricidad es la emergencia inmediata, o la actualidad que acaba de emerger de la proximidad de la forma y aun determinada por ella, pero no es todavía la disolución de la forma misma, sino más bien el proceso, más superficial, por el cual las diferencias abandonan la forma que, sin embargo, aun conservan, como su condición, no habiendo llegado todavía a la independencia de ellas y a través de ellas.* ”

“ *El calor es la autorestauración de la materia en su amorfismo, su liquidez el triunfo de su homogeneidad abstracta sobre lo definido específico; y su continuidad abstracta, de existencia autónoma pura, como negación de la negación, entra aquí en actividad.* ”

“ *El sonido es el cambio en la condición específica de segregación de las partes materiales y en la negación de esta condición; tan solo una idealidad abstracta o ideal, por así decirlo, de esa especificación. Pero este cambio, en consecuencia, es inmediatamente, en si mismo, la negación de la subsistencia específica material, que es, por lo tanto, la idealidad real de la gravedad y cohesión específicas, es decir, el calor. El aumento de calor de los cuerpos en resonancia, semejante al que experimentan los cuerpos por el rozamiento, señala la aparición del calor que se origina, conceptualmente, junto con el sonido.* ”

És interessant notar que només dos anys abans de publicar la "Filosofia de la Naturalesa" d'on han estat extretes les definicions anteriors, referint-se a una altra Filosofia de la Naturalesa, aquesta vegada l'escripta pel seu gran amic Schelling, Hegel diu en una carta:

“ *He estado demasiado ocupado... con la matemática... el cálculo diferencial, la química... para embarcarme en esa patraña de la Filosofía de la Naturaleza, de ese filosofar sin conocimiento de los hechos... de ese tratar puras fantasías --estúpidas, incluso-- como si fuesen ideas.* ”

Finalment s'escau recordar que el 1801, any que començà l'activitat docent a Jena, va escriure una tesi, De orbitis planetarium , en què feia física especulativa.

Llegint les definicions m'han vingut a la memòria alguns exàmens que alguna vegada m'ha tocat corregir...

Coratge!

Josep Taron

La verdadera historia del Titanic

Ahora que se ha puesto de moda, y que ha ganado tropecientos Oscar^R, creo que es el momento de que conozcáis la verdadera historia del Titanic, lo que realmente sucedió aquella noche.

¡Oh! ¡Terrible noche la del 14 de abril de 1912! Era una noche fría y tranquila. Todo parecía estar en calma, cuando, de pronto, apareció una extraña luz en el cielo. “¡Oh, qué pronto se ha hecho de día!” pensó todo el mundo, ¡pero no!. La luz provenía de una extraña bola de luz con tubo de escape, del que salía un extraño humo de color lila. La bola se acercó mucho al barco haciendo un ruido que sonaba algo así como: “...ble...ble...bleble..ble..ble...bleble...”. Todo el mundo estaba aterrado y, de repente, salieron disparados cientos, quizá miles, de objetos con forma de Godzilla que fueron a estrellarse directamente contra la cabeza de todos los tripulantes del Titanic que no llevaban un oso de peluche en la oreja izquierda. Los objetos penetraron en las cabezas de las víctimas, que inmediatamente se transformaron en ¡arenques con patas!. Los arenques nos dijeron que venían de un lejano mundo en el que todo el mundo tiene cara de pez y pies de pato, y que venían a conquistar nuestro planeta...

¡Qué terrible sensación! ¡En medio del mar y frente a un ejército de alienígenas con forma de pez, sedientos de poder! Nos vencieron en cuestión de segundos (muchos de vosotros pensaréis que éramos un atajo de cobardes, pero os advierto que ser atacado por un arenque es mucho más terrible de lo que parece) y se hicieron con el puesto de mando. En sus ansias de poder pusieron las máquinas a máximo rendimiento. Las horas de nuestra civilización estaban contadas, a no ser que apareciera el organismo que podría salvar la tierra.....EL CESID!!!!!!!!!!!!

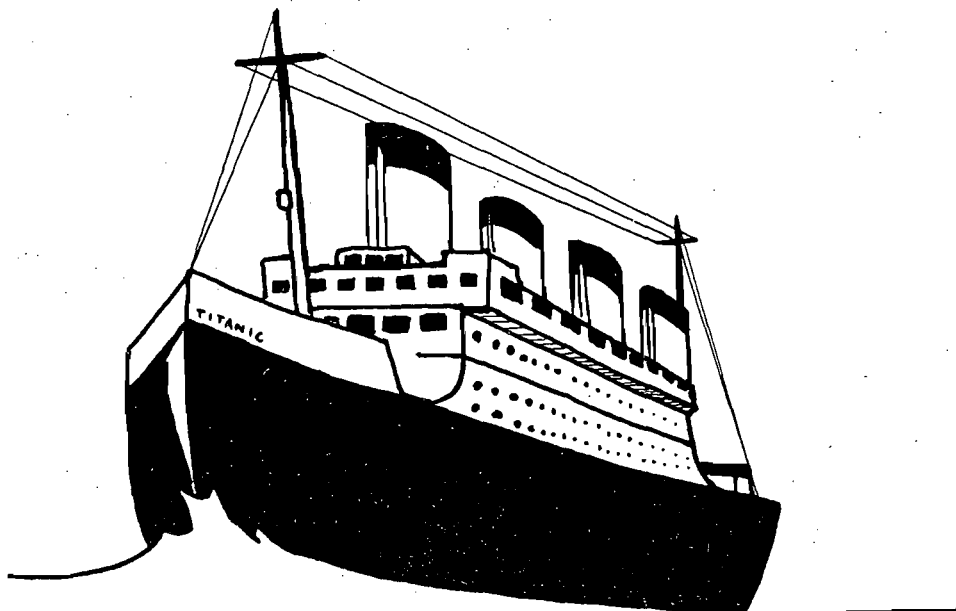
Los superhéroes trazaron un plan para eliminar la amenaza alienígena: ¡motorizar un iceberg y estrellarlo contra el Titanic! Aprovechando la velocidad del navio no les fue difícil estrellar el iceberg contra él. La operación fue un fracaso pese a que el impacto fue pleno. Los desperfectos ocasionados por el choque no fueron los suficientes como para hundir el barco, aunque dejaron el casco abolladísimo. Cuando todo parecía perdido de nuevo, de pronto el barco empezó a hundirse quedando sepultado por las aguas en cuestión de minutos. Tan solo algunos de nosotros pudimos llegar a los botes salvavidas y huir de aquel naufragio. Al principio todos estábamos sorprendidos: no sabíamos qué era lo que había pasado. Pero al poco rato vimos que el mar estaba lleno de peces...¡de arenques!. Todos los tripulantes extraterrestres se habían adaptado inmediatamente al nuevo medio transformándose en peces pacíficos y perdiendo las patas. Es por eso por lo que el mar está lleno de arenques.

Más tarde comprendimos qué fue lo que pasó aquella noche: después del choque con el iceberg, los arenques hicieron una evaluación de daños. ¡Cuál fue su sorpresa al descubrir que el seguro del Titanic no cubría lo choques contra icebergs!. Asustados, hundieron el barco para no tener que hacer frente a tan costosas reparaciones.

El lector inquieto se preguntará ¿qué pasó con las patas? Es evidente. El hallazgo de los restos está fechado en septiembre de 1985. ¡Mentira! El Titanic fue encontrado pocos meses más tarde del siniestro, y el tiempo que tardaron en recoger y esconder todas las patas fue el tiempo que mantuvieron el paradero del navio en secreto.

Dicho esto creo que debéramos todos hacer boicot a una película presuntamente histórica, que no es más que un fraude.

King of Koroki

PREMIOS DARWIN

¿Conocéis los premios Darwin? Son unos premios que se entregan a título póstumo a las muertes más absurdas sin descendencia, es decir, a los que aplican las teorías de Darwin de que sólo los mejor adaptados sobreviven, o, como dicen sus creadores, son "lo suficientemente idiotas como para apartar sus genes, o los de otros, de la piscina genética". Estos premios se entregan anualmente.

Entre los galardonados en ediciones anteriores destacan el hombre que murió chafado por una máquina de Coca-Cola al intentar sacar su refresco gratis. O el gran abogado canadiense, que se lanzó contra el cristal de su oficina para demostrar lo duro que era, rompiéndolo y cayendo ¡desde un 24º piso!

Como nominado en una edición anterior merece especial mención el atracador que quiso atracar una armería y murió acribillado. Se encontraron más de 30 balas en su cuerpo.

Este año hay grandes candidatos. En Calcuta, un joven indio de unos veinte años murió devorado por *Shiva*. *Shiva* (el nombre del dios hindú de la destrucción) es el nombre de un tigre de Bengala de 13 años de edad. "¿Que pasó?" os preguntaréis, pues bueno, estando bajo los efectos del alcohol este joven y un amigo suyo decidieron que el tigre merecía una ofrenda floral (olvidando porque a los animales salvajes se los llama salvajes), y qué mejor ofrenda

que un collar de caléndulas. El resto son detalles escabrosos que las mentes retorcidas se encargarán de imaginar. Un testigo ocular declaró que le sorprendió ver a dos jóvenes tambaleándose delante del tigre con un collar de flores en las manos.

Otros de los nominados son dos jóvenes de la universidad de Houston que fallecieron arrollados por un tren. Habían dejado unas monedas sobre los raíles para que estas adquirieran *formas alargadas*. Una vez puestas las monedas se alejaron para ver desde una "distancia prudencial" la llegada del tren, con tan poca habilidad que se pusieron en otra vía, por la que venía otro tren en dirección contraria... La policía encontró sus *formas alargadas* más tarde.

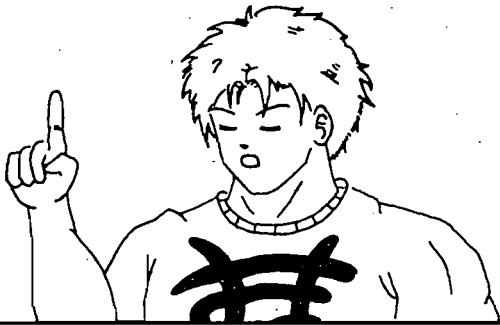
La historia más sorprendente es la de un hombre que apareció moribundo en un parque de Pasadena, Houston. Murió poco más de un día más tarde. El individuo no llevaba identificación, y nadie se hacía cargo de él.

La policía empezó a investigar en el vecindario para esclarecer el caso. ¿Qué tiene esta historia para ser nominada? Ahora veremos. Las investigaciones policiales llegaron a un apartamento donde decían conocerle, y donde les explicaron los sucesos de la noche antes de que lo encontraran. Hubo una fiesta salvaje en el apartamento aquella noche. En algún momento de la noche, la víctima, intentando impresionar a algunos de los asistentes a la fiesta, empezó a abrir latas de cerveza con la cabeza. Un cóctel de drogas y alcohol lo había hecho insensible al dolor. Al volver hacia su casa pasando por un parque cayó al suelo medio muerto. La policía inspeccionó el cadáver y encontró unas extrañas marcas circulares del radio de una lata de cerveza en la frente de la víctima.

No hay que olvidar al hombre que murió aplastado por su elefante hinchable en un accidente de circulación en Los Angeles. Este hombre era conocido en toda la zona por su elefante hinchable artesano, conocido como "Coronel Jumbo". El hombre iba por la carretera con su paquidermo, convenientemente desinflado, en el asiento trasero de su coche. De repente el "Coronel Jumbo" empezó a hincharse llenando por completo el habitáculo del vehículo, y privando de movilidad a su conductor. El resto no hace falta explicarlo. "Coronel Jumbo" era un elefante de 20 pies de alto (hacer la conversión vosotros...).

Así que, ya sabéis, si no queréis acabar como esta gente, olvidad peinaros con una sierra eléctrica o cortaros las uñas con la batidora. Avisados estáis.

L'HAMILTONIÀ D'ESTRUCTURA FINA ES
COMPOSA D'UN TERME DE L'HAMILTONIÀ
DE PAULI ...

... QUE REPRESENTA L'ENERGIA CINÈTICA
I L'ENERGIA D'INTERACIÓ DEL CAMP
ELECTROMAGNÈTIC, LA D'ESPIN ÓRBITA

¡TAP
TAP!

I EL TERME DE DARWING,
QUE COM BÉ SABEU, DEMOSTRA
L'EVOLUCIÓ DE LES ESPÈCIES...

NO

L'HAMILTONIÀ

NO

ÉS FÀCIL

La història que narro a continuació la deixo per a les futures generacions d'estudiants que aspirin a fer física algun dia, i dic això des de la perspectiva que em proporciona el meu pas per aquella facultat, la més fatídica de totes les meves decisions al llarg de la meua vida. No van ser suficients les advertències d'amics i pares, que em deien que de totes les opcions aquella era probablement la via més directa per acabar tirat al carrer amb un cartell que digués **"ZE KE E TRITE PEDI PERO MA TRITZE E ROBAS"**; si més no això era, per trist que sembli, un destí millor del que m'esperava.

En començar la carrera, ja vaig adonar-me que no hi havia gaires noies en aquella facultat i que a la del costat n'era ple, i de ben bones, però un odi feréstec i irracional entre ambdues carreres predisposava el meu destí amb elles a un intercanvi de mirades de despreci, mentre per dintre m'assaltava el dubte de per què tan desgraciada la meua ventura.

El temps i els desenganys amb les assignatures de la carrera feien que em sentís cada dia més desgraciat, i sobretot des del fatídic dia en què se'm va acudir la idea d'anar a una revisió d'examen a demanar explicacions i vaig dir al professor que faria el que fos per aprovar l'assignatura; des de llavors els professors se'm rifaven per les revisions d'examen i quan entrava als despatxos ja mirava directament a Sodoma sabent el que m'esperava, fet aquest que em féu dubtar de la meua identitat sexual i de l'estúpid i autodestructiu impuls que em feia continuar tant perversa carrera.

Un dia, però, la meua sort va canviar: vaig conèixer una tia boníssima que també estudiava física. La seva era una ànima caritativa i bondadosa que em féu recuperar la meua desmembrada confiança en mi mateix i m'ajudà a redescobrir sensacions que jo pensava perdudes com el plaer en el sexe i el fet que fos jo el donant.

Si més no, aquesta època d'immaculada felicitat i amor entre dues persones estava condemnada a ser perduda en l'oblit gràcies als vils designis que aquella carrera infame deparava pel meu destí.

Un dia, ella i jo ens trobàvem fent pràctiques en un laboratori, el nom del qual no vull recordar, i ella sacsejava contundentment el meu membre erecte sota la taula, i jo feia veure que estava procedint a utilitzar un contenidor de nitrogen líquid i, en un moment donat, no podent contenir el plaer, el meu cos va estremir-se en el seu darrer orgasme i el contenidor vessà el seu letal contingut sobre el meu membre en el moment culminant; ella tingué el temps just per retirar la mà i quedar únicament esquitxada dels fluxos procreatius de la meua desgraciada persona. Jo, però, vaig córrer altra sort, el nitrogen vessat sobre el meu membre deixa aquest més rígid i dur del que ja estava i jo, arrebatat pel dolor, vaig proferir un crit sentint com allò que tantes nits havia tingut amorosament a les meves mans, allò que sempre havia estat el meu digne representant en els moments més tensos i en els llocs més profunds, era convertit en una estàtua de gelid glaç. Acte seguit vaig caure del meu seient, mig ja sense coneixement, amb tanta mala sort que tota la utilitat que encara pogués tenir la meua glaçada eina fou esberlada a l'estil T2 pel terra del laboratori.

El següent que recordo és despertar-me a la UVI de l'hospital amb tot d'aparells connectats al meu avariament organisme, doncs després de perdre el coneixement al laboratori un alumne de la taula d'enfront, que remenava un aparell elèctric, es precipità a terra esfereït pel crit i em va enrampar, cosa que em provocà una crisi cardiorespiratòria.

En els dies següents vingueren a veure'm la meua família, cosa que no és que em reconfortés especialment, sobretot quan el meu pare i mare em digueren que ja sabien el que em buscava en aquella carrera vil. També es presentà a visitar-me el rector i una reduïda comitiva de professors, tots ells coneguts en diverses visites als seus respectius despatxos, que per un temps foren massa habituals, per dir-me que lamentaven greument el que m'havia esdevingut i que a més degut als 3 mesos en coma que m'havia passat a la UVI no m'havia presentat a cap de les dues convocatòries d'exàmens i que això feia que no hagués pogut complir amb la normativa de permanència i que era expulsat de la facultat.

Mai no vaig saber res més d'ella, comprensible per altra banda, doncs qui podria voler estar amb un eunuc tan desventurat com jo, em pregunto ara.

Quan vaig poder sortir de l'hospital vaig retirar-me a fer vida ascètica i d'aïllament en una cova on sóc ara, pregant a Déu cada dia que perdoni la meua gosadia deixant-me portar en la meua joventut per camins tan vils i pecaminosos, desestimant les advertències que em deien aquells més experimentats i assenyats que m'envoltaven, deixant-me portar per la meua ment forassenyada guiada per certs aires de grandesa i vanitat pensant que podria aportar alguna cosa al tità malèfic de la ciència física.

Paridari

J. Salán:

- “ El Apóstol es muy oscurantista. ”
- “ Mi variable que varía. ”
- “ Sigo siguiendo. ”
- “ Al hacer una partición tengo que medir el tamaño del destrozo que acabo de hacer. ”
- “ Uno tiene la función metida en un sandwich. ”
- “ Generalizar es peligroso. ”

J. Andreu:

- “ Ho dic el més malament possible per induir a error. ”
- “ Problema de concurs d'últim any de carrera d'enginyeria de ponts i camins: tenim una pilota a dalt d'una muntanya i una al fons d'un pou, quina caurà? ”
- “ En aquest moment hi ha el 80% de vosaltres que m'odieu. ”
- “ Farem un concurs: campionat mundial de rècord de capacitat de condensadors esfèrics de radi a , je, je... ”
- “ Els profes d'electromagnetisme tenim ganes de presentar les coses de la manera més complicada possible. ”
- “ El camp magnètic evita la repugnància que es pugui sentir pels canvis de sistemes de coordenades. ”
- “ No hi ha ningú a qui li repugnin les meves explicacions? ”
- “ Com que porto moltes classes enredan-vos, potser us he enredat i ni us n'heu enterat. ”
- “ Als físics d'abans de Newton els emprenyaven els fregaments. ”
- “ Quan intento augmentar l'intensitat en una bobina tinc una punyetera força contra-electromotriu que em roba energia. Aquest robatori a que intento fer créixer la intensitat. ”

F. Sánchez:

- “ En mi época de estudiante nos desvivíamos por salir a hacer los problemas. ”
- “ Esta es la manera de hacerlo a lo bruto. ”
- “ V primo. ”
- “ No es complicado salvo que nos equivoquemos. ”
- “ Nadie hace trabajo gratis. ”
- “ Todo lo que entra, sale. Ejemplo casero. ”

J. Tarón:

- “ Això és encara més complicat que Internet. ”

J. Vinyals:

- “ I vinga politges! ”
- “ Hi ha millors maneres de veure la intel·ligència d'una persona que un examen de química. ”
- “ A mi la formulació me la bufa. ”
- “ N'estic fart de sentir: passa'm l'hac dos essa o quatre! ”
- “ Mengem patates gràcies al fòsfuru. ”

Varela:

- “ Oye, ¿eres conservativo?... y evidentemente no me contesta... ”
- “ ¿y por que os pongo este ejercicio para casa? para ver si copiando, mirando libros, o hablando con la portera lo podiais resolver ”
- “ ¿y como calculamos este dv? pues de una manera sencilla y natural ”

Montes:

- (Se cuelga de un cable del laboratorio)
- “ Ahhhhhhhhhhh!!!!!! (a lo tarzán), Uy! perdonar, es que hoy estoy gilipollas ”

Viñas:

- “ ...i si aquesta integral és finita, aleshores vota al senyor Pujol (és convergent) ”
- “ ...i aleshores aquí tenim un punt conflictiu, igual que la plaça Cerdà ”
- “ Si continuen vostés així, al juny no aniràn a la plaça St. Jaume, si no que estaràn més aviat com el Sporting ”
- (Se acerca a la pizarra y le dice a un dibujo)
- “ Avui vostés ténen menys ganes d'escoltar que el barça de jugar ahir a futbol ”

E. Salvador:

- “ Molts protons i neutrons s'havien eliminat amb els antiprotons i antineutrons. Per tant aquests que queden aquí són els últims mohicans. ”

Psycho Test: descobreix el físic que portes dintre

Vols confirmar que pateixes problemes amb les connexions sinòptiques del teu podrit cervell? Vols saber com ha afectat la carrera de física els teus problemes d'impotència sexual? Doncs el millor que pots fer és anar directament a parlar amb un especialista com el Dr. Corbella o la Carmen Bijander, i deixar de llegir aquesta revista, que se t'informa que és escrita per un grup de marginats que realitzen els articles sense cap mena d'afany altruista, i tampoc per una remuneració econòmica, sinó per alliberar d'una manera no violenta les seves frustracions i problemes que els han portat a coses tan denigrants com la següent:

Instruccions d'ús: llegeix atentament totes les preguntes, i si n'hi ha alguna que no entenguis vol dir que no podràs acabar aquesta carrera. Tot seguit escull una de les tres opcions (a, b o c, semblant a l'examen de fonaments de física que molts de vosaltres heu suspès) i recorda-la o anota-la en el cas que portis uns petardets de més. Molts de vosaltres us preguntareu què passa si cap de les preguntes no encaixa amb la vostra personalitat, llavors el millor serà que dediqueu el vostre temps a la cria del xampinyó salvatge, cosa que serà més adequada per la vostra pobra i patètica intel·ligència.

Pregunta 1- ¿ Què vas fer a l'última "Mostra de Rock"?

- a) No saps què és la "Mostra de Rock".
- b) Havies d'estudiar, però t'hagués agradat anar-hi.
- c) tens un mal record, vas trencar dues cordes del baix, vas vomitar-li a sobre a la teva xicota i el pitjor de tot és que llavors devies ser bastant jove i quan la teva mare va anar a recollir-te vas tornar a treballar.

Pregunta 2- ¿Què va impulsar-te a estudiar Física?

- a) El fet absolutament irracional que et porta a pensar que elabores una teoria de la gravitació quàntica i serà correcta, en el teu temps lliure...va per un fantasma que corre per la facultat.
- b) L'assignatura se't donava bé i t'agradava.
- c) És difícil de dir, el dia que vas omplir les sol·licituds portaves una elevada quantitat d'alcohol i drogues al cos, però ara t'adones que alguna part de raonament que vas fer no era correcta.

Pregunta 3- ¿Què creus que passaria si viatgessis en el temps i matessis el teu avi?

- a) És trivial, si considerem que...bla, bla... (Típic plasta empollon)
- b) No et preocupa, no creus que arribi a passar.
- c) Seria una putada perquè llavors no naixeria el teu tiet que no es casaria amb una dona i no tindrien una filla, que és la teva cosina que està buenérrima i les teves esperances de follar-te-la quedarien frustrades !!!!... L'univers no pot ser tan cabrit.

Pregunta 3'- ¿ Tens alguna hipòtesi respecte al fenomen succeït a Tungusca(Sibèria) a principis de segle?

- a) bla, bla, bla, bla...(Només faltava donar-li més corda al plasta aquest)
- b) probablement un meteorit o fenomen atmosfèric estrany.
- c) Joder, està claríssim, contràriament al que es pensava, el primer meteorit de pichurrita no va caure al chalet del Charles Bronson al 57 sinó que va ser aquí, però devia ser una forma inestable i es va desintegrar (perquè els del club de rol vegin que no m'oblido d'ells).

Pregunta 4-¿ Què faries si fossis degà de Física?

- a) No et preocupa una facultat tan petita; per algú tan gran com tu et correspon un lloc a Oxford o Caltech.
- b) És un lloc de molta responsabilitat, no creus estar preparat per respondre això...
- c) El més important seria reunir un bon equip de becàries perquè t'assessoressin en les teves investigacions...

Pregunta 5-¿ Quan surts amb una noia li dius que estudies física?

- a) Les noies podrien destorbar-te en un moment tan important a la teva vida i fer que no guanyessis el Nobel.
- b) Sí, creus que la sinceritat és bàsica en una parella.
- c) A tu te la sua el rotllo palike, tu vas directament al gra, a més a ella què l'importa el que tu facis? A tu tampoc t'interessa la seva vida joder, igualtat sexual no?

Pregunta 6-¿ Saps què vol dir l'expressió Sex Bizarre?

- a) Suposes que deu està relacionat amb el sexe (quelcom del que tu no tens coneixements enciclopèdics...jejeje).
- b) Sí bé, et fa cosa parlar-ne, és que aquí...

c) Abans vas comprar-te algunes revis sobre el tema però ara prefereixes les de Bondage i Zoofília, no són tan esotèriques.

Pregunta 7-¿ Creus que hi ha coses a l'univers que la ciència no pot explicar?

a) La ciència ho és tot però la massa social, ignorant de la veritat, veu com inexplicables molts fenòmens que només uns quants escollits podem comprendre.

b) L'amor i els sentiments sempre seran coses incomprensibles i irracionals, que fan aquesta vida tan bonica.

c) Depèn del moment en el temps en el que et trobes; quan vas de trippis totalment irracional, vaja com les classes, però encara que tinguis la mala sort de no tenir ni tabac, el món és chungo.

Pregunta 8-¿ Què opines dels Químics?

a) Bé, són persones menys capacitades que estudien una carrera adequada a les seves possibilitats.

b) Són gent com tu i fins i tot tens amistat amb algun.

c) Tu dels químics passes, però les químiques ja és un tema diferent, perquè a la teva facultat el nivell està sota zero.

Pregunta 9-¿ Quin es el teu filòsof preferit?

a) Aristòtil va iniciar un mètode que...bla, bla,bla...

b) Kant i la moderació.

c) Vlad Tepes.

Molt bé, ja hauràs marcat les respostes doncs ara hauràs de fer ús de les fórmules següents:

a=0 punts   b=1 punts   c=2 punts

Pf=S $\sum_{i=1}^{10} x_i$ $x_i = a, b \text{ ó } c$

Ara que tens Pf mira a quina personalitat correspon :

00Pf05   Personalitat 1 - Probablement encara no t'has adonat que la majoria de companyes de la classe et troben un pedant i que fins i tot els professors s'agobien de la teva cara quan sempre que s'acaba la classe vas a fardar que t'han sortit tots els problemes i a dir-li que no tens dubtes, però que has llegit una cosa de física quàntica que t'agradaria comentar amb ell.

Tractament i Medicació: Si no es reenfoca la vida del pacient, als 40 continuarà com un onanista reprimat i no haurà descobert res, o potser amb una mica de sort aquells indigents que sempre fan xivarri al darrera i que no sap que l'odien li faran un favor i morirà en un lamentable accident: el cap esclafat en una paret. A fi de sanar aquesta dolència mental del pacient es recomana un tractament a base d'alcohol, drogues i sexe i queda terminantment prohibit l'estudi fins que el pacient no s'adoni, cosa que acostuma a succeir al cap de dos o tres dies si s'aplica una bona medicació, que la seva vida fins ara ha sigut ronyosa.

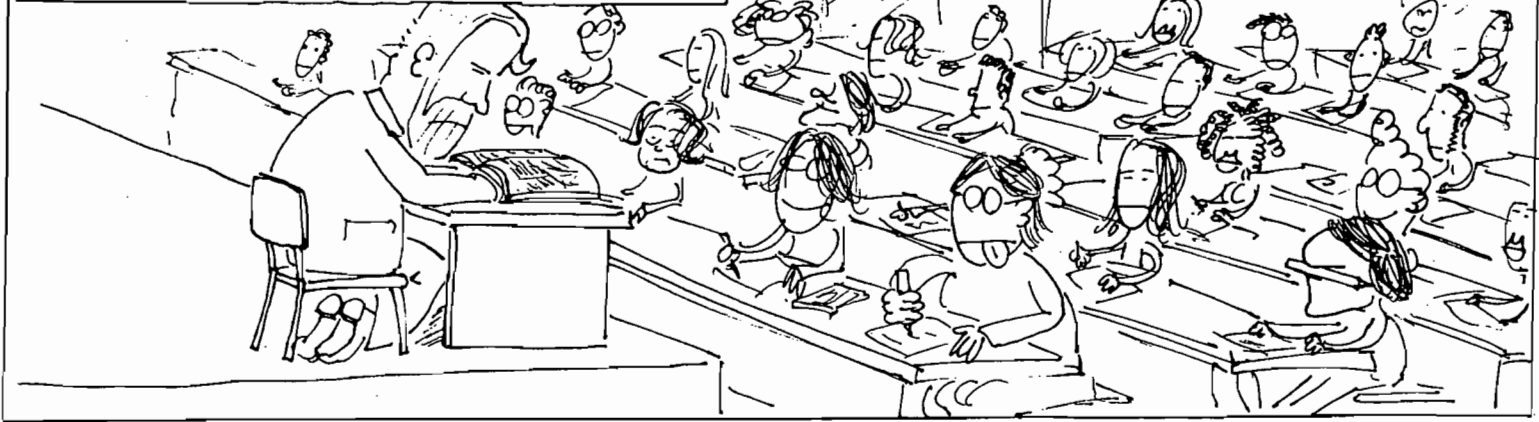
60Pf14   Personalitat 2 - La mediocritat és la tònica de la teva vida, vols ser bona persona, però en realitat no ets res més que un covard sense pebrots ni aspiracions amb un futur com que als 40 tindràs dona, 1,2 fills i un piset a l'Eixample i follaràs 3 cops per setmana, i no seràs capaç de follar-te la secretària per l'amor que professes per la teva dona i fer-te un sol favor en tota la teva penosa vida.

Tractament i Medicació: Aquesta dolència té difícil solució degut a què és un mal que pateix gran part de la població i no es tracta sinó d'una de les moltes manifestacions de la normalitat. Aquesta varietat del virus és bastant contagiosa i de difícil cura actualment. Només un bon tractament de xoc a través de moltes putades sobre el pacient el pot fer reaccionar, tot i que el 90% dels malalts tractats amb aquesta teràpia acaben amb un mal pitjor com depressió psicòtica i un 5% són resistents al tractament i no presenten cap millora.

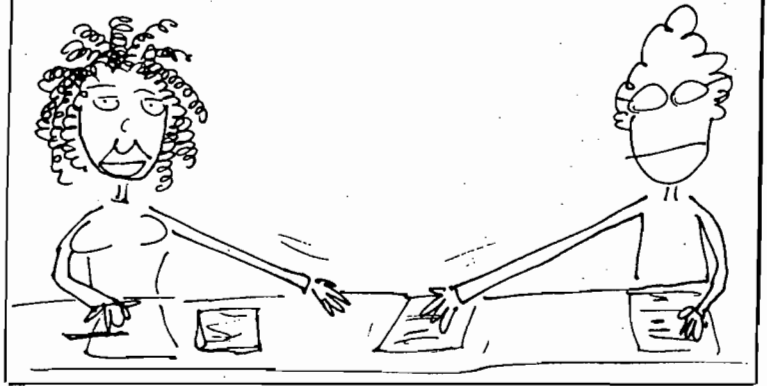
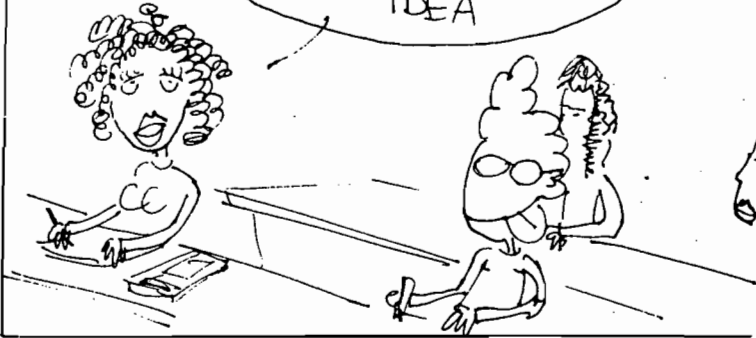
150Pf20   Personalitat 3 - El teu problema és de difícil solució i ara et trobes en un punt crític, en què si no pares aquesta vida de vici i desenfrè sense límits el teu organisme quedarà irremissiblement danyat, i si no vigiles pot ser que acabis entrant a formar part d'alguna organització anarko-terrorista, et facis polític o bé entris a formar part de l'Opus degut a la teva carència de tota ètica, moral o escrúpols. Si no és així, pot ser que cap a la vora dels 30 agafis l'encara més nefast mal de la normalitat.

Tractament i Medicació: El pacient ha de seguir un tractament de desintoxicació i també d'inici en l'estudi i se l'ha d'apartar una temporada de certs ambients i amistats, situats a la columnata sortint del Bar, que l'han portat a aquesta vida, i pot ser que l'ingrés en un centre psiquiàtric en règim obert també fos convenient.

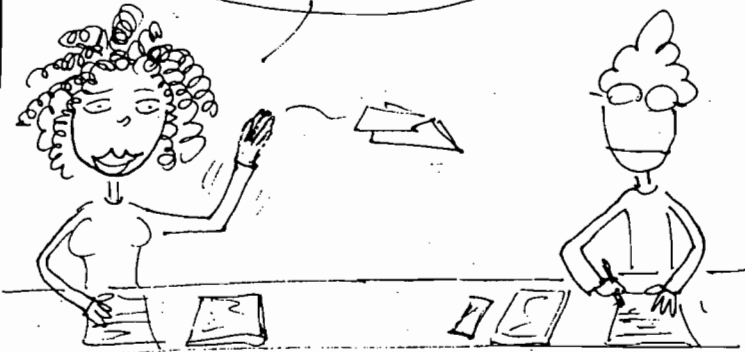
27-1-98 10:30 AM
EXAMEN DE FISICA ESTADISTICA

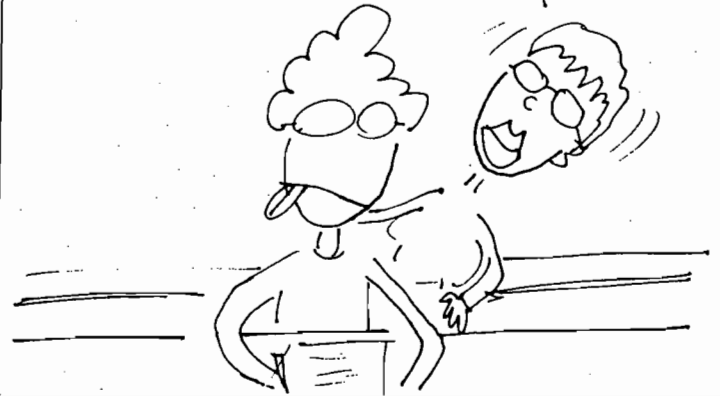
EI TIV, PASSAM
EL PROBLEMA DOS
QUE NO TINC NI
IDEA

JA ESTÀ XATO

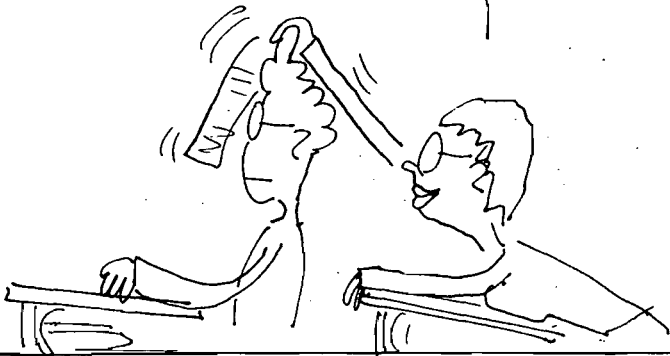
PSSSTT

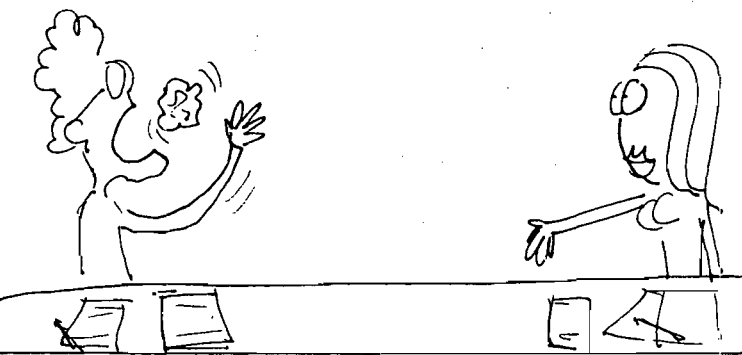
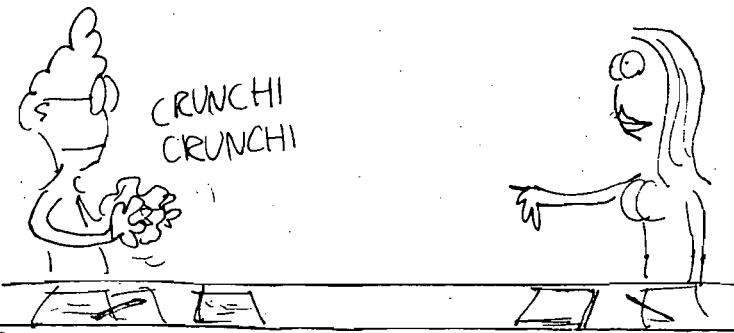
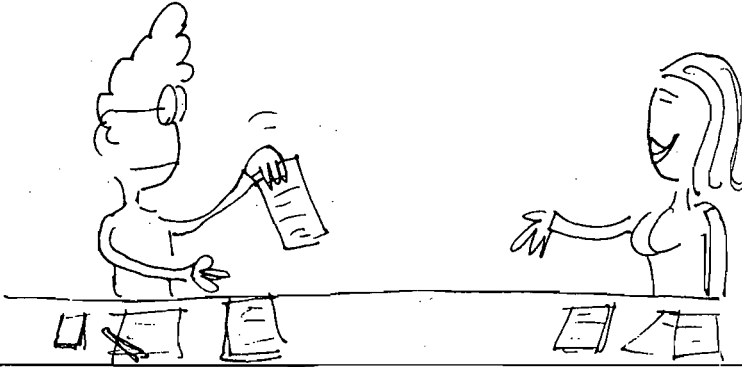
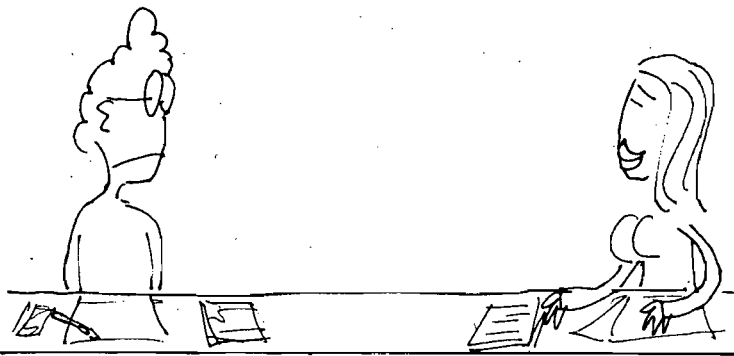
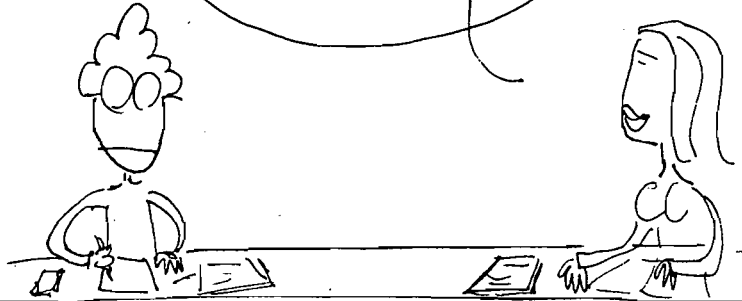
EI MACO, ME'L
PASSES A MI
TAMBE?

MOLT AGRÀIDA

! A MI, QUE NO ME'Z DEIXES COPIAR?

SCHRUUP
SCHRUUP

DES DE LES SET FENT
CVA PER ESTUDIAR.
EL QUE S'HA DE
FER PER LUGAR

(BIBLIOTECA)

SANCHO NAVAJA

Por la puerta de aquella clase lo vi pasar
con el tumbao que tienen los guapos al caminar
las manos siempre en los bolsillos de su gabán
va hacia el examen que ya está a punto de comenzar.

Para este examen, el muy jodio, ha preparado
unas preguntas que no las sabe ni el propio Gauss
problemas chungos pa que no sepan de qué está hablando
y datos falsos para al alumno ir despistando.

En una mesa de aquella clase una mujer
va repasando la termo entera por 5ª vez
se ha preparado una chuleta en un papel
pues no quisiera que la volvieran a suspender.

Un hombre pasa muy despacito por el pasillo
es el conserje, se reconoce por su carrito
Sancho Navaja los enunciados comienza a dar
mira y sonríe pues tiene ganas de catear.

Mientras camina pasa la vista de esquina a esquina
le gusta mucho ver a la peña cómo alucina
cuando de pronto esa mujer saca el papel
y Sancho Navaja por fin ya tiene a quién suspender.

Mira pa un lado, mira pal otro y se relame
y a la carrera pero sin ruido cruza la clase
y mientras tanto al otro extremo va esa mujer
refunfuñando pues no les sale el problema 3

Mientras escribe del viejo bolso saca un gran libro esa mujer
lo ha traído para prestarlo a un buen amigo
un tocho ruso que habla del cálculo diferencial
que es un coñazo y fijo pesa más de un quintal.

Y Sancho Navaja, la lista en mano le fue pa encima
con mala leche va y le pregunta cómo se apellida
y mientras reía la suspendía sin compasión
cuando de pronto ella le dio un golpe de Piskunov.

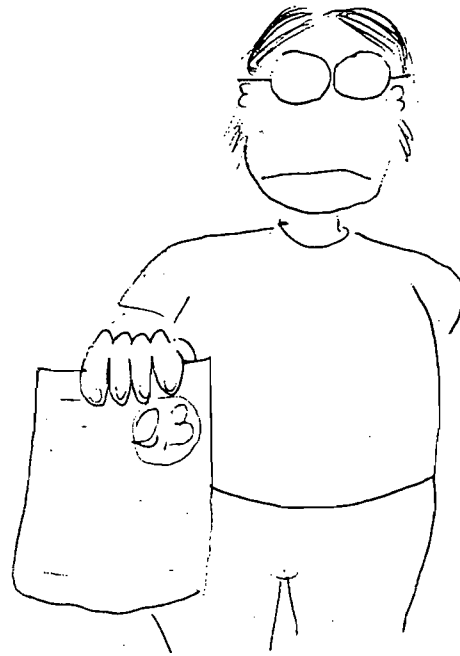
Y Sancho Navaja cayó en el suelo mientras veía a esa mujer
que libro en mano y recién suspendida a él le decía:
yo que pensaba hoy no es mi día, estoy cateá
pero Sancho Navaja tú estás peor, tú estás en na.

Y créame gente que de la clase nadie salió
no hubo lamentos, no hubo tristeza, nadie lloró
en toda el aula un gran jolgorio se organizó
entró el conserje mandó silencio y se marchó

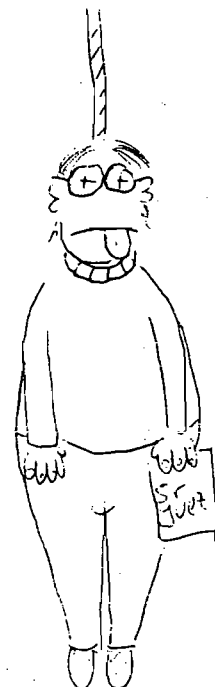
Y con su carro se fue cantando desafinao
el coro que aquí les traje sigue el mensaje de mi canción

"La termo te da sorpresas, sorpresas te da la termo"

SUSPENDIDO EN FÍSICA ATÓMICA

SUSPENDIDO EN EL AIRE

PEOR QUE LA MUERTE

Ojalá pudiera parar el tiempo. Ya sólo quedaban 6 horas. Él y su abogado habían intentado por todos los medios postergarlo, pero todos sus intentos habían sido inútiles. Las sucesivas apelaciones habían sido desestimadas, el Tribunal Supremo había hecho oídos sordos a sus súplicas y el Gobernador no había querido conceder el indulto. Las manifestaciones multitudinarias pidiendo clemencia tampoco habían servido para nada. La ejecución era un hecho: sería el martes a las 8:30 h a.m.

A las 10 había tomado su “última comida” y a las 11 se había ido a la cama. Sabía que no podía dormir, pero intentaría relajarse. Trató de afrontar la situación con aplomo, ser un valiente. Pero él no era un valiente y tenía miedo. El tiempo transcurría lento pero inexorable. Recuerdos inconexos venían a su memoria, parecía como si quisiera repasar su vida por última vez y hacer examen de conciencia. Pensó en el más allá y en la religión. ¿Habría algo después de la muerte? Quizás debería haberse hecho cristiano. Intentó rezar pero no se acordaba de ninguna oración, sólo de pequeños trozos. A través de la ventana de la celda vio amanecer, su último amanecer. Qué imagen tan bella y qué poca importancia le había dado hasta ahora. Cuántas cosas como ésta no volvería nunca a ver. No sabía cuánto tiempo le quedaba, había roto el reloj en un intento desesperado de parar el tiempo: unos pocos minutos, a lo sumo una hora.

Se oyeron pasos en el corredor: venían a buscarle. El miedo se apoderó de él, las piernas le temblaban. Se acurrucó en el catre intentando protegerse y evitar lo inevitable. El carcelero abrió la puerta de la celda y dijo:

-Venga, Sergio, despierta que tienes que ir al examen de Cuántica.

-Oh, ¡mierda!. Sólo era un sueño.

PACIÈNCIA,

HARRY

Ja fa molt de temps que dia i nit em tenallo sense autocompassió amb la pregunta: què haig de fer per cardar? “Vas més cremat que una gossa d’atura”, em direu. Doncs sí, teniu raó. Però, enfonsem-nos en la realitat que amaga aquesta pregunta tan imbècil. És una pregunta fruit de la convergència de dues reflexions.

La primera és una simple i pura concessió al narcisisme. Fent un tomb per aquesta facultat, t’adones de la quantitat de gent estèticament confusa, rara i estrambòtica que circula pels passadissos. I tenen parella! I està bona!! Caram, tu... Què haig de fer? Vestir amb jerseis cridaners amb pantalons pseudo-militars amples i plens de merda i amb bambes extretes del container de sota casa meva? Doncs no em convenç aquesta opció. I segueixo caminant per la facultat. Arribant a la màquina de les pastes (on el Bollycao sempre es queda travat) ensopego amb un altre cas de desesperació personal: el típic devorador de llibres, acompanyat de la morena de torn, aquella que es toca els cabells encara que sigui perquè el company de darrera li olori el perfum. Bé, en aquest cas normalment la noia no està tan bona com la parella del hippie. Però ens hi podríem conformar -si no és tonta!-. Ara bé, no soc un apassionat del Zemanski. Així que per aquí la cosa no pot rutllar. Tot seguit em dirigeixo al *pixadero*, i entaulo una conversa amb la titola: “*Avui no toca, Harry. Què hi farem...!*”. I el company de feina se’m queda mirant amb cara d’espantat... Quan en surto, també ho fa una noia. I penso: perquè no fan wàters comunitaris? Podríem fomentar les relacions socials: “*El teu pixat té mal color. No mengis tants greixos...*” Així els desesperats podríem tenir més possibilitats. I, com que ja és hora de classe, me n’hi vaig. Complint les expectatives, esdevé força ensopida (An. Mat. II). Aixeco el cap i començo a exercitar la flexibilitat cervical amb moviments periscopals. Ara aquí, ara allà. Però sempre acabo mirant fixament al mateix lloc. I no és que al periscopi se li hagi esgotat l’oli. Senzillament, és que una força central potentíssima m’atreu vers ella. No hi ha remei. I és aquí on comença a tenir sentit la segona reflexió. Val la pena esperar si és per ella. Aquesta noia de primera fila, de cabell llis retallat sobre les seves espatlles... Mmmmm... “*Paciència, Harry*”.

Pinx

UNIVERSITAT DE BARCELONA

Biblioteca de Física i Química

COSTAMOS MUY CAROS

ULTIMAMENTE NOS ENCONTRAMOS EN NUESTRAS MATRÍCULAS FRASES COMO: L'IMPORT DE LA VOSTRA MATRÍCULA ES DE 133.631 pts, ENCARA QUE EL COST REAL ES DE 771.004 pts

UN POCO CARA LA MATRÍCULA ESTE AÑO NO? PERO SI SOLO LO PAGO EL 17% MAMA

HABLANDO DE LA FACULTAD ¿CUÁNDO ACABARAS LA CARRERA? QUE LLEVAS SIETE AÑOS

HAY OTRAS COSAS QUE PAGAMOS MENOS DE LO QUE VALEN, COMO POR EJEMPLO EL METRO

PUES DEBE SER QUE CONTRATAN A CARLOS SAINZ COMO CONDUCTOR, PORQUE SI NO SE ENTIENDE

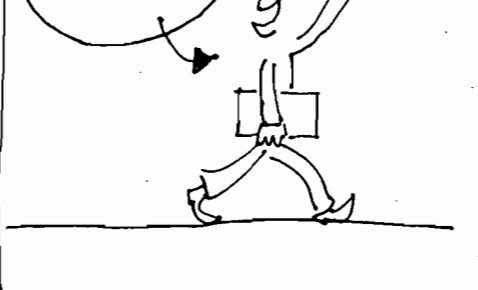
¿PUEDE LLEGAR ESTA MODA AL SENO DEL HOGAR?

ESTE PLATO DE LENTEJAS Y LA LIMPIEZA DE HOY CUESTA 3500 PELAS AUNQUE NO LAS COBRAS

PARECE QUE NOS QUIEREN CONCIENCIAR DE LO CAROS QUE SALIMOS A LA SOCIEDAD

ME VOY A LA FACULTAD A HACER DOS MIL PELAS DE CLASE

O DE LAS QUE NO PAGAMOS NADA, COMO LA AUTOVIAS, AUNQUE ELLOS NO LO VAN ANUNCIANDO

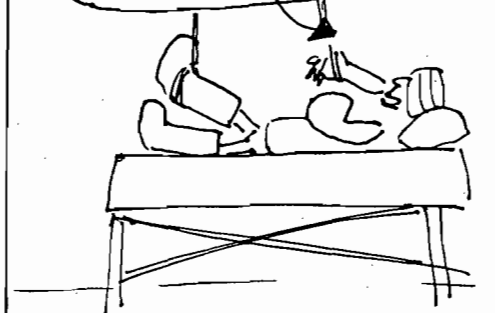

IMAGINAOS QUE TODO EL MUNDO LO HICIERA

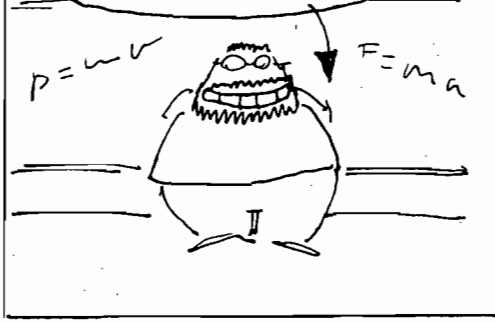
ESTE SISTEMA YA SE UTILIZABA EN LOS HOSPITALES

A LO MEJOR SE CREEN QUE DICHIENDOME CUANTO CUESTA LA OPERACIÓN VOY A DEJAR DE DARME PIÑOS EN MOTO

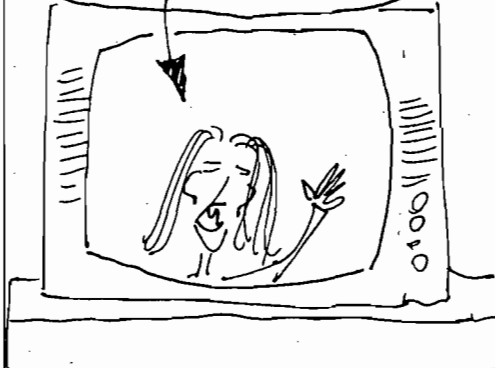

Y SI ESTO SE PONE DE MODA, ¿QUE NOS VA A PASAR?

Y ESTE TOSTON DE CLASE, AUNQUE NUNCA LO DIRIAIS, OS TENDRIA QUE COSTAR MIL PELAS A CADA UNO

HOLA, SOY ANA OBREGON. LA MIERDA DE PROGRAMA QUE ESTOY HACIENDO CUESTA 15 KILOS, Y SIEMPRE DECIRLO, LO PAGÁIS CON VUESTROS IMPUESTOS

¿PERO, CÓMO ES QUE COSTAMOS TANTÍSIMA PASTA? PORQUE LA VERDAD, COMO MAJARAJAS NO NOS TRATAN

EN LAS SETECIENTAS MIL PELAS SE INCLUYE EL SUELDO DEL PROFESURADO

TAMBIÉN EL MATERIAL ESCOLAR QUE NOS DAN

¿QUIERES QUE BAILEMOS PARA TI? OH ALUMNO!

VAYA TOSTÓN. TODO EL MUNDO HA HECHO CAMPANA MENOS YO. NO ME EXTRAÑA QUE CUESTE TANTO, SI ME PAGO YO SOLO...

DIEZ HOJAS DE EXAMEN Y VEINTE FOTOCOPIAS

LOS CUTRE-ORDENADORES DE LA PECERA

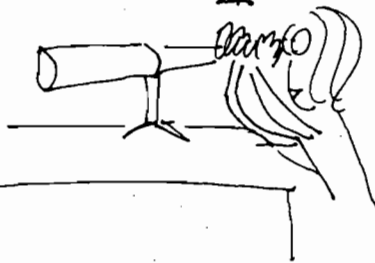
MATERIAL DE PRÁCTICAS

PERO REALMENTE, EN ESTE PRECIO QUE SUPONEN QUE COSTAMOS, SE INCLUYEN COSAS QUE NO NOS AFECTAN DIRECTAMENTE

UTILIZAR ESTE PROGRAMA ES COMO SUBIR AL TURMALET

DIOS MIO, CON ESTE CATALEJO DEL LABORATORIO DE ÓPTICA DESCUBRIERON AMÉRICA

TODAS LAS HORAS QUE LOS PROFES ESTAN EN LA FACULTAD ESTAN INCLUIDAS. Y TAMBIÉN LAS QUE ESTAN EN EL BAR

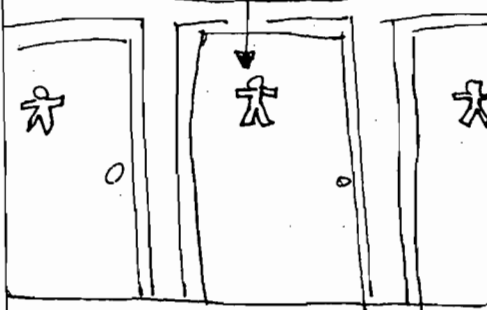
TAMBIÉN EL SERVICIO DE LIMPIEZA Y MANTENIMIENTO DE LOS DEPARTAMENTOS

Y LAS HORAS DE INVESTIGACIÓN TAMBIÉN CUENTAN. AUNQUE DESPUÉS LOS RESULTADOS SEAN PATRIMONIO DE LA HUMANIDAD

YA SABES, SI TODOS LOS GASTOS DE LA FACULTAD TE LOS ADJUDICAN, COMO TUYOS, ESO QUIERE DECIR QUE ERES PROPIETARIO DE ELLA. O SEA, ÚSALA COMO QUIERAS

ASI QUE YA SABÉIS TODO EL MUNDO A CAGAR A LA PLANTA 6 Y A HACER PINTADAS

PUES VA APAÑADA LA HUMANIDAD CON LO QUE SE DESCUBRE AQUÍ

LIBROS

- CON CEMENTO EN LOS TALONES

Páginas: 345

P.V.P.: 1975 pts.

Editorial: La Familia S.A.

Autor: Francesco Calabrese (Sicilia 1890 - Alcatraz 1935)

El autor se doctoró en Física de Fluidos por la Universidad de Chicago. Dio clases en esa universidad hasta que la familia Corleone le hizo una oferta que no pudo rechazar. La familia hizo de mecenas y financió sus experimentos sobre el principio de Arquímedes proporcionándole el material y los sujetos "voluntarios".

El libro trata sobre cómo se cumple el principio de Arquímedes según los distintos tipos de conglomerado y de sujeto utilizados en sus experimentos. Muy recomendable el capítulo sobre el soplón, con muchos ejemplos prácticos, y el anexo que trata de las desviaciones producidas durante la inmersión de Smitty "dedos largos". Prólogo de Elliot Ness.

Valoración: 8

- ESTRUCTURAS CRISTALINAS Y FRAGILIDAD

Páginas: 412

P.V.P.: 2350 pts.

Editorial: Editorial Frigo

Autor: Sir Cornell Trevorrow (Londres 1863 - Océano Atlántico 1912)

Tras una pequeña introducción sobre estructuras cristalinas pasa al tema principal: el hielo. Sir Cornell Trevorrow diserta ampliamente sobre la fragilidad del hielo y demuestra elegantemente que el hielo, en condiciones normales, puede romper su estructura cristalina ante una mujer de más de 120 kilos vestida de Walkiria cantando Lohengrin. Precisamente él y su ayudante, Hildegarda von Richthofen, fueron contratados por el armador del Titanic. Tras su primer viaje se les dio por desaparecidos.

Valoración: 8

- LA COCINA ELECTRICA ES FACIL

Páginas: 210

P.V.P.: 1230 pts.

Editorial: Publicaciones Arguiñano & familia

Autor: Hugh B. Barr

El libro trata sobre experimentos de resistencia eléctrica y conductividad en los animales. El autor, además de sus experimentos, nos descubre exquisiteces para el paladar. Como anécdota cabe destacar que tras su lectura, el rey de Namibia le encargó una silla para cocinar "monos" pero que utilizó para otro tipo de manjares. El invento no gustó al rey porque le chamuscaba la comida (principalmente miembros de la oposición) y lo vendió al gobierno de los Estados Unidos.

Prólogo a la edición catalana de Jaume Pastallé.

Valoración: 7

- GUIA CAMPSA DEL UNIVERSO

Páginas: 350

P.V.P.: 2500 pts.

Editorial: CAMPSA

Autor: varios

La guía más completa y actualizada para viajar por el universo. Nos habla de todos los planetas, satélites y asteroides conocidos y de sus costumbres, gastronomía, historia, dónde comprar, paradores nacionales.

Contiene tabla de distancias entre las estrellas más importantes (en años luz) y cómo aprovechar los agujeros negros para escapar de la operación retorno de Semana Santa. Prólogo de Camilo José Cela.

Valoración: 9

-NI EINSTEIN NI PLANCK TIENEN RAZON, ME LO HA DICHO ELVIS

Páginas: 512

P.V.P.: 8315 pts.

Editorial: Graceland Publishers

Autor: Peter R. Mankiewitz (Boston 1937) en colaboración con Elvis A. Presley (Tupelo 1935)

Excelente planteamiento de la gran teoría de la unificación. El libro, que enumera todas las falacias sobre la relatividad y la cuántica, ofrece soluciones tan imaginativas y sublimes acerca de la estructura del universo como la teoría de la gran boñiga de vaca o el principio de atracción "love me tender". También resuelve cuestiones fundamentales tales como: ¿Existen universos paralelos? o ¿Cuánto vale allí hacerse un buen tupé?

Según el autor, el libro ha sido escrito en colaboración con "el rey" Elvis, el cual fingió su muerte para encerrarse en su laboratorio y poder desarrollar sus teorías. El prólogo ha sido escrito por Jim Morrison y Marilyn Monroe.

Valoración: 10

- MOTORES A REACCION. TRUQUILLOS CHANANTES

Páginas: 417

P.V.P.: 4995 pts.

Editorial: Libros La Mina

Autor: Manolo Gutiérrez "el Guti" (San Adrián 1963)

Este gran físico e ingeniero aeronáutico, natural de la bella rivera del Besós, aprendió mecánica en el taller de su padre, donde se trucaban vespinos. Fue expulsado de la NASA acusado de recortar los tubos de escape al Challenger y lijarle un poco los pistones antes de su último vuelo. El libro explica trucos para obtener mayor rendimiento en motores a reacción y trucajes del combustible.

Valoración: 8

- TAXIDERMIA DE CIENTIFICOS

Páginas: 422

P.V.P.: 6995 pts. (con serrín y kit de taxidermista)

Editorial: Hobby Press

Autor: Percival J. Downey (Glasgow 1945)

¿Por qué contentarnos con tener una comadreja sobre la mesita del comedor o una cabeza de alce sobre la chimenea? ¿Por qué no tener un físico teórico disecado en el rincón de la salita de estar, una alfombra de piel de óptico en el recibidor o una cabeza de meteorólogo en la pared? Todas las técnicas de taxidermia humana son explicadas en este libro. El autor, reconocido taxidermista (bisnieto del taxidermista de Banyoles), actualmente cumplé condena en la cárcel de Roma tras ser descubierto en el Vaticano con dos sacos de serrín cuando preparaba su libro "Taxidermia de obispos, cardenales y papas".

Valoración: 9

- AUCH MEIN KAMPF

Páginas: 454

P.V.P.: 3450 pts.

Editorial: Anna Frank Editores

Autor: Alfred Kinderficker (Moenchengladbach 1890 - Berlín 1945)

Autobiografía de este gran científico alemán que contribuyó al desarrollo de la Ciencia en muy diversos ámbitos. En Física trabajó para Hitler en el desarrollo de la bomba atómica para el tercer reich y en Medicina sirvió de conejillo de indias para los experimentos del doctor Mengele cada vez que fallaba algo relacionado con la bomba. Murió por la Ciencia, desangrado en un experimento de coagulación espontánea en amputaciones de ambos brazos.

Valoración: 8

- SCHAUM TABLAS Y FORMULAS PARA MORSAS

Páginas: 324
P.V.P.: 1995 pts. (con un arenque)
Editorial: Jacques Cousteau
Autor: Olaf Johanson (Malmö 1949)

Tras 20 años estudiando las morsas, el profesor Johanson ha llegado a la conclusión de que estos animales no sólo se comunican, sino que les gusta mucho hablar de filosofía (les apasiona particularmente Kierkegaard), de películas de gladiadores y de física. Precisamente se quejan de la poca literatura que hay sobre el tema escrita para morsas. Este será el primer libro de una amplia colección de temas científicos para animales marinos que proporcionará a las morsas una valiosa ayuda para desarrollar sus propias teorías y para las discusiones sobre armónicos esféricos que mantienen con los leones marinos.

Otros títulos de esta colección en preparación:

- El plancton y el movimiento browniano (para ballenas)
- Ultrasonidos y sónar (para delfines)
- El tejido adiposo (para cetáceos en general)
- Teoría cuántica de campos para cefalópodos (para pulpos y calamares).

Valoración: 9

- BIOGRAFIA NO AUTORIZADA DE ALBERT EINSTEIN

Páginas: 520
P.V.P.: 3465 pts.
Editorial: Meinegrosseier
Autor: Heinrich Rauchenverboten (Úlm 1937)

En este libro se nos muestran, bien documentados, hechos tan importantes de la vida de Einstein como que no descubrió la Teoría de la Relatividad sino que fue el padre del autor, el cual pensó en aquel momento que nadie lo iba a creer, y se lo dijo a Einstein. Otros grandes hechos: Einstein llevaba peluca, le gustaban las películas de gladiadores y la morcilla (a pesar de ser judío) y frecuentaba un local gay de Berna (El Oso Rosa) donde se hacía llamar Vanessa y hacía un número de transformismo que tuvo mucho éxito.

El autor prepara otras biografías no autorizadas como por ejemplo la de Marilyn Monroe donde demuestra que en realidad era un camionero de Carolina del Norte acoquejado por su aguda voz y sus piernas sin pelos, la de Newton donde narra que vivió un apasionado romance con Leibniz pero que éste lo dejó por un matemático más joven (Newton, despechado, se vengaría de él como todos ya sabemos), o la de Hitler donde explica que era judío pero no se atrevía a decirlo por el "qué dirán".

Valoración: 9

- LOS QUIMICOS NO SEMOS TAN TONTOS

Páginas: 15 (con letra grande y dibujos)
P.V.P.: 300 pts. (350 pts. con cuaderno para colorear)
Editorial: An Alfa & Betos
Autor: William H. Bersen (Sliema 1965)

El autor se queja de la injusta imagen que tienen los químicos y realiza una apasionada defensa de esa gran ciencia que es la química. Sus conclusiones más demoledoras son que los químicos son más altos, más guapos, ligan más y hacen fiestas más chachis pirulis.

El prólogo para la edición americana ha sido escrito por Ronald Reagan y para la edición española por Poli Díaz.

Valoración: 4

- FUE SIN QUERER (CALCULO DE TRAYECTORIAS DE PROYECTILES)

Páginas: 306

P.V.P.: 2495 pts. (con vídeo J.F.K.)

Editorial:

Autor: Lee Harvey Oswald (Nueva Orleans 1939 - Dallas 1963)

El autor diserta sobre sus experimentos de balística y de cálculo de trayectorias con diferentes proyectiles. Nos habla ampliamente sobre su experimento del 24 de noviembre de 1963 y pretende convencer al lector de que él estaba experimentando en su laboratorio pero se le desvió un poco el tiro por no aplicar las correcciones relativistas y que fue mala suerte que el presidente pasara por allí.

Valoración: 7

- EL 7 NO EXISTE

Páginas: 1425 (2 volúmenes)

P.V.P.: 1000 pts. (con condecoración héroes de la patria)

Editorial: Mir

Autor: Yavi Barguniov (Minsk 1927 - Vladivostok 1997)

Este gran matemático ruso demuestra en su gran teorema de incompletitud que topológicamente el siete no existe y que después del 6 va el 8 (un razonamiento parecido al que siguió Angel Nieto para demostrar la inexistencia del 13). Yavi Barguniov nos descubre que el siete fue un invento capitalista de Hollywood para poder hacer películas propagandísticas tales como "Siete novias para siete hermanos", "Los siete magníficos" o más recientemente "Seven".

Valoración: 7

- MATEMATICAS PARA MALTESES

Páginas: 40

P.V.P.: 10 halcones (con regalo de una réplica de un tocho)

Editorial: El Halcón Maltés

Autor: Yusuf Triqi (Gozo 1961)

Este libro sirve de ayuda en el aprendizaje de las matemáticas para los malteses. Resultan interesantísimos los capítulos dedicados a "El difícil arte de devolver el cambio", "Ecuaciones diferenciales de la construcción de tochos" y "Métodos numéricos avanzados para contar vasos".

Valoración: 10

TEST DE PERSONALIDAD

- A) Me toca los cojones levantarme a las siete de la mañana para ir a clase. Si no fuera porque mi padre está en la habitación de al lado, con una navaja de Albacete dispuesto a cortarme la picha si hago una campana más, iba a madrugar Rita.
- B) Me agrada levantarme por la mañana temprano para poder ir a la clase de la señorita Castán y empaparme con sus copiosos conocimientos.

Resultados:

Mayoría de respuestas A: Eres una persona de lo más normal del mundo. No te preocupes, la facultad es sólo un estado de tránsito. Cuando acabes intentá conseguir un trabajo inútil y relajado donde se ganen muchas virollas. Sólo así conseguirás tu felicidad.

Mayoría de respuestas B: Sal a la ventana a mirar, ya que tu nave procedente de Ganimedes está a punto de volver para llevarte a casa. Espero que tu estancia en nuestro planeta Tierra haya sido de tu agrado.

QUÉ BELLO ES EL CÓMIC

Jaume Rofes, artista del segle XXI o depravat del segle XX, et pot agradar o el pots odiar però no et deixarà indiferent.

Si fem un repàs a la seva obra, podem apreciar les diverses fonts d'on ell beu: Rafael, Miguel Angel, Goya, Velázquez ... en el món de la pintura; Peckinpah, Ford, Kubrick ... en el cinematogràfic, d'aquí que podem gaudir de les seves perspectives a lo Orson Wells, i Shakespeare, Shelley, Borges, Lorca ... en el literari, de fet la segona pàgina d'aquest còmic és un homenatge a Lord Byron i el seu romanticisme gòtic.

Ell és un dibuixant eclèctic, agafa el millor de tots els grans artistes i ho plasma en les seves obres d'una manera ni millor ni pitjor, sino diferent.

Per saber com un individu com ell s'ha pogut fer, hem de conèixer l'ambient sociocultural que l'envoltava i altres influències. Ell va néixer durant la dictadura, cosa que ho reflexa en les seves obres on apareix un govern totalitari com el que li va tocar viure durant els seus primers anys de vida. Altra cosa que el va marcar profundament va ser quan va anar al cinema a veure Bambi, va ser l'únic de tot el cine que es va partir el cul quan es carreguen a la mare del entranyable cèrvol. Aquest fet va provocar que totes les noies del seu Reus natal el titllessin de insensible i el van obsequiar amb el seu ostracisme, desde aquell moment, J.R. es va convertir en un ésser pseudosolitari ressentit envers la societat. Aquí es quan comença a llegir els grans escriptors i filòsofs i descobreix gran part del misteris existencials: qui som, d'on venim, existeix Déu, perquè el líquid dels anuncis de compreses sempre es blau, què hi ha després de la mort, perquè el capullo de l'anunci beu trina, etc. i vol expressar el seu ressentiment a la hipocresia que regna gran part de la nostra societat. I quina millor que fent còmics.

Per això ell deixa Reus i va a Barcelòna per perfeccionar els seus dibuixos, coneix als mestres del dibuix que es queden meravellats del seu talent (de fet a participat a nombrosos El Jueves i Mortadelos).

Mentrestant, en el seu temps lliure juga a fútbol i el F.C. Barcelona li fa una suculent oferta per a jugar en el primer equip que ell rebutja per amor al art i les seves idees reaccionaries.

En USA i Japó també va fer diversos còmics, dels X-men i Bola de Drac (el personatge de Son Goku està bassat en ell) fins que torna a Barcelona per estudiar física, clara demostració de que les ciències i les lletres no estan renyides, i coneix a la seva musa: l'**Eva Piques Vidal** i al seu acompanyant. A partir d'aquí es on comença a tindre nom propi i es projecta mundialment, amb la prestigiosa revista EIGHT PLANT.

Només hi ha un problema, la majoria de la gent no està preparada per a un humor tan sarcàstic i escèptic.

El tema sexe és un tema recurrent en ell, demanant l'opinió de prestigiosos psicòlegs hem recollit aquests comentaris:

" Jaume se quiere mucho, el gran potencial sexual que tiene lo canaliza mediante el onanismo"

BÖRJK (*University of Cibellinsky*)

"Ell fa els còmics la mitat de ràpid degut a que una mà la té ocupada"

NYEAUL (*Université de Saint Joules de Villetorte*)

No comment.

Els herois d'en J.R. són gent anòmala, psicopàtiques amb carecterístiques falknerianes, que els fa ser un juguet del destí i normalment viuen en un món orwellià. Aquest còmic té caire èpic, el protagonista vol anar al water igual que Ulises volia anar a Itaca, i el videll com Poseidon retardant aquest viatge. També és pot trobar referències actuals, el personatge del jutge cabrón ens recorda clarament a Bill Clinton, amb la seva obsesió per les felacions i en podríem moltes més.

Per acabar adverteixo que tots els personatges secundaris són d'aquesta facultat, cosa que fa que moltes vinyetes només l'entenguin uns quants, és un petit homenatge als seus col·legues, tocant l'ego de cadascú, ja que fa gràcia veure's caricaturitzat en un còmic. **ROFES FOREVER.**

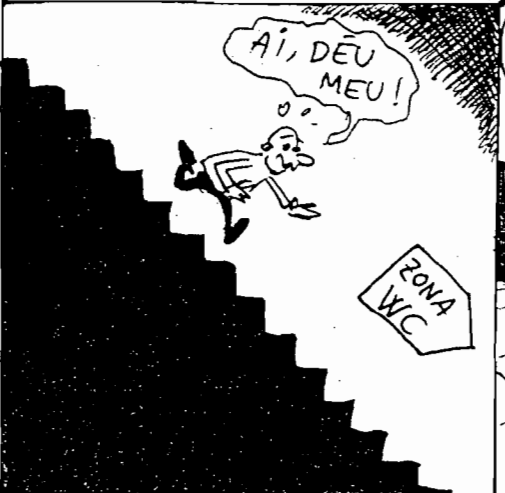
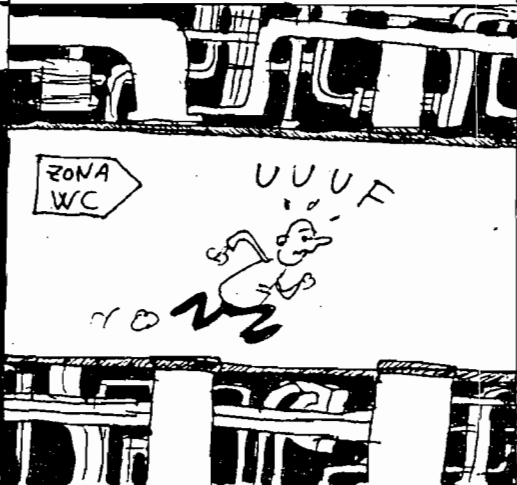
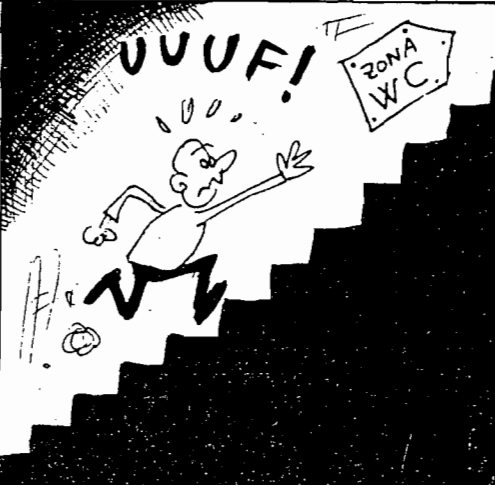
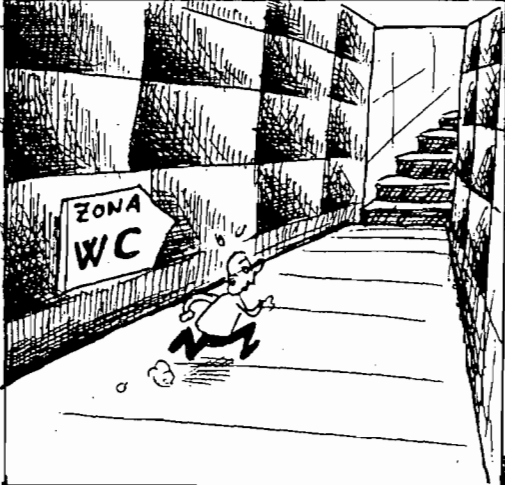
In memòria A.C.E.I.

MÉS ENLLÀ DEL 2000

UNA HISTÒRIA BRUTAL DE NECESSITATS FISIOLÒGIQUES I CRUËLTAT SOCIAL OPOSADA AL LLIURE DISCERNIMENT INDIVIDUAL D'UN HIPOTÈTIC ESTUDIANT FUTUR SUBJUGAT IRREMISSIBLEMENT ALS DICTATS DE LA NATURA, REFLECTITS SENSE PIETAT EN ELS INSTANTS FINALS DEL SEU PROPÍ PROCÉS DIGESTIU, ÉS A DIR, I EN SÍNTESI:

LES AVENTURES D'UN TÍO QUE ES CAGA

ANY 2035: FACULTAT DE FÍSICA DE LA UB

JEMBLA QUE ELS DE PRIMER JA HAN ACABAT LA CLASSE

ZONA WC

EDIFICI 1031

EN FILA, COLLONS!

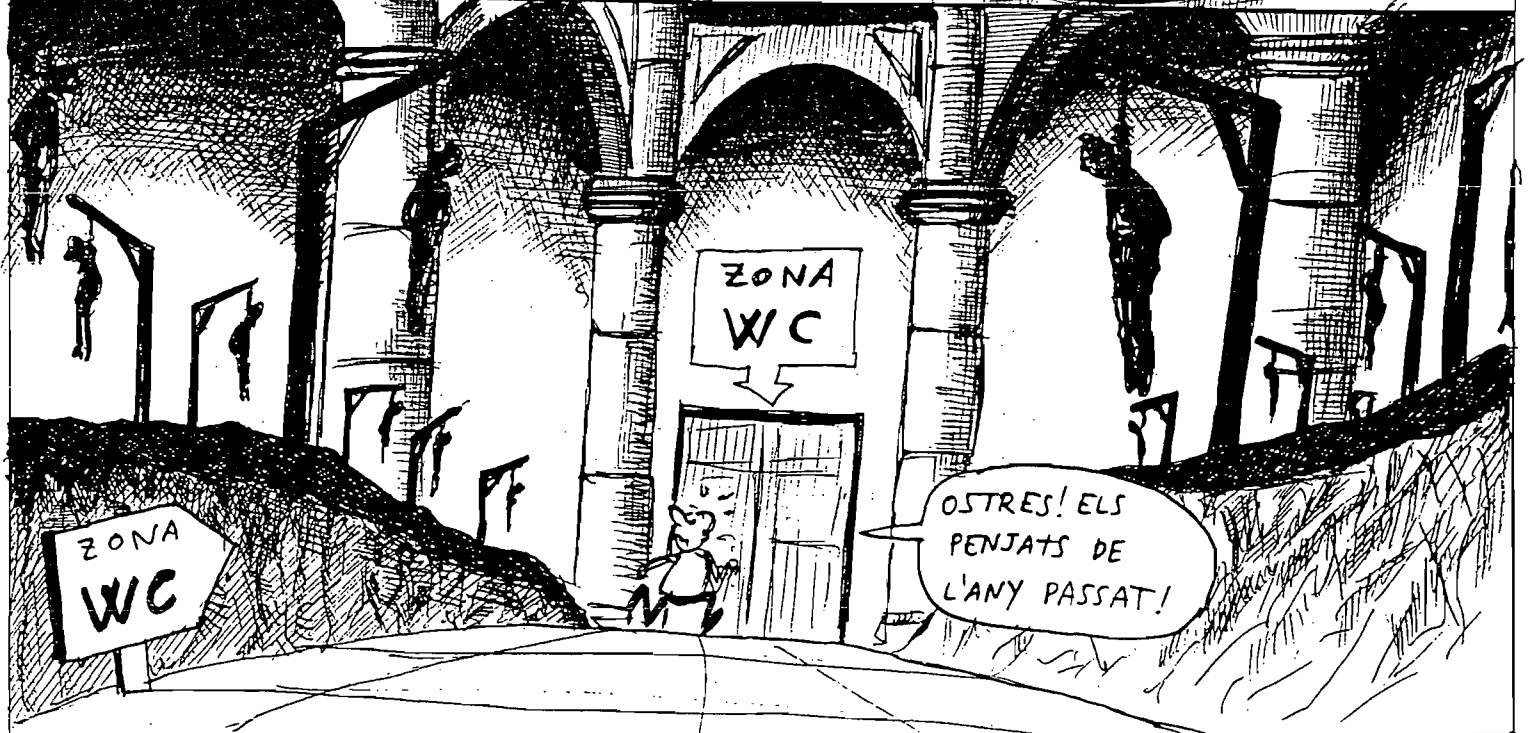
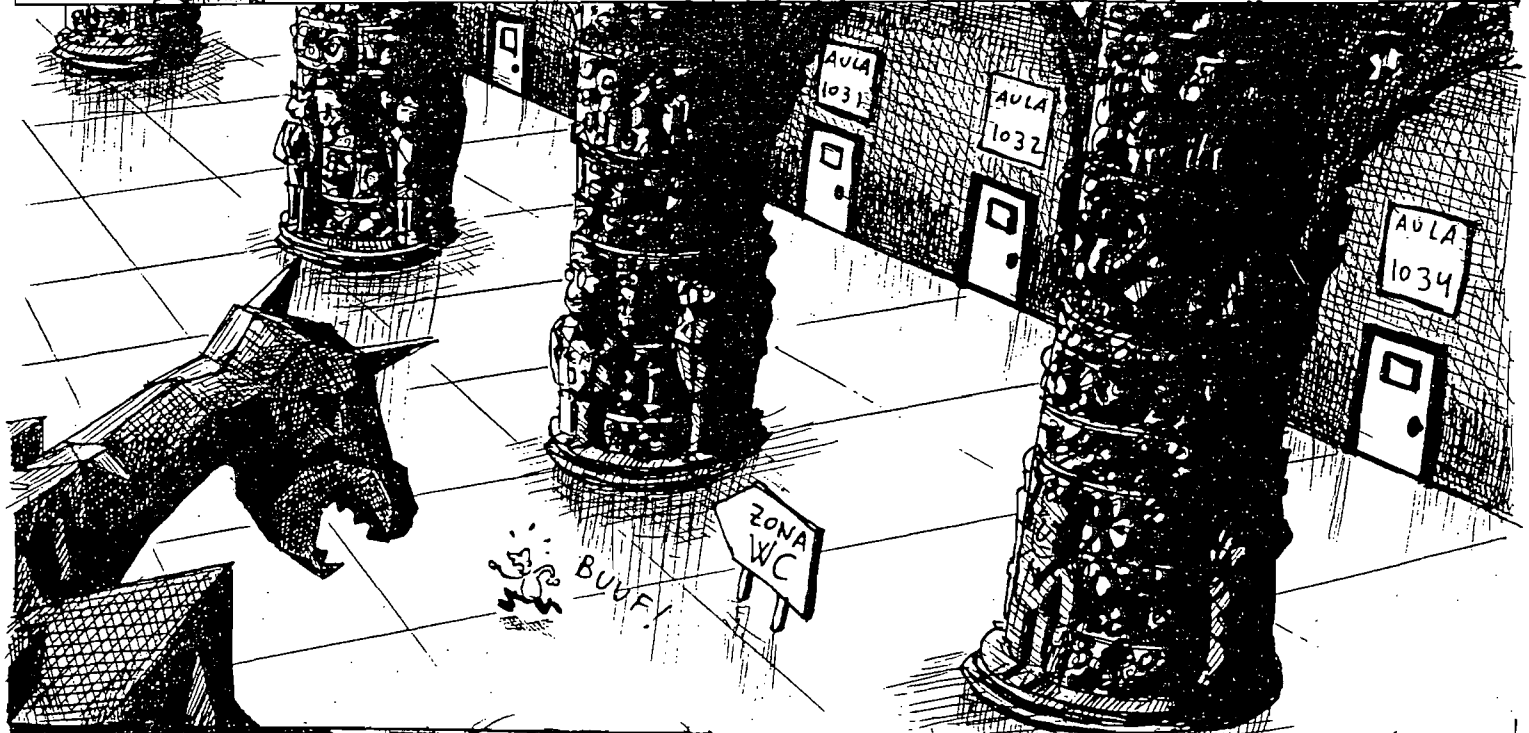
BEEBEE BEE BEE
BEE BEE BEE BEE
BEE BEE BEE BEE

A LA DIAGONAL

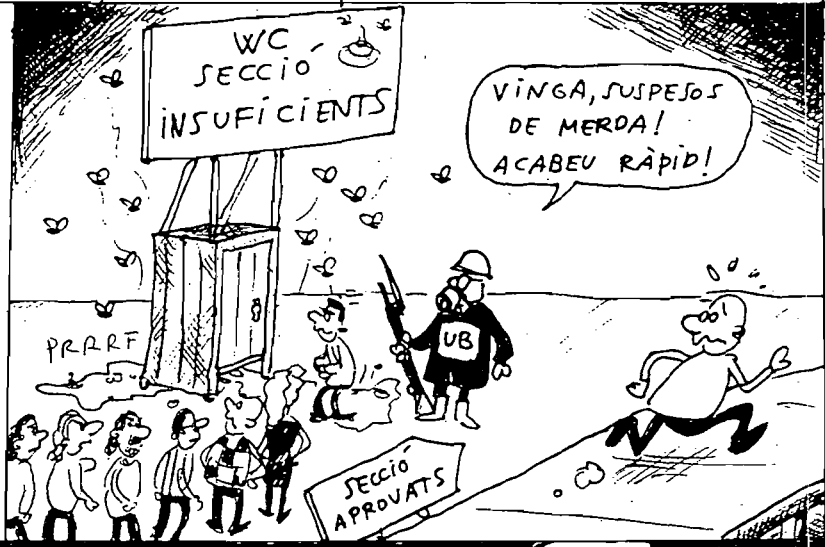
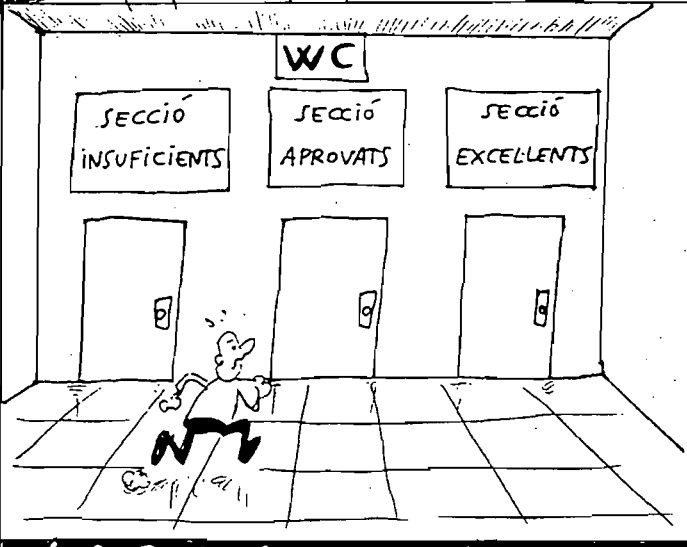

BEE BEE
BEE BEE

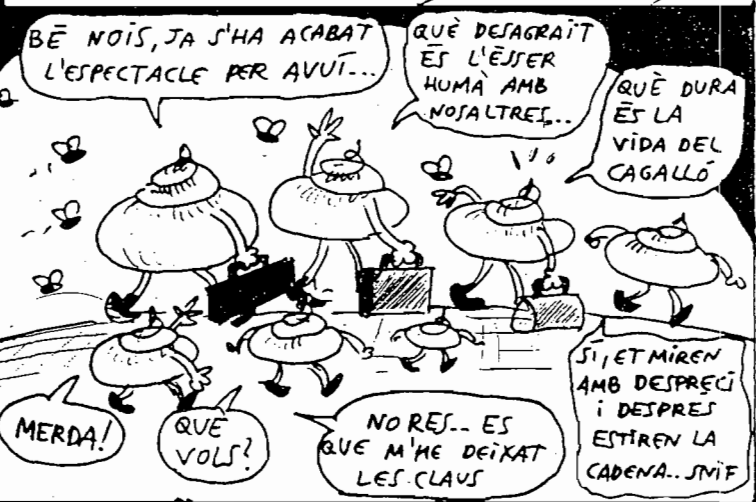
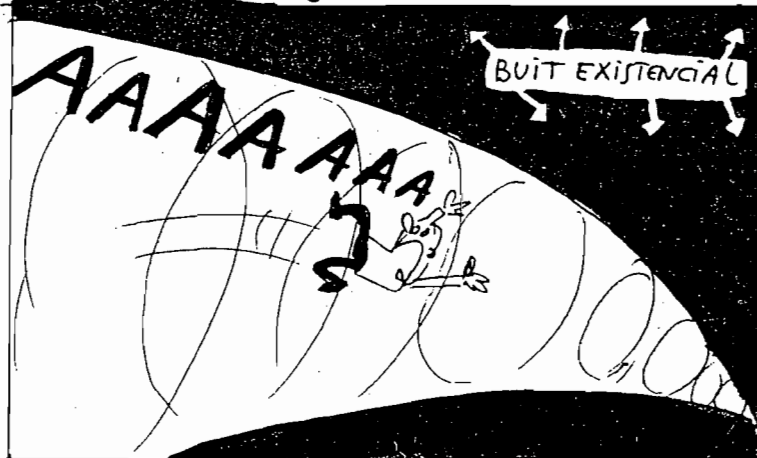
ROFES

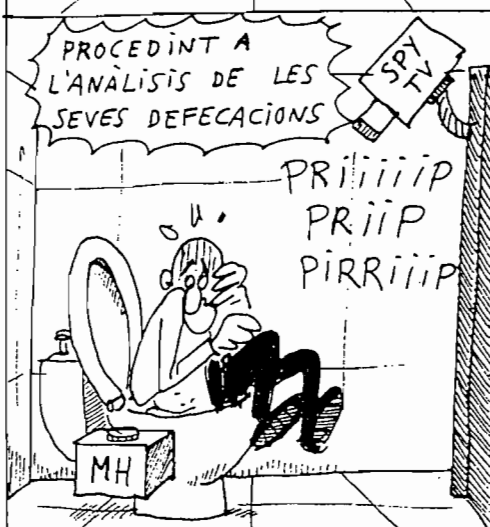
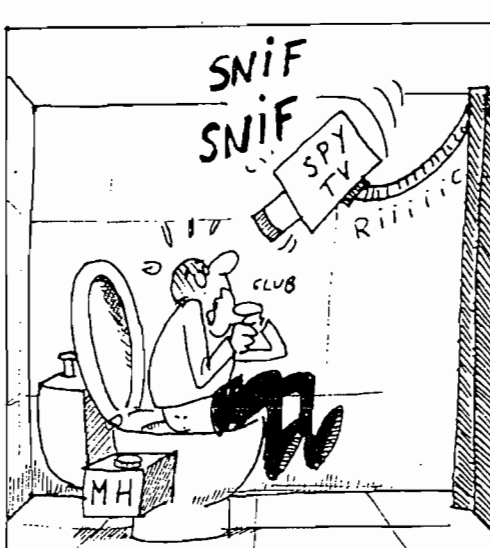

ET PRESTEM LA MÀ HIGIÈNICA! L'ÚLTIM CRIT EN TECNOLOGIA ARA ALS SERVEIS DE LA NOSTRA BENVOLGUDA FACULTAT!

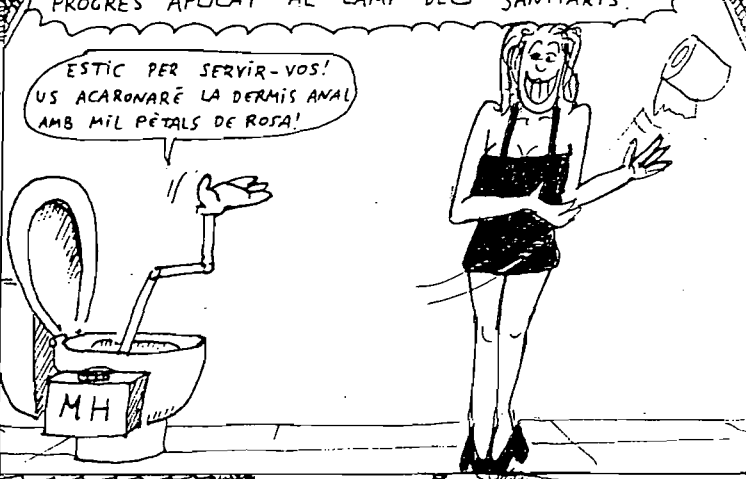
S'HA ACABAT UTILITZAR EL RASPÓS PAPER HIGIÈNIC QUE IRRITA L'ANUS DE L'ALUMNAT! VISCA EL PROGRÉS APLICAT AL CAMP DELS SANITARIS!

HOLA AMICS!
SÓC LA MÀ HIGIÈNICA!

ESTIC PER SERVIR-VOS!
US ACARONARÉ LA DERMIS ANAL
AMB MIL PÈTALS DE ROSA!

TATXAN
TATXIN

TRA LA LA
LA MÀ HIGIÈNICA
T'AJUDARÀ

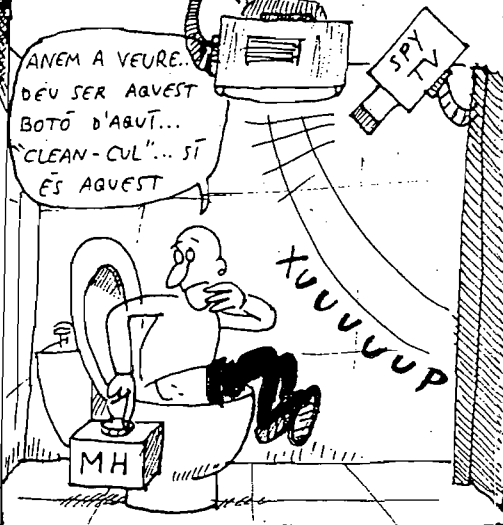
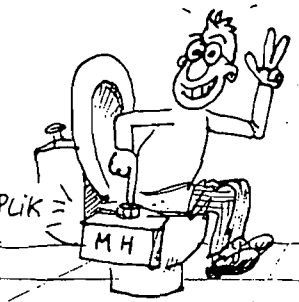

APRETI EL BOTÓ QUE TÉ A LA SEVA DRETA COM FA EL NOSTRE MODEL I GAUDEIXI DE L'AGRADABLE MASSATGE DE LA MÀ HIGIÈNICA!

QUÈ AGRADABLE! QUÈ SUAU!
EM TOCA IGUAL QUE UN PROFESSOR
EN REVISIÓ D'EXÀMENS!

T'AGRABA, EH?
A MÍ TAMBÉ,
SOBRETOT QUAN
S'EQUIVOCA DE FORAT...
AAAAII MÀ
HIGIÈNICA, QUANTA
BENAVRANEA
REPARTeixEN LES
TEVES CARTÍCIES!

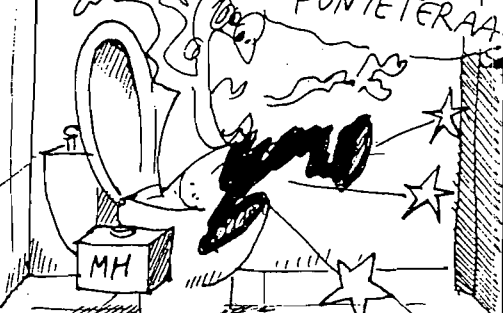
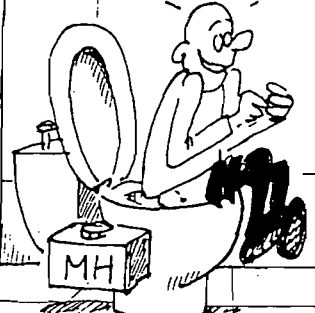
ANEM A VEURE...
DÈU SER AQUEST
BOTÓ D'ABUT...
"CLEAN-CUL"... SI
ÉS AQUEST

ÒNDIA, SI QUE
HO FA BÉ!

AAAAGH...

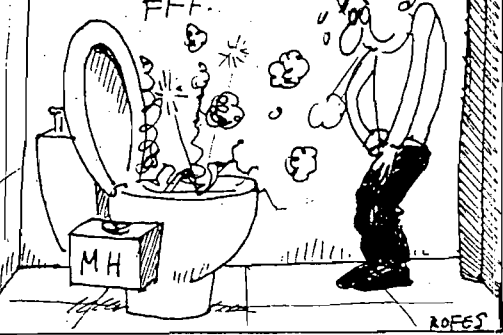
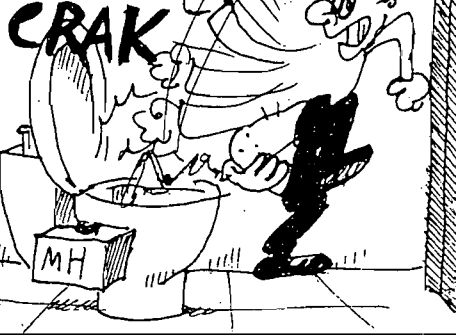
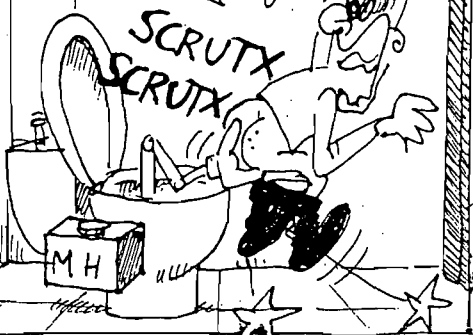
AAAAAAGH!
M'HA AGAFAT ELS
COLLONS! I COM
APRETA LA
PUNYETERAA!

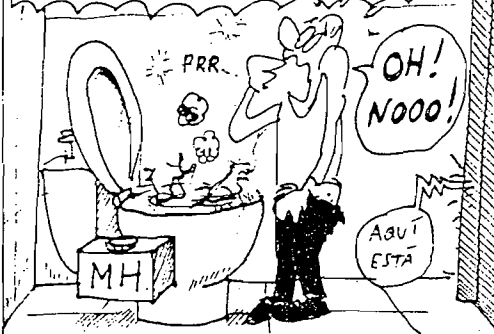
NYAAAAA!
DÈIXA'M MALA
PUTAA!

DÈIXA'M!
DÈIXA'M!

OOOHH... MENYS MAL!
ENCARA ESTEU AGUT!
I TÚ TAMBÉ PETITA!
COM US ESTIMO!

ALARMA! ALARMA! ATEMPTAT CONTRA EL BÈ PÚBLIC ALS SERVEIS DE LA SECCIÓ D'APROVATS! ALARMA!

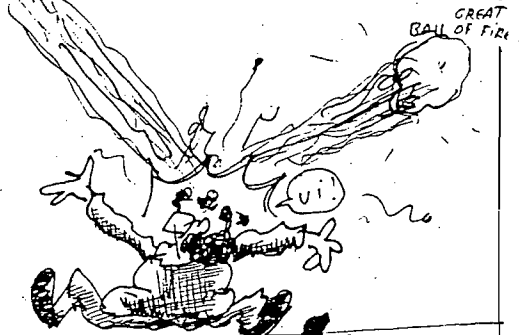
BUENO, YO ANTES ERA UN CHAVAL NORMAL Y UN ESTUDIANTE APLICADO. MI FAMILIA REGENTABA UNA PANADERIA EN CUBELLES Y YO ME HINCHABA DE PASTELITOS, ROBABA LOS CROMOS DE LOS BOLLYCAOS A LOS CRÍOS Y ESCRIBIA POESIAS CON DESCARADAS CONNOTACIONES SEXUALES...

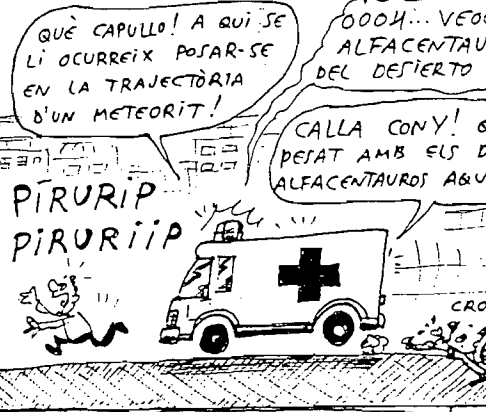
"PERO UN DIA TUVE UNA EXPERIENCIA MÍSTICA: VI LA LUZ"

"LA SEÑAL TENÍA FORMA DE METEORITO... QUÈ CURIOSO"

"DESAFORTUNADAMENTE, ESA SEÑAL DAÑO GRAVEMENTE MI HASTA ENTONCES SOBREDIMENSIONADO FÍSICO Y FUI LLEVADO DE URGENCIA A UN HOSPITAL"

"Y EN ESE HOSPITAL ME CONVIRTIERON EN CYBORJ, UN HOMBRE MÁQUINA LA TURGENCIA DE CUYOS MÚSCULOS SATISFACIA LA MAS EXIGENTE DE LAS EXPECTATIVAS"

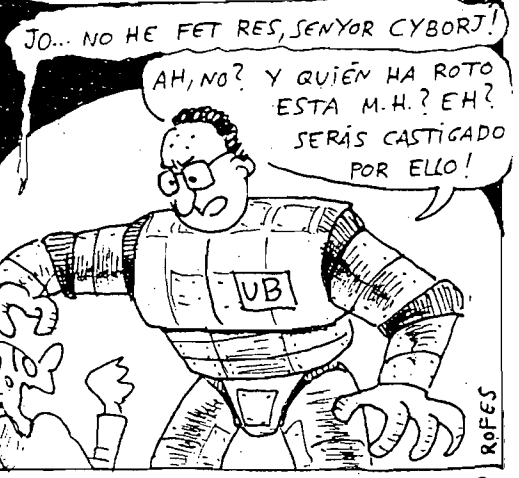
DESPUÉS ENTRÉ A FORMAR PARTE DE LOS CUERPOS REPRESORES DE LA UB. Y AQUÍ ME TIENEN, SEÑORAS Y CABALLEROS, ESTA ES MI HISTORIA. AHORA SIGAN DISFRUTANDO DE ESTE BELLO CÓMIC

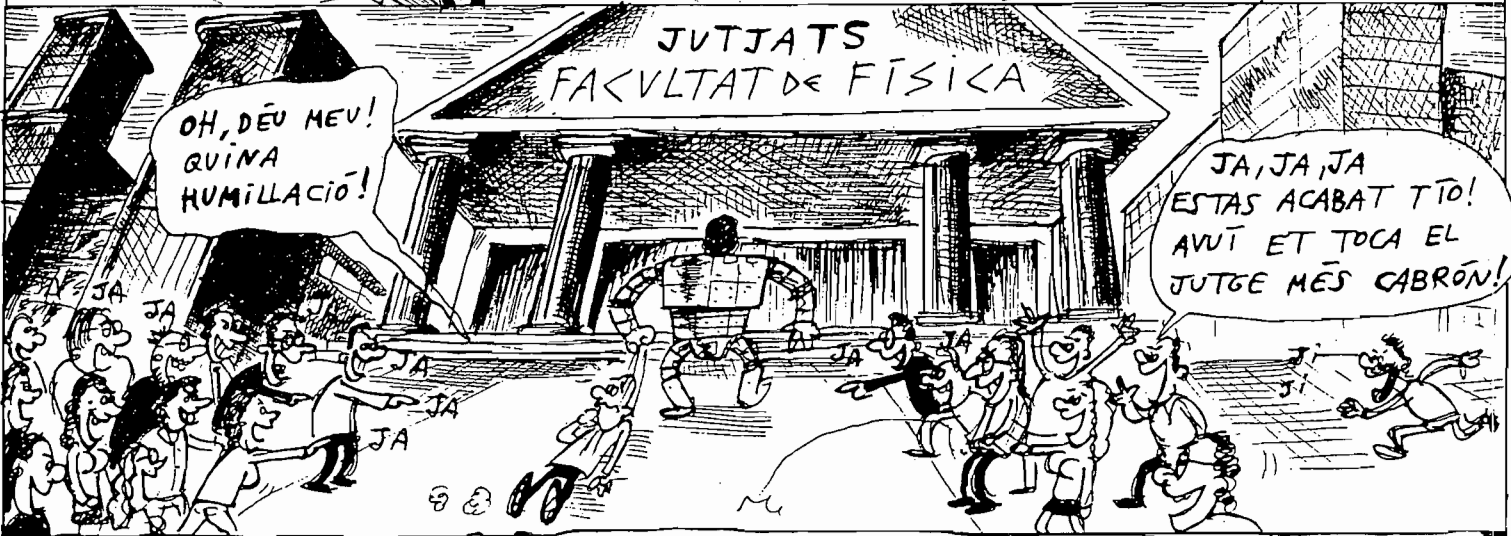
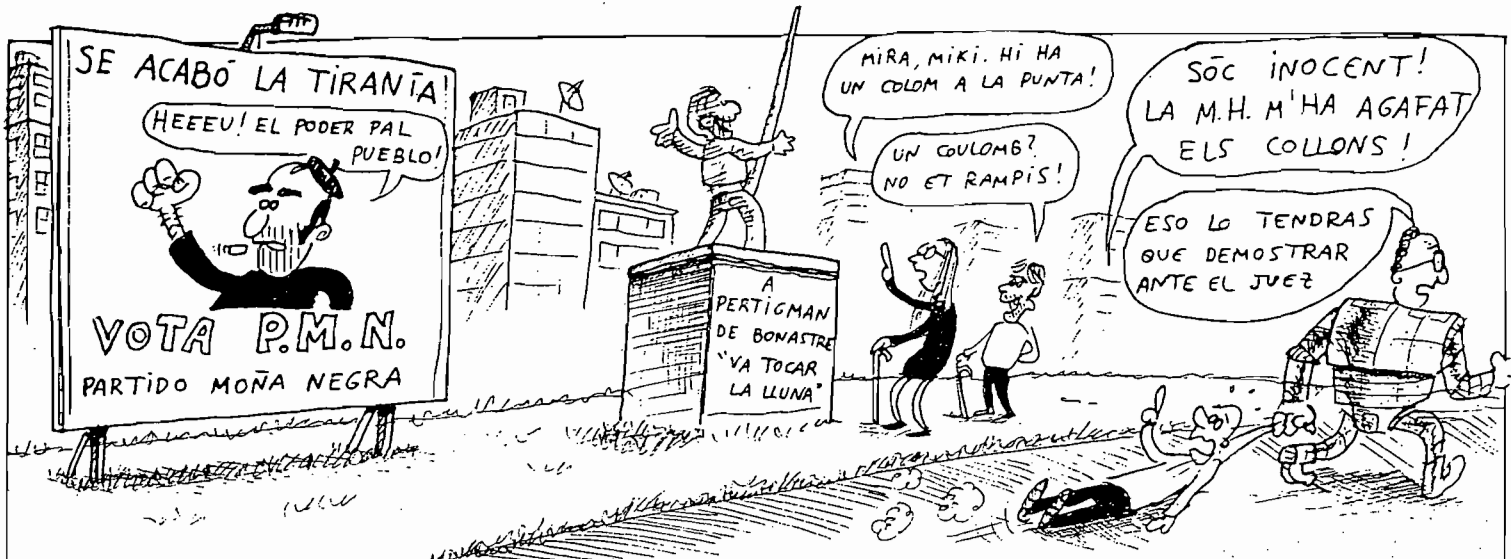

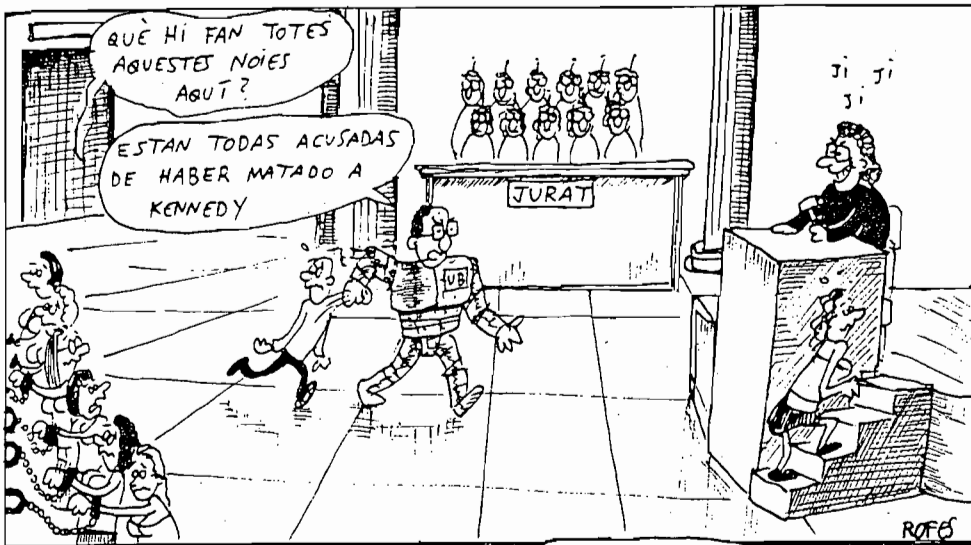
TAL I COM DEIA ABANS...

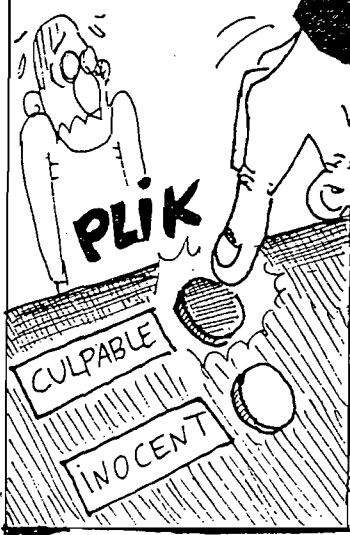
¿ES QUE NUNCA ABANDONAREIS EL ERRÓNEO CAMINO DEL DELITO?"

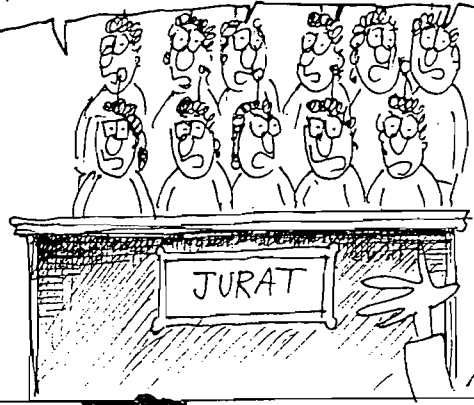

L'ACUSAT ÉS CULPABLE!
CONDEMNEM-LO A MORT!

HO SENTO! EL JURAT ÉS
EL QUE DECIDEIX!
A PARTIR D'AQUEST MOMENT
TOTS ELS TEUS BÈNS SÓN
REQUISATS!

PERÒ TRANQUIL, SERAN UTILITZATS PER
FINANCIAR UNA ONG SOLIDÀRIA AMB ELS
NENS POBRES DEL 3er MÓN (DE LA
QUAL SÓC PRESIDENT JI, JI)

AQUESTA VINYETA HA ESTAT
DONADA ALS NENS DEL 3er MÓN
PER LA ONG

TOT I SER UN DELINQUENT
EXECRABLE I UNA VERGONYA
PER LA SOCIETAT, LA TEVA
VIDA ARA TINDRÀ UN
SENTIT

CAP NEN SENSE VINYETA

COLLABORA, GRÀCIES A TÚ, ELLS
TAMBÉ PODRAN TENIR-NE UNA

NEN POBRE
SENSE VINYETA

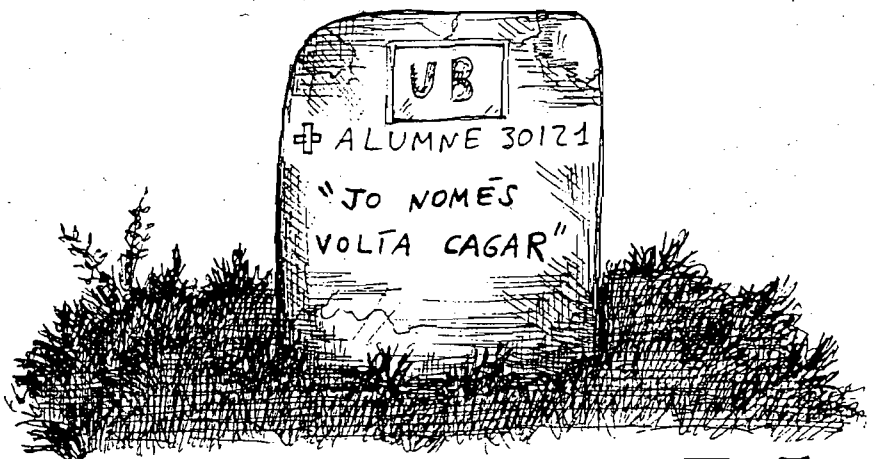
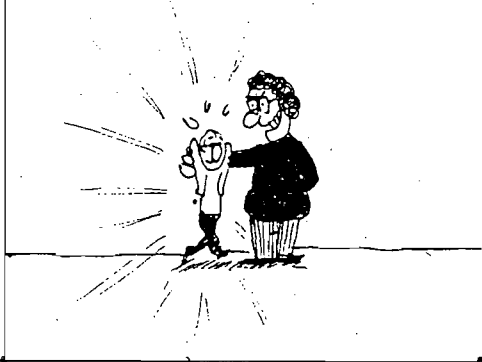
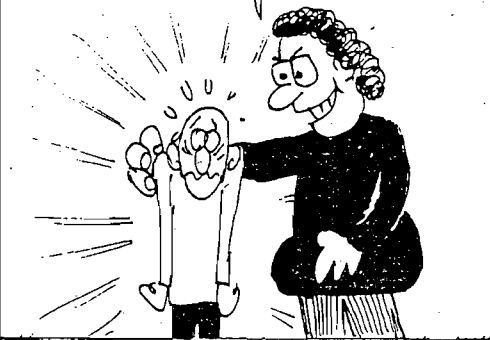
NEN POBRE
AMB VINYETA

T'IMAGINES ELS SOMRIURES DE
SATISFACCIÓ DELS NENS POBRES
QUAN REBIM ELS DINERS QUE
TÚ ELS HAS DONAT?

NO EM DONES LES GRÀCIES
PEL QUE FAIG PER TÚ?

NO LI AGRAEIXES A LA
SOCIETAT L'OPORTUNITAT
QUE ET BRINDA DE MORIR
AMB UN POSTRER BRÍ
DE DIGNITAT?

THE END

ENTREVISTA A ROLF TARRACH

En aquesta edició de Planta 8 hem decidit fer la nostra clàssica entrevista a un personatge ben conegut per tots nosaltres: el nostre degà, en Rolf Tarrach. Aquesta entrevista arriba en un moment força important de la seva carrera com a degà de la Facultat de Física, ja que s'està duent a terme la revisió del Pla Nou. Esperem que aquesta entrevista serveixi per aclarir termes referits a aquest tema, així com a altres relacionats amb la nostra facultat.

Planta 8: Nom, cognoms i edat.

RT: Rolf Tarrach Siegel, 50 anys.

P8: Lloc de naixement, creixement i nacionalitat.

RT: València, València, espanyola.

P8: Què opina de Planta 8?

RT: Em sembla molt bé que els estudiants tinguin la seva revista. Això no vol dir que estigui d'acord amb tot el seu contingut. De fet, ja us vaig comentar que m'havien arribat queixes per part d'algun al·ludit en els vostres cartells, però tot això és qüestió d'interpretacions, tot depèn de com ho interpreti cadascú.

P8: I què opina dels alumnes de Física?

RT: No puc tenir un mal concepte dels alumnes de Física; si no, no seria degà. Crec que potser us falta participació en els temes que us haurien d'importar com a estudiants. En general, crec que els estudiants sou poc reivindicatius i que us hauríeu de mobilitzar més.

P8: Rolf Tarrach és un home o un degà?

RT: Evidentment, un home. Penseu que en les meves aspiracions professionals no hi entrava en cap moment la possibilitat de ser degà; la decisió de presentar-me la vaig prendre en dos dies, però això vosaltres ja ho sabeu. De fet, la dedicació que tinc al càrrec de degà no és exclusiva, sinó que hi treballo tan sols unes hores al dia, durant les quals signo uns quants papers i vaig a unes quantes reunions, i per a aquesta tasca cobro un petit sobresou. Però per sobre de tot sóc un home.

P8: El Pla Nou funciona perfectament?

RT: No. Està clar que no funciona bé. Si funcionés correctament no ens estaríem plantejant la seva renovació.

P8: Llavors, com és que s'ha trigat sis anys en revisar-lo?

RT: Això en part és culpa vostra, dels estudiants. Els estudiants que entren no se'n adonen de les coses que fallen, els que estan acabant es preocupen essencialment d'acabar, i els que han acabat i es troben que tenen problemes en el món

laboral tampoc tornen a la facultat a implicar-se.

P8: Què passarà amb la normativa de permanència a partir d'ara?

RT: Està clar que no podem tenir una normativa igual que la del Pla Nou al nou pla revisat; per tant l'haurèm de canviar o simplement eliminar-la.

P8: Per quan n'hi haurà una per als professors?

RT: Això estaria bé, ja que ser un bon investigador no implica, ni de bon tros, ser capaç d'ensenyar als alumnes correctament. Actualment, el Rector té la capacitat d'avaluar tots els professors en la seva tasca d'ensenyament, encara que, a l'hora de posar en pràctica aquesta avaluació, els resultats deixen molt que desitjar. El Rector dóna un incentiu econòmic cada cinc anys als professors pel fet de dedicar-se a l'ensenyament i aquest sou se'ls dóna sempre sense estudiar com ha estat la tasca que han desenvolupat. En part, vosaltres els alumnes teniu la clau per millorar l'ensenyament de la Universitat, ja que podeu exigir al Rector una avaluació més exhaustiva de la que es fa i amb conseqüències per als professors.

D'altra banda, si pel fet que un professor ensenyés malament el suspenguessin de la seva tasca com a mestre, no fariem més que empitjorar el problema, ja que per a la majoria de doctors d'aquesta i altres facultats, el fet de donar classes només és un inconvenient, un temps que no poden dedicar a la recerca, que és el que realment els agrada. D'aquesta manera, quan un professor no volgués fer classe només hauria de donar-les malament, i el que sortiria perjudicat seria l'alumne.

P8: Quants estudiants han caigut en acte de servei degut a la normativa de permanència actual?

RT: Si us referiu als alumnes que han estat expulsats i no als que han marxat voluntàriament, si no ho recordo malament, em sembla que han

estat uns vint.

P8: Què opina de la frase: “Els estudiants que s’enfronten per primera vegada a la mecànica quàntica tenen un trauma que dura entre un i tres anys”¹. Sap que la incitació al suïcidi és delictive?

RT: La mecànica quàntica és una manera de pensar totalment diferent a la que tenim normalment. Per tant, per tractar d’entendre-la és necessari realitzar un gran canvi en l’estil de pensament. Molts dels científics que van desenvolupar la mecànica quàntica van patir força durant tota la seva vida; inclús alguns, com l’Albert Einstein, van tenir seriosos problemes per acceptar-la. Així, no és d’estranyar que si un alumne ha d’estudiar-la, encara que només sigui una petita part, en només un any pateixi certament un trauma.

P8: Quan ens posaran un gabinet de psicòlegs com a la Pompeu Fabra?

RT: Doncs estaria força bé. Un psicòleg estaria més capacitat que jo per poder interpretar les situacions personals que m’exposen els alumnes amb problemes de permanència i aleshores prendre una decisió de si poden o no continuar els estudis a la facultat.

A més, penseu que no és útil només per als alumnes, sinó que molts professors a qui no els agrada la docència tenen molts problemes psicològics per culpa d’això. Donar classes quan no t’agrada pot esdevenir una veritable tortura. Fins i tot a mi, que m’agrada, trobo que donar una assignatura pot ser agraït, però més ja es fa pesat. A més, els professors noten molt quan els alumnes no tenen interès pel que estan explicant.

P8: Per què el cafè de màquina dels departaments és més econòmic que el de l’aulari, si el personal docent cobra més que els alumnes (que no cobren)?

RT: Els preus queden estipulats en una reunió entre Gerència i els que porten la concessió del bar. En el cas particular de la màquina de la planta 6, va haver-hi un professor amb molt de caràcter que es va encarar amb el concessionari de la màquina i li va dir que no estava disposat a pagar més d’un cert preu.

P8: Espanya va bien? La facultat va bien?

Vostè va bien?

RT: A la primera pregunta la resposta és no. Un país que basa el seu creixement econòmic en l’estat de la borsa és un país que no va *bien*. Un país que no cuida els seus estudiants és un país que no va *bien*. A la segona pregunta la resposta és que podria anar millor. Suposo que com a degà en part és culpa meva; segurament m’hauria de dedicar exclusivament a la degania perquè anés molt millor, però això ja us he dit abans que no estava disposat a fer-ho, que de fet inicialment ni tan sols estava en els meus plans exercir com a degà.

I a l’última, sí, jo vaig *bien*.

P8: Per què posa a la matrícula que l’import de la meva matrícula és de cent trenta mil pessetes encara que jo costo set-centes mil?

RT: És una manera de fer veure als alumnes que costa diners a la societat. Jo estic més d’acord en que la carrera costés més diners, això sí, amb una àmplia política de beques. Jo estic més aviat amb el model nòrdic. Allà el que es fa és deixar als estudiants els diners que costa la seva carrera, és

¹ Comentari extret d’una entrevista a Rolf Tarrach publicada en un suplement de “Ciència i Tecnologia” de La Vanguardia.

a dir, se'ls fa com un crèdit que hauran d'anar tornant amb un cert percentatge del seu salari quan comencin a treballar. Aquesta és una manera de millorar la qualitat de l'ensenyament, ja que la facultat disposa de més diners i a més els estudiants, quan tenen la sensació que l'ensenyament que se'ls està oferint no és de bona qualitat, s'impliquen i es mobilitzen més que els d'aquí, fins i tot un cop acabada la carrera, perquè és llavors quan la paguen.

P8: Com es presenta el món exterior per a l'alumne que acaba la carrera de física? S'acaba el patiment una vegada es té el títol a la mà?

RT: La veritat es que quan s'acaba la carrera de física no s'acaben els patiments, ni molt menys, perquè és quan cal prendre decisions, triar entre les possibilitats que se t'ofereixen. Quan jo vaig acabar i em van proposar d'entrar al Departament, em va venir a veure la IBM i em va dir "A veure, quan cobres aquí? Nosaltres et paguem el triple.". Aleshores és quan se't plantegen seriosos dubtes. Clar que si només tens una possibilitat, no cal triar. De fet, en general, no costa gaire trobar una bona feina.

P8: Si arribés una retallada dels pressupostos de la facultat i s'hagués d'eliminar un departament, quin seria?

RT: Iiiiiiii ... Amb aquest supòsit, no n'eliminaríem cap, sinó que en fusionaríem alguns. De fet, en una facultat de Física, només calen dos, o com a molt tres, departaments diferenciats: el d'Astrofísica, que sempre va a part i la resta, i aquí és on també es pot posar a part la Física Aplicada. Aquí tenim tants departaments només per raons històriques.

P8: El valencià és valencià o català?

RT: El valencià és català, i això no és que ho digui jo, sinó que ho la diu gent que hi entén d'aquest tema molt més que jo.

P8: La Bíblia o el Feynman?

RT: La religió és una cosa en la que jo encara no hi crec. Hi ha molta gent que la necessita i en realitat jo els envejo, ja que és un gran descans poder creure que quan et mors no s'acaba tot. Això és perquè a l'home li costa acceptar que no és res. Potser, quan tingui vuitanta anys i comenci a tenir por de morir-me, creuré en Déu. Però ara, actualment, prefereixo el Feynman a la Bíblia

P8: Què és més important: el futbol o la

ciència?

RT: La ciència.

P8: Com va celebrar el títol del Barça a la lliga?

RT: Doncs aquell dia estàvem dues parelles en un restaurant i jo estava realment estranyat de com era que el restaurant estava buit. En un cert moment, el cambrer se'm va apropar i em va dir: "Vol saber quin és el resultat del partit?" Jo, en aquell moment, no sabia de què m'estava parlant, però l'altre home que estava amb mi va dir-li: "No, no volem saber quin és el resultat". La veritat és que després vam continuar parlant amb el cambrer i finalment vam acabar sabent el resultat.

P8: Dels set dies de la creació, quan va crear Déu la mecànica quàntica?

RT: El primer. Déu hauria creat la mecànica quàntica el primer dia, formant així una estructura on construir tot l'univers.

P8: Es podrà jugar amb l'ordinador quàntic?

RT: Un ordinador quàntic pot funcionar com un ordinador corrent i per tant es poden fer totes les coses que es poden fer amb un de normal. D'altra banda, l'ordinador quàntic pot fer moltes coses que és impossible que puguin fer els ordinadors clàssics.

P8: Un físic "nace" o "se hace"?

RT: Actualment no es coneix gaire bé com afecta la genètica el comportament humà; per tant, per curar-me en salut diré que un cinquanta per cent neix i un altre cinquanta per cent es fa. És la resposta amb més entropia.

P8: Què fa un físic nuclear en un món on l'ecologia està de moda?

RT: L'energia nuclear actualment comporta una sèrie de problemes com són la seguretat i l'emmagatzematge dels residus. Jo penso és una gran font d'energia, però que si no aconseguim controlar-la i eliminar els seus problemes, haurem de considerar altres tipus d'energia.

P8: Si no hagués estat físic què li hauria agradat ser?

RT: De petit volia ser bomber, encara que de més gran la meva vocació va ser la política. A la meua habitació tenia enganxats diversos cartells de polítics europeus de l'època de la meua joventut.

P8: Hauria participat al projecte Manhattan?

RT: És una difícil pregunta, encara que jo penso que podria ser lícit matar cent persones si d'aquesta manera se'n salven mil.

P8: Per a quan una diplomatura de Física?

RT: Realment una diplomatura en Física seria molt convenient per a molts alumnes als quals un primer cicle de física els va molt bé, malgrat que en el segon fracassen. Amb una diplomatura, trobarien unes bones sortides laborals.

P8: Per què hi ha tants físics dedicats a la política (Vidal Quadras, Solana...)? Es menteix tant a la física com a la política?

RT: Je, je, je. No, això és degut a què els que estudiem física no solem ser persones que l'únic que volen és enriquir-se; no es coneixen físics milionaris. La veritat és que els físics són bastant idealistes i sempre es plantegen solucions per arreglar el món. D'aquesta manera arribes a la política.

P8: Qui i on li compra les corbates?

RT: Normalment la meua dona i no sé on. Quan jo me les compro vaig al Corte Inglés, que està aquí al costat i és el lloc més senzill per mi per anar a comprar.

P8: Quin és el cap de setmana ideal?

RT: Caminar per un bosc tranquil·lament acompanyat dels meus amics i parlant de temes filosòfics.

P8: Quina és l'última pel·lícula espanyola que ha vist?

RT: No crec que ara me'n recordi de quina és l'última pel·lícula que he vist... Espera, espera, ja me'n recordo. No fa gaire que vaig anar a veure-la. És "Abre los ojos", i per cert em va agradar molt.

P8: Què l'ha fet més home: la mecànica quàntica o la mili?

RT: La mili no la vaig fer. Jo no volia fer la mili i vaig al·legar un problema d'esquena, que tenia.

Els metges em van dir que aquest problema no era prou important com per no anar a fer el servei, encara que anys més tard em van haver d'operar. Ja que per la via mèdica no em va funcionar, vaig arribar a una altra solució. Jo tenia una filla i no estava casat. La tutela d'aquesta filla estava al meu càrrec i no al de la mare natural. Quan vaig presentar la meua al·legació, els militars d'aquella època no estaven gaire acostumats a fets com aquest. En pocs dies, em va arribar la confirmació que no havia de presentar-me al servei militar.

P8: Què farem quan caigui el meteorit l'any 2028?

RT: Precisament l'altre dia vaig estar discutint aquest tema amb els meus amics. Realment no sé com reaccionaré el dia que anunciïn que la Terra es destruirà en un període no gaire llarg de temps.

P8: Mar o muntanya?

RT: És molt difícil d'elegir però si m'hi obligueu elegeixo mar.

P8: Rubias o morenas?

RT: Rubias.

P8: Bra o ket?

RT: Bra.

P8: Einstein o Schrödinger?

RT: Com a científic Einstein i com a persona Schrödinger.

P8: Marco o Heidi?

RT: Qui són aquests?

P8: Borrell o Almunia?

RT: Borrell.

P8: Clinton o Lewinski?

RT: Clinton.

P8: Europa o Africa?

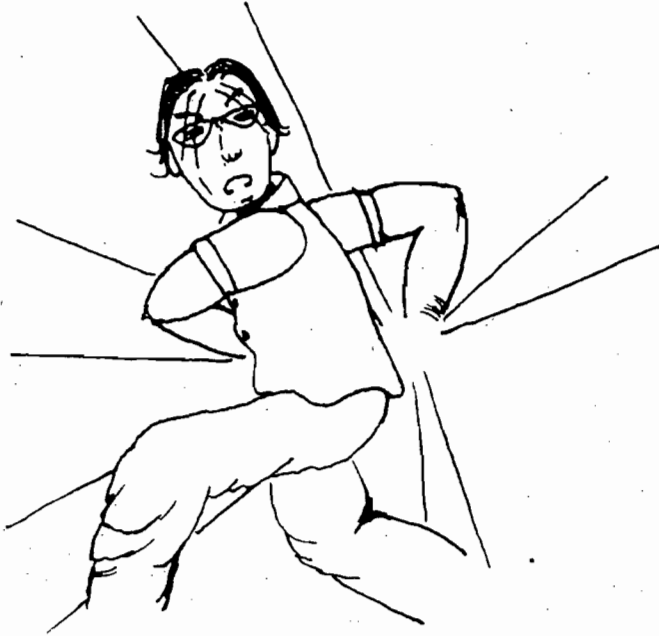
RT: Europa.

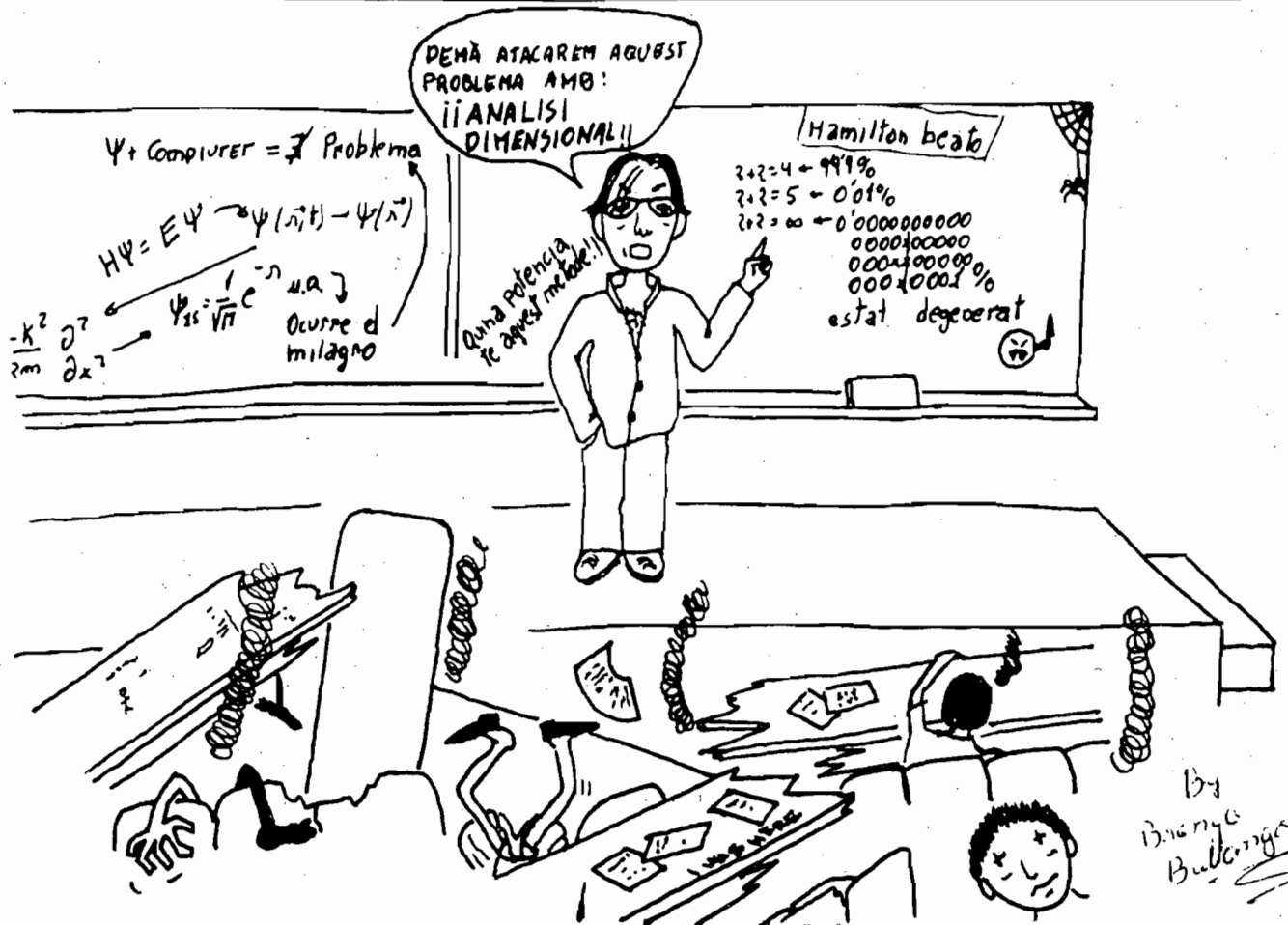
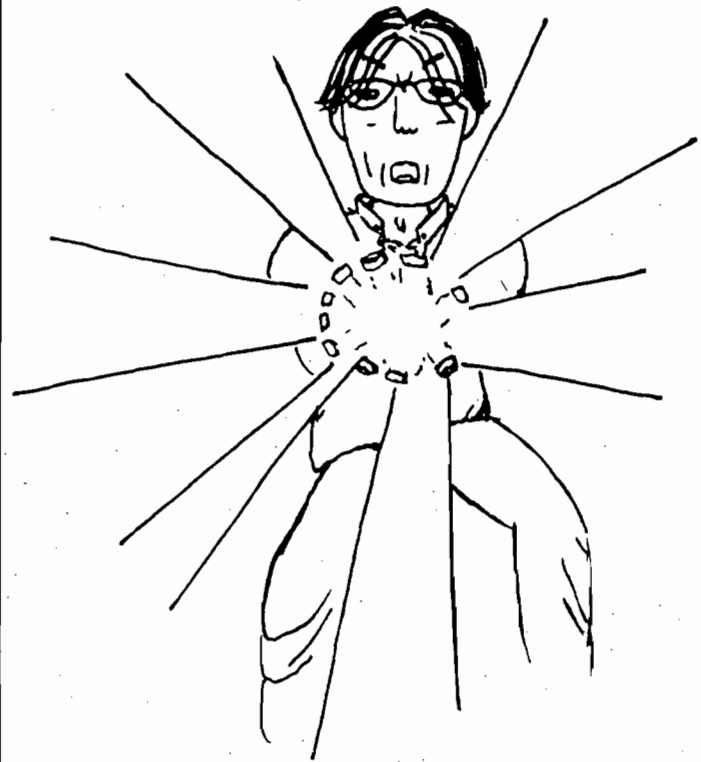
EL MUNDO DE LA CYBERFÍSICA ES UN LUGAR VIOLENTO Y PELIGROSO, CHAVAL; ESTÁ LLENO DE PROFESORES A LOS QUE LES ENCANTARÍA JODERTE 90 CRÉDITOS EN UN SOLO EXAMEN. LOS TRADICIONALES VALORES COMO LA INTUICIÓN FÍSICA SE HAN VISTO SUSTITUÍDOS POR ECUACIONES MÁS OPORTUNAS A CADA CONDICIÓN INICIAL. HAZ LO QUE TENGAS QUE HACER PARA APROBAR. SI MIENTRAS TANTO PUEDES USAR LA INTUICIÓN, ESTUPENDO

"Manual de supervivencia para
estudiantes de física

HA... MIL... TO... NIA...

¡¡NAAAA...!!

DEMA ATACAREM AQUEST PROBLEMA AMB: **¡¡ANALISI DIMENSIONAL!!**

$\Psi + \text{COMPUTER} = \neq \text{PROBLEMA}$
 $H\Psi = E\Psi \rightarrow \Psi(\vec{r}, t) = \Psi(\vec{r})e^{-iEt/\hbar}$
 $\frac{-\hbar^2 \nabla^2}{2m} \Psi = E\Psi$
 $\Psi_{ss} = \frac{1}{\sqrt{V}} e^{-i\vec{k}\cdot\vec{r}}$ u.a. }
Ocurre el milagre

Hamilton beato

$2+2=4 \rightarrow 99.9\%$
 $2+2=5 \rightarrow 0.01\%$
 $2+2=\infty \rightarrow 0.0000000000$
0000000000
0000000000
0000000000
0000000000
estat degenerat

Quina potencia te aquest metode!!

By
Banyo
Bullanga

Ja, ja ja!

(Atenció: història basada en fets reals!!)

Toc, toc.

- Qui hi ha? -La vella m'observava a través de l'espill.

- Miri, jo..., em dic Marina i bé... jo.. necessitaria... dels seus serveis... -les paraules quasi no em surtien. Jo mai havia anat a un lloc com aquell, és més, ni tan sols creia en aquestes coses. Em preguntava què feia allí.

- Passa maca. Jo sóc la Saranda. Tu diràs.

Em va fer passar a una espècie de saleta amb una decoració molt recarregada, quasi fantasmagòrica... estava a punt de fer-me enrera.

- Et veig una mica nerviosa. Segur que és el primer cop... Vols una tila?

- Potser millor torno en un altre moment.

- No dona, no. Ara és perfecte, el moment ideal per fer un mal d'ull.

- Un mal d'ull?

- Sí, per això has vingut, no?

- Bé..., jo... Vostè és de debò una bruixa?

- Clar. No has llegit el cartell?

- Bona o dolenta? -els nervis se'm anaven passant i em sentia com a casa.

- Segons el que em paguis puc ser una cosa o l'altre. A veure, explica'm el teu problema.

- Miri, farà ja algunes setmanes vaig tenir una topada amb un amic meu, el _____. No em va tractar bé, ja han passat molts dies però encara estic dolguda i em vull venjar, per això he acudit a vostè.

- Marina, tu saps que el rencor no és una cosa bona. Hauries d'arreglar-ho parlant-hi.

- Què li passa? No vol fer negoci o què?. Li pagaré el que calgui.

- D'acord, no et sulfuris. Li farem un mal d'ull, però primer necessito que em parlis d'ell, preferiblement dels seus defectes.

Ho vaig fer, vaig començar a recitar una llarga llista que em va impressionar a mi i tot i inclús em va fer qüestionar-me com podia jo haver estat amiga del _____. Clar que el _____ havia canviat

molt de quan el vaig conèixer i jo no era l'única que opinava així.

- Perquè m'entengui, aquest noi pot canviar com de la nit al dia, quan li interessa pot ser la mar de simpàtic i quan no és com si es pujés al màxim de la funció borde...

- Escolta, tu dius coses molt estranyes. Anem a lo pràctic. Pensa que un mal d'ull és el cop més baix que li pots fer a una persona. M'hauries de dir alguna cosa en la qual poguéssim golpear i li dolgués més avall de la sola de la sabata.

- Ja ho sé, la quàntica. A ell li encanta, crec que es va posar a física només per fardar de clio i de física quàntica. Podem fer que la suspengui?

- Bé, sí, podem; però aquest és un tema que se'n poden encarregar els professors, no trobes?

- Te raó.

- Pensa alguna altra cosa.

- No sé... I les noies? Són la seva altra gran passió, junt amb la quàntica (com tot bon físic). Podem fer que no lligui?

- Molt bé! Aquesta nit pronunciaré el conjur. Són 5000 ara i 5000 més d'aquí a dues setmanes, quan es vegin els efectes -S'ho va apuntar en una llibreteta que es va treure de l'escot, i va afegir:

- Per cert, no pensis en saltar-te la segona paga perquè a tu també te'n puc fer un, de mal d'ull.

- Per descomptat que tornaré, no pateixi.

Vaig tornar a la facultat, en els dies successius esperava veure'l tot xafat davant la vida de monjo a la força que jo li havia procurat. Però no vaig notar cap diferència, el seguia veient pels passadissos amb els seus amics fent de pavo real. I sentia el seu riure - ja, ja, ja - que em martellejava, inconfundible. No podia suportar-ho. Començava a pensar que la vella m'havia estafat, no hauria hagut de confiar en una bruixa per solucionar-me el problema, ja se sap que si vols la feina ben feta te l'has de fer tu mateix. Llavors un dia em vaig topar amb l'Elia, una noia que es movia en l'entorn del _____ i li vaig preguntar:

- Ei, Èlia, m'han comentat que el ____ últimament està molt deprimit perquè no lliga gaire...

- Qui t'ha dit això?

- No sé, ho he sentit.

- No pot ser que ho hagi sentit perquè el ____ no lliga mai. No crec que això el deprimeixi sinó que ja ho deu haver assumit.

- Oh! Potser m'hauré confós de persona.

- Segur, i a veure si renoves els teus informadors!

El que faltava. Era jo qui l'havia cagat, no era culpa de la Saranda. Havia pagat per un mal d'ull inútil! Estava furiosa amb mi mateixa i ell era allí amb els seus amigots, exercint de mascles i puntuant les ties que passaven (repulsiu).

I el sentia per tot arreu (ja, ja, ja), vinga a riure, sempre rient... Havia de fer-hi alguna cosa, vaig apretar a córrer directa a casa de la Saranda.

- Sí que has vingut aviat, no t'esperava fins demà passat.

- Em vaig equivocar. Vam fer un mal d'ull inútil! Resulta que ell no lliga mai, no necessita cap ajuda nostra -parlava molt depressa, estava histèrica. M'està ben empleat per ser mala persona i visitar bruixes.

- Què, tens remordiments?

- I ara! Això mai, però em fot que sempre se surti amb la seva. Ell em va ferir, jo l'apreciava molt com amic i em va tractar sense respecte, no m'ho mereixia. Vull que pagui per la seva superbia. He de calmar la meua ira.

- No passa res, en fem un altre i punt.

- Que no passa res?

- No et preocupis pels diners, et faré una oferta.

- Una oferta? Però vostè segur que és una bruixa? o és un supermercat?

- Ep! amb respecte, nena.

- Però què faig aquí? Déu meu! si representa que sóc científica. I si déu no existeix, les bruixes tampoc. Miri sempre està per allí amb el seu riure ja, ja, ja sentint-se el rei del mambo i creu que et perdona la vida quan parla amb tu. Oh! hem de fer-hi alguna cosa. Per cert, potser sí que existeix Déu, vostè ho sap? Però com vol que em calmi?

- A veure, li podem fer un altre mal d'ull que es vegin els efectes ràpidament.

- Ah sí? I quin pot ser?

- Per exemple, m'acabes de comentar que té una riulla molt escandalosa, doncs podem modificar-li.

- Vol dir?

- Ja ho veuràs. Tu confia en mi. I per ser tu només et cobraré les 5000 que em deus. És que feia molt de temps que ningú m'encarrega una feineta tan divertida com aquesta.

- Ho diu de debò?

- Sí, fa temps que la gent només em vol per fer de curandera. Només et demano que tornis d'aquí uns dies per comentar la jugada.

Vam quedar d'acord.

Aquest cop es van notar els efectes de seguit. El vaig veure xerrant amb uns amics seus i l'acudit no va trigar gaire a aparèixer i tots van riure i al ____ li va sortir un sorollet amariconat i fluixet. Va tossir per aclarir-se el coll i al cap d'una estona li va tornar a passar, es va quedar blanc com la llet. I els que van començar a riure van ser els amics; el seu riure marieta es va fer famós a la facultat.

I ara ja no riu mai perquè li fa vergonya, jo torno a ser amiga seva i li dic cínicament que s'ha d'acceptar tal com és, amb els seus defectes i les seves virtuds.

D'altra banda m'he fet amiga de la Saranda, sí, la bruixa. De tant en quant vaig a casa seva i ens prenem un te i li explico les meves coses. Ella tampoc sap si Déu existeix, però a qui li importa? I de tant en quant em recorda que quan jo vulgui li demani, i ella amb molt de gust desfarà el malefici que plana sobre el _____. Pobret _____, ja em sap greu ja, però potser que pateixi una mica més, no creieu?

NOTA: en els espais podeu posar-hi el nom del vostre pitjor enemic.

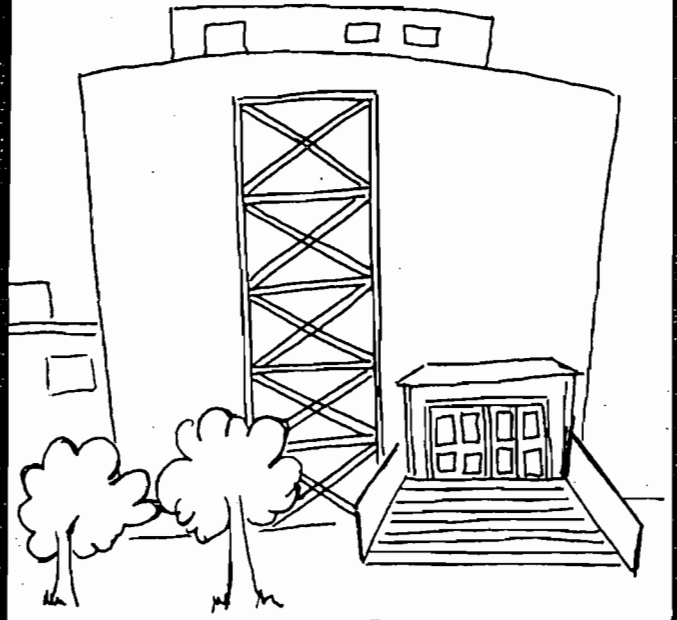
AMANITA FALOIDES

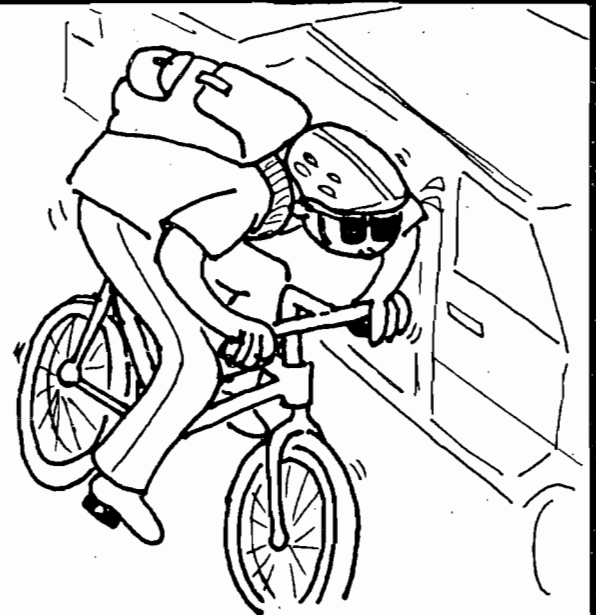
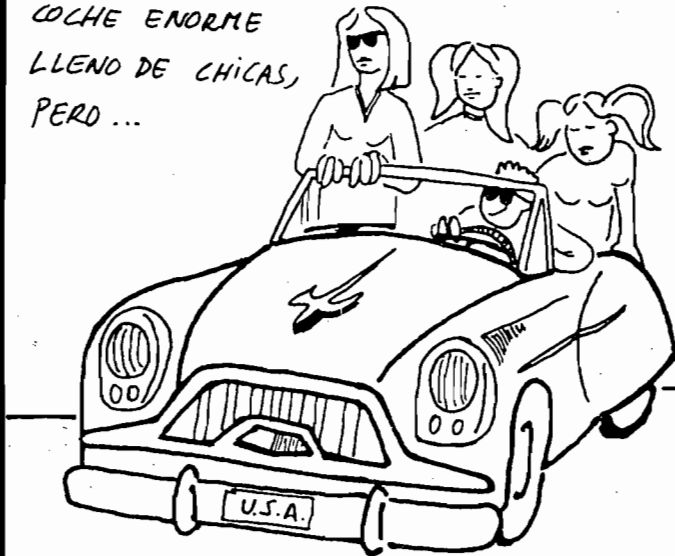

CUANDO VINE POR PRIMERA VEZ A LA FACULTAD PENSABA QUE ME ENCONTRARÍA UN CAMPUS COMO LOS DE LAS PELIS.

Y EN CAMBIO ME ENCONTRE CON ESTO

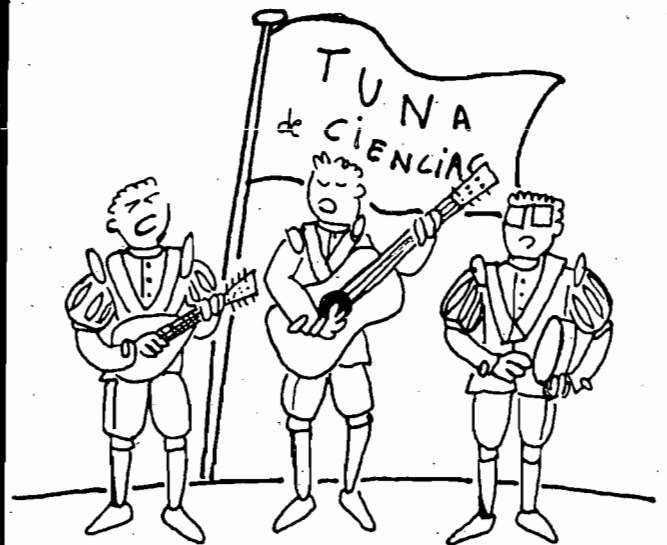

PENSABA QUE IRÍA A LA FACULTAD CON UN COCHE ENORME LLENO DE CHICAS, PERO ...

... VOY EN BICI Y GRACIAS.

PENSABA QUE ENTRARÍA EN UNA HERMANDAD.

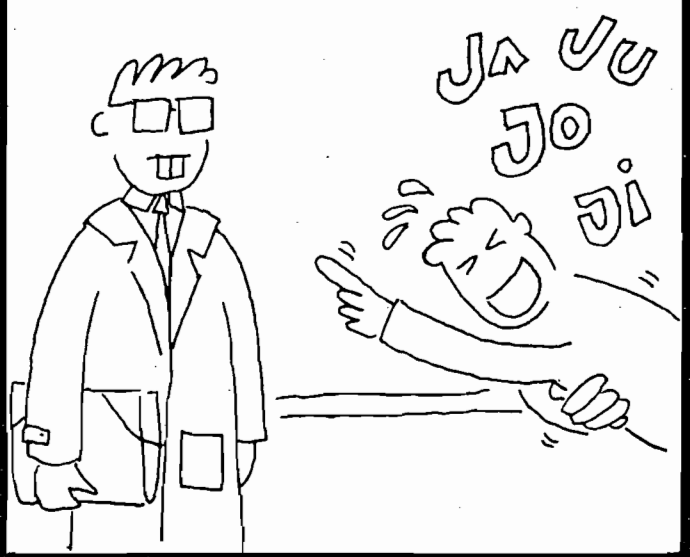

Y ÉSTO ES LO MÁS PARECIDO QUE ME HE ENCONTRADO, Y LA VERDAD...

CREÍA QUE ME REIRÍA DE LOS TÍPICOS PARDILLOS

PERO NOS REÍMOS DE LOS QUÍMICOS QUE ES MUCHO MÁS FÁCIL.

QUE ESTARÍA EN LA REDACCIÓN DE LA REVISTA DE LA UNIVERSIDAD Y POR ESO SERÍA MUY RESPETABLE.

PERO DE RESPETABLE NADA

PENSABA QUE TENDRÍA UNA COMPAÑERA DE LABORATORIO IMPRESIONANTE CON NOMBRE SUECO.

PERO SIEMPRE ME TOCA CON EL COMPAÑERO PESADO QUE SIEMPRE QUIERE REPETIR LA PRÁCTICA VARIAS VECES.

ROBARÍA LA MASCOTA DE LA UNIVERSIDAD RIBAL.

TÍO, HAS ROBADO LA MASCOTA DE LA UNIVERSIDAD DE HARARD. ERES UN CAACK!!

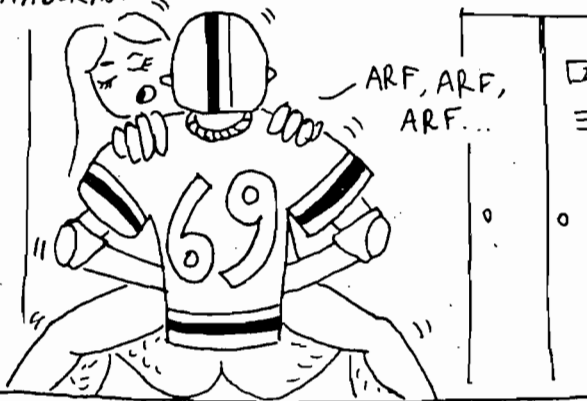
BUENO, PERO LOS QUÍMICOS NO TIENEN MASCOTAS

QUE HAS HECHO HAS SEQUESTRADO TODA UNA CLASE DE QUÍMICOS.

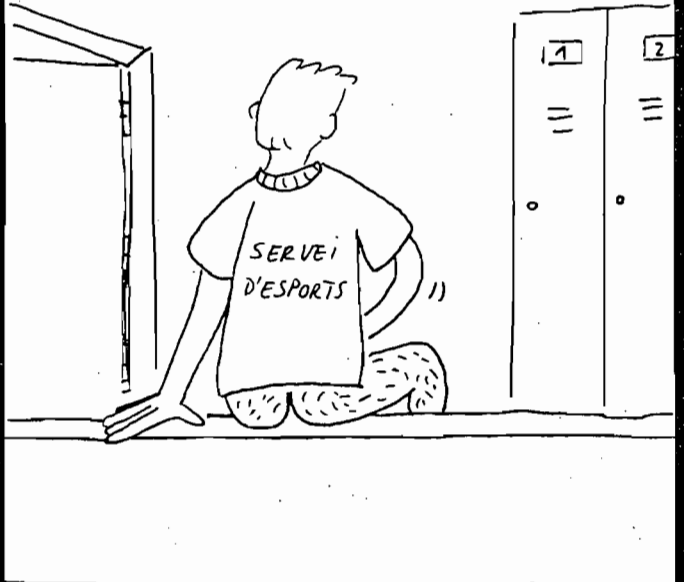
A MÍ ME PARECIAN MASCOTAS

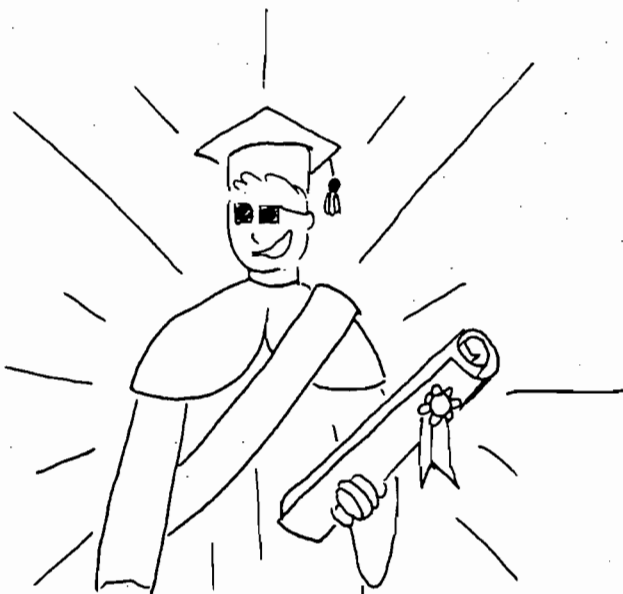
ME APUNTARÍA A CUALQUIER EQUIPO DE LA UNIVERSIDAD Y ME TIRARÍA A TODAS LAS ANIMADORAS.

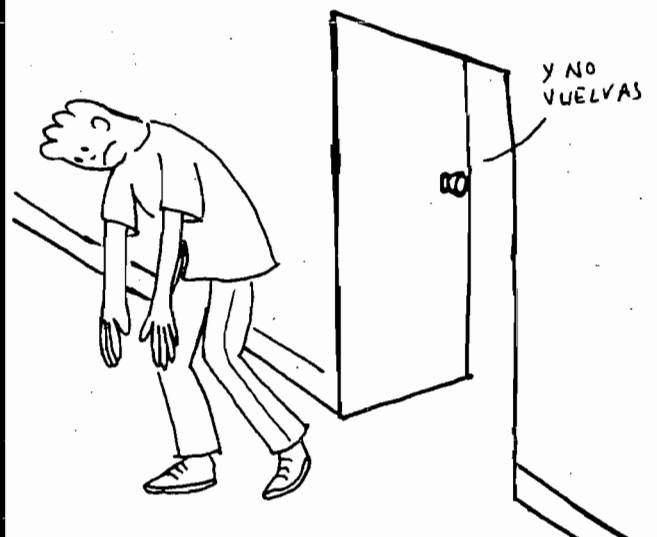
ESTOY EN EL "SERVEI D'ESPORTS" Y SIGO PELÁNDOME LA.

Y FINALMENTE ME GRADUARÍA SIN ESTUDIAR.

Y SIN EMBARGO PESE QUE HE ESTUDIADO NO HE APROBADO NADA Y ME HAN ECHADO DE LA FACULTAD.

Oh, Equipo, Equipo A

En 1972 cuatro de los mejores hombres que formaban un comando de élite fueron encarcelados por un crimen que no habían cometido. No tardaron en fugarse de la prisión en la que se encontraban reclusos. Hoy, perseguidos por el Ejército Norteamericano, sobreviven como soldados de fortuna. Si usted tiene algún problema y se los encuentra quizá pueda contratarlos.

Así empezaba, (y empieza), esa joya de las series de la televisión, que como una segunda abuela, nos crió y nos hizo un poquito como ahora somos. En esta serie aprendimos nuestras primeras nociones sobre física, economía, bricolaje, mujeres, amistad y compañerismo, altruismo y tantos otros valores morales, hoy en declive y mal representados por esos cutres Power Rangers o VR Troopers. Y son muchos los 'efectos físicos Equipo A' que hemos ido absorbiendo a lo largo de los años... He aquí unos cuantos:

- Cuando un coche choca con un arbusto siempre vuelca.
- Por muy brutal sea el accidente, los ocupantes siempre sobreviven.
- Esto último incluye el helicóptero al chocar contra una montaña.

- Cuando disparas al radiador de un coche, el capó salta por los aires.
- Si le das a una rueda, el coche vuelca automáticamente. (Vueltas de campana opcionales).
- Si disparas a un coche aparcado en que no hay nadie dentro, explota como un bidón de gasolina. La gente que hay a su alrededor sale disparada por los aires.

- Cuando dos grupos de personas se disparan entre ellos a cinco metros con ametralladoras, nunca se dan.
- Si 'disparan' coles y otras hortalizas entonces les dan a los malos. (Nunca les dan a nadie disparando con ametralladoras, pero resulta que tienen una puntería de cojones disparando verdura).
- También consiguen ganar a los malos rociándoles con refresco de naranja y limón propulsado con mangueras.
- Se puede construir un ultraligero con unas bolsas de basura siempre que lo pilote Murdock. Y vuela.
- También es posible convertir en un blindado una furgoneta previamente desenterrada del interior de una mina abandonada.
- Si haces un avión de papel con un documento 'top secret' y lo tiras por la ventana de la embajada rusa, el avioncito vuela 50 metros y lo recoge Fenix. (Recordemos también el globo aerostático hecho con mantas del mito **McGyver**).

Las preguntas sin respuesta que siempre nos hemos hecho viendo el **Equipo A**.

- ¿Dónde compra los puros Hannibal?
- ¿Por qué los malos no se dan cuenta de que llega el Equipo A por sorpresa si a M.A. se le oyen las cadenas tintinear?
- ¿Por qué no cambian de furgoneta? La de M.A. es inconfundible y la conoce todo el mundo. Por eso Decker siempre los encuentra.
- ¿Dónde pasa la ITV la furgoneta? ¿Por qué Decker no los espera allí?
- ¿Cómo M.A. pudo ser campeón del mundo de Wrestling si después del Vietnam sobrevivió como soldado de fortuna?
- ¿A qué burdel van a satisfacer las pulsiones de carácter sexual que les acechan entre trabajo y trabajo?
- ¿Por qué los malos siempre los encierran en ferreterías?
- ¿Por qué siempre le preguntan a Hannibal cuál es el plan? Siempre es igual: se trata de entrar por la puerta principal; y funciona.
- ¿Cómo son las facturas del Equipo A? ¿Incluyen las dietas de M.A.? ¿Y el psiquiatra de Murdock?
- ¿Paga mucho M.A. por el seguro de la furgoneta?

- ¿Por qué M.A. no sale corriendo cada vez que le dicen que tiene que ir en avión para la siguiente misión?
- ¿Por qué la policía de Los Angeles no para la furgoneta del Equipo A, si la conduce M.A. que es negro?
- ¿Cómo puede seguir siendo tan guaperas Fénix después de la cantidad de puñetazos en la nariz que le han dado?
- ¿Cuándo se va a dar cuenta Decker de que el Equipo A son cuatro? Siempre se les escapan porque Murdock les salva.
- ¿Cómo puede ser M.A. tan habilidoso con las manos si tiene dedos como morcillas y además llenos de sortijas?
- ¿Por qué nunca cobran? Es difícil creer que el Equipo A tire adelante con el sueldo de Hannibal haciendo películas de serie B de monstruos marinos. M.A. debe de prostituirse en la Ostra Azul. El único pago que reciben es el beso de alguna chica, y sólo para Fénix. Los demás una paja.
- O se podrían cobrar en especies y violar a los malos.
- ¿Por qué Hannibal siempre se disfraza de viejo, chino, o vendedor de perritos calientes, si siempre se le reconoce? Ni siquiera su doble en las escenas de acción se parece a Hannibal.
- ¿Por qué siempre hay sopletes de gas en los garajes en que los encierran?
- ¿Se arreglarían con un soldador de estaño?
- El Equipo A es muy bueno, pero si los malos contrataran a McGyver y al coche fantástico, qué, eh?
- ¿Se hubiera hundido el Titanic si Leonardo Di Caprio hubiera contratado al Equipo A? ¿Quién hubiera ganado los oscars entonces? ¿M.A.?
- Si tan bueno es el Equipo A, ¿por qué los americanos perdieron en Vietnam?

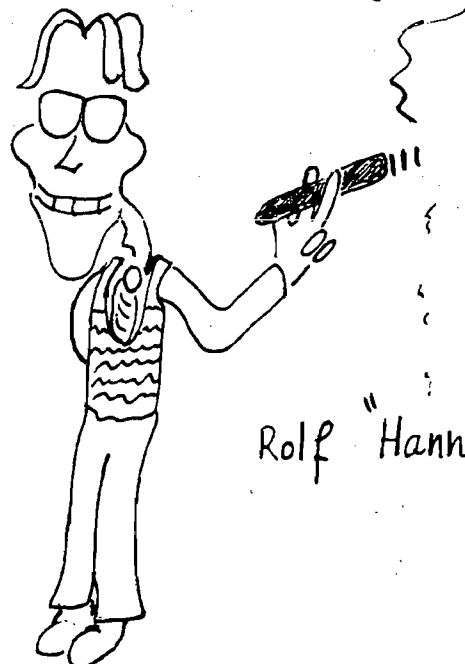
ACEI

SI TIENE RUEDAS, FUNCIONA!

¡ME ENCANTA QUE LOS PLANCK
SALGAN WIEN!

M.A. Taronus

Rolf "Hannibal" Smith

COSAS QUE NO SABRÍAS SI NO FUERA POR LAS PELÍCULAS ESTADOUNIDENSES

- Todas las bolsas de la compra del supermercado deben contener, como mínimo, una barra de pan que sobresalga un poco.
- Es fácil pilotar un avión y aterrizar con él si hay alguien en la torre de control que pueda dirigir la operación por radio.
- Una vez aplicada la barra de labios en la protagonista, es imposible hacer que se corra el color aunque hagas submarinismo.
- Lo mismo es aplicable para el peinado del protagonista, sobretodo si lucha, huye, corre, trepa, se cae o le disparan.
- Los sistemas de ventilación de los edificios son el escondite ideal: a nadie se le ocurrirá mirar en ellos y sirven, además, para desplazarse hasta cualquier parte del edificio sin dificultad.
- Si tienes que recargar la pistola, siempre dispondrás de suficiente munición, aunque vayas desnudo.
- Es muy probable que sobrevivas a cualquier batalla, a menos que cometas el error de enseñarle a alguien una foto de tu novia.
- Si tienes que hacerte pasar por un militar alemán, no es necesario hablar el idioma; con tener acento alemán y poner cara de perro bastará.
- La Torre Eiffel se puede ver desde cualquier ventana de París.
- Un hombre no se inmuta mientras recibe una paliza de campeonato, pero se queja cuando una mujer intenta limpiarle las heridas.
- Si se ve en algún momento un vidrio de considerables dimensiones (sobre todo si lo llevan dos hombres) es que alguien va a atravesarlo en breves instantes.
- El comisario de policía siempre es negro.
- Si tienes que pagar un taxi, no busques un billete en la cartera: Saca lo que tengas en el bolsillo al azar. Siempre será el importe exacto.
- El cruce de razas es genéticamente posible con cualquier bicho proveniente de cualquier parte del universo.
- Las cocinas no tienen interruptores de luz. Si entras en una cocina de noche, deberás abrir el frigorífico e iluminarte con la luz interior.
- En el caso de las casas encantadas o con fantasmas, las mujeres deben investigar cualquier ruido raro vestidas únicamente con algo de lencería o ropa interior.
- Los procesadores de texto nunca tienen cursor, pero siempre se abren con una pantalla que dice: Introduzca la contraseña.
- Todas las mañanas, las madres siempre cocinan huevos, tocino y gofres para la familia, aunque su marido y sus hijos no tengan tiempo para comérselos.
- Los automóviles que chocan casi siempre acaban explotando, ardiendo, o ambas cosas. Si no chocan frontalmente darán varias vueltas de campana para asegurarse de que el protagonista no salga nunca con ganas de vomitar.
- El comisario de policía (negro) siempre destituirá a su detective preferido, o le dará 48 horas para terminar el trabajo.
- Un solo fósforo sirve para iluminar una habitación del tamaño de un estadio de fútbol.
- Los habitantes de ciudades y pueblos medievales tienen una dentadura perfecta. Los de ciudades o pueblos romanos o griegos, cuerpos de proporciones perfectas.
- Aunque es posible disparar armas de fuego contra un objetivo que está fuera del alcance, únicamente el protagonista o el malo malote conseguirán acertar.
- Toda persona que sufra una pesadilla, se incorporará de golpe en la cama y jadeará sudorosa.
- Siempre aparecerá papel y lápiz para apuntar un número o una dirección en caso de que lo necesitemos.
- No es necesario decir hola ni adiós cuando se empieza o termina cualquier conversación telefónica.
- Aunque conduzcamos por una cuesta abajo totalmente recta, es necesario girar el volante a izquierda y derecha cada cierto tiempo.
- Las bombas van equipadas con temporizadores que tienen pantallitas con grandes números rojos para que uno sepa cuando van a estallar.
- Siempre es posible estacionar delante del edificio al que se va de visita.
- La policía urbana nunca multará al vehículo, y la grúa estará siempre de vacaciones en estos casos.
- Un detective solo resuelve un caso cuando ha sido destituido o despedido.

- Si decides ponerte a bailar en la calle, notarás que todo el mundo que te rodea conoce los pasos.
- Casi cualquier computadora portátil tiene suficiente potencia para acabar con el sistema de comunicaciones de una civilización extraterrestre invasora.
- No importa si tus enemigos te superan en número en una pelea de artes marciales: te atacarán de uno en uno, mientras esperan, con gesto agresivo, a que vayas acabando con sus compañeros.
- Si una persona se queda inconsciente después de recibir un fuerte golpe en la cabeza, nunca sufrirá conmoción ni daños cerebrales.
- Siempre que se reciba un golpe en la cabeza se quedará uno inconsciente y al recobrase habrá de preguntar “¿dónde estoy?” ante la persona que aparezca borrosa delante de nuestros ojos.
- Nadie que tenga que participar en una persecución de automóviles, en un secuestro, explosión, erupción volcánica o invasión extraterrestre sufrirá un desmayo inoportuno.
- Las comisarías de policía someten a sus agentes a exámenes de personalidad para que tengan como compañero de patrulla a otro que es, justamente, lo opuesto a él.
- Cuando están a solas, los extranjeros prefieren hablar inglés entre ellos. Aunque el extranjero sea negro, vista con plumas y un perfecto taparrabos último modelo de leopardo, y no sepa si la Tierra ha dejado de ser plana, se expresará en un inglés perfectamente correcto.
- Siempre hay una motosierra a mano si uno la necesita.
- La motosierra siempre tendrá gasolina y aceite en cantidades ilimitadas.
- En cuestión de segundos, no hay cerradura que se resista si uno tiene a mano una tarjeta de crédito o un clip, a menos que sea la única puerta de acceso a una casa en llamas con un niño atrapado dentro.
- Una verja eléctrica, lo bastante potente como para matar a un dinosaurio, no dejará secuelas duraderas en un niño de ocho años.
- En el lugar del crimen, se escucharán las sirenas dos minutos después de suceder éste, pero la policía no llegará hasta un cuarto de hora después.
- En los noticiarios de televisión siempre dan una noticia que tiene relación directa con uno mismo en ese preciso momento.
- Cuando un avión sea derribado, se estrellará siempre detrás de la colina más próxima, y estallará siempre como si llevase todo su combustible y munición intactas.
- Sobre todo, cuando el malo de la película te diga que no te va a pasar nada es que acabarás comentando tus problemas con San Pedro, especialmente si tu no eres el bueno de la peli. En este último caso no te preocupes, porque siempre encontrarás la forma de engañarle.

Cuenta un punto por cada frase que entiendas y tres por cada una que te provoque una carcajada. Si el total es superior a 45 puntos, has visto demasiado cine americano. Vuelve al europeo. Si el total es menor a 20 puntos, tu grado de americanización es ínfimo, y estarán estudiando seriamente un proceso de reconducción especial para ti.

SANCHO YE YE

No te quieres enterar
que te voy a catear
no te quieres enterar.

No te quieres enterar ye ye
que te voy a catear ye ye ye ye
y vendrás a pedirme de rodillas
medio punto más, por favor.

Pero no te lo daré ye ye
y así yo te joderé ye ye ye ye
porque tú no me haces los problemas
ni te estudiás la lección.

Busca unos apuntes que te lo expliquen bien
compra muchos libros y haz problemas también.

Con la termo hemos topado
y yo soy el profesor.
Soy el Sancho ye ye
soy el Sancho ye ye
ya verás, aquí pa chulo yo.

No te quieres enterar ye ye
que te voy a catear ye ye ye ye
y vendrás a pedirme y a llorarme
y vendrás como siempre a suplicarme
que te apruebe la termo de una puta vez
te apruebe de una puta vez
te apruebe la termo de una puta vez
la termo de una puta vez.

¡¡¡NO ES BROMA!!!

Quiero hacer pública una protesta que pese a su carácter aparentemente jocoso, no lo es ni por asomo.

Mi queja va referida a un hecho hartamente consumado por los estudiantes de esta facultad (y algunos profesores) de sexo masculino (del femenino no tengo constancia). El problema en cuestión es el siguiente: un número alarmante de personas **NO SE LAVAN LAS MANOS TRAS HABER ECHADO LA MEADA PADRE.**

A mí desde pequeño me han inculcado unos dogmas que creo mínimos y esenciales en toda persona civilizada. Entre ellos se halla el ASEO y la HIGIENE. Pasemos pues a descubrir lo que significan estos términos.

Aseo: Cuidado y limpieza. Pulcritud en la presencia y expurgo de la suciedad.

Higiene: Profilaxis para la prevención de males y enfermedades acarreados por la inmundicia u otras causas. Existen dos tipos: la personal y la pública. La primera es aquella de cuya aplicación se preocupa el individuo. La segunda se refiere a la que en su empleo interviene la autoridad, prescribiendo reglas preventivas.

Por si todavía algún rezagado no acaba de comprender el significado de lo que se le acaba de explicar, debido a la novedad del concepto, paso a enumerar unos ejemplos que espero que aclaren sus confundidas mentes.

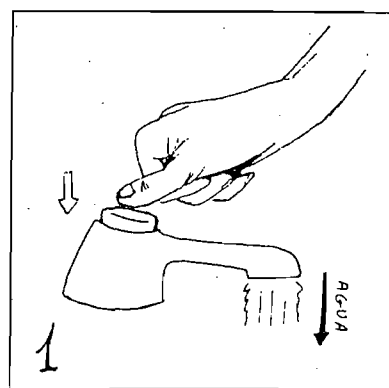
- Teodolfo es muy aseado porque se limpia las manos después de mear.
- Anastasio cuida su higiene personal porque se limpia las manos después de mear.
- Agripino se asea al lavarse las manos después de mear.
- Fructuoso sigue las normas de higiene pública la lavarse las manos después de mear.

Existe también la posibilidad de que no sepan utilizar el grifo. Para cubrir semejante contingencia procedo a mostrar el procedimiento que se ha de llevar a cabo.

Paso 1: Remangar mangas. Este paso no es necesario pero sí aconsejable. En el caso de que estas no existan o no se considere necesario se puede efectuar el Paso 2.

Paso 2: Existen principalmente dos tipos de grifos en la facultad: los de llave y los de

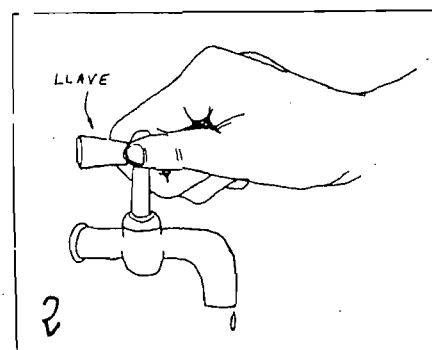
pulsador. Los primeros son los más complicados y los explicaremos más adelante. Los segundos conforman una versión simplificada de los primeros. En este caso únicamente se ha de apretar la parte móvil como muestra la figura 1. Se observará que comienza a surgir agua por un orificio. Se ha de aprovechar, pues, para lavarse las manos. El grifo es automático y al cabo de un tiempo dejará de proporcionar agua a medida que el pulsador suba lentamente. En el caso de necesitar más líquido repetir el proceso tantas veces como sea necesario.

Anexo: Los grifos de llave representan un problema quizá más serio ya que implican una serie más compleja de movimientos coordinados de la muñeca, lo cual implica un posible peligro de dislocación si se realizan mal.

Paso A-1: Abrir la mano. Izquierda, derecha o ambas, es indiferente.

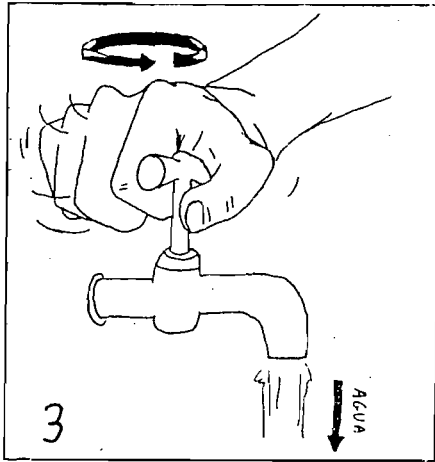
Paso A-2: Asir con fuerza la llave (fig. 2).

Paso A-3: Girar la muñeca hacia la izquierda (fig. 3). Se puede llegar a requerir cierta decisión en el movimiento, pero se ha de proceder con precaución ya que al no estar

acostumbrados se puede producir una contractura muscular o alguna otra lesión grave.

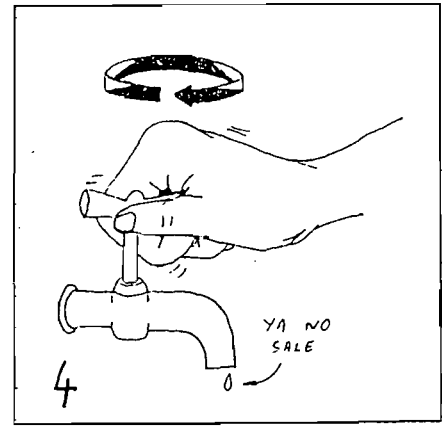
Si tras girar la muñeca no aparece ningún tipo de líquido puede ser por dos razones: -

- 1- La izquierda es hacia el otro lado. ¡Idiota!
- 2- No hay suministro de agua corriente.

Aunque el primer caso es el más probable, si lo que ocurre se debe a la segunda circunstancia, probar en otro lavabo.

Si todo ocurre como se espera comenzará a surgir agua. Aquí se procederá a lavarse las manos. La cantidad de agua que surge es controlable mediante la llave pero para esto se requiere más experiencia.

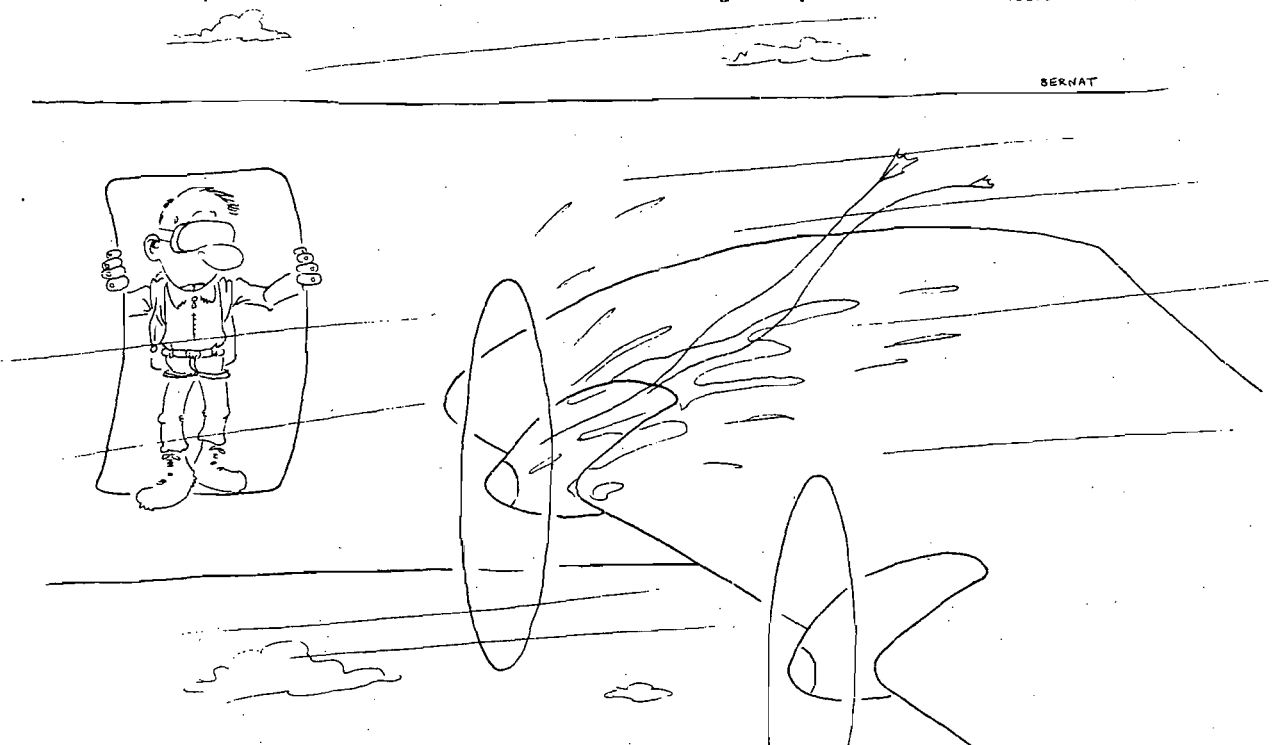
Paso A-4: Una vez finalizado el proceso de aseo repetir paso A-1, A-2 y A-3. En este último realizando el giro de muñeca hacia la derecha (fig. 4); con lo cual el flujo del líquido cesará y se habrá concluido el proceso.

Paso A-5: Existe un último paso opcional pero muy recomendable y aplicable a los dos tipos de grifos: Secarse las manos. Tema que ya trataremos en otra ocasión.

Cabe esperar que exista todavía algún caso, digamos...inútil, que no alcance a llegar a la comprensión necesaria que necesitan estos términos. En cuyo caso sólo me queda avisar al resto de estudiantes (los que si se lavan las manos después de mear) de lo siguiente: Nunca, jamás le deis la mano a nadie ni pidáis cosas prestadas porque...¡hay un huevo de tios cerdos que no se lavan las manos después de mear! Así luego vas y te encuentras pelos rizados y morenitos por todas partes. ¡Y lo jodido es que no son tuyos! ¡Si es que da asco coño! ¡Con lo poco que cuesta usar el agua del grifo!

por Newton
dibujos por Mizra (¡¡gracias, chaval!!)

AUPA LA FOTOSÍNTESI

Dia de Sant Jordi, quin fatídic dia per a tantes persones!! Què no sou conscients? Com sabreu el dia de Sant Jordi es regala un llibre a un noi estimat i ell ha de correspondre amb una rosa a la seva noia estimada (sempre hi ha algun cabroncete que regala roses a més d'una a veure si cola, eh Fede?), bé fins aquí tot bé, no? Doncs No, no està tot bé, què no veieu que suposa regalar un llibre al noi estimat? A veure, farem uns quants càlculs, hem de ser uns 6 milions de persones a Catalunya, si descontem els que no tenen edat de tenir nois estimats, les quatre lletges de torn que no troben nòvio ni en somnis i les que com jo no volen encara novio (ejem!) i bé, un marge petit més (ja sabeu per això dels errors), tenim que, aproximadament, 2,3 milions de ties tenen noi o marit (algunes fins i tot més d'un...jo!). D'aquestes ties segur que al menys dos milions segueixen la festa de Sant Jordi i compren un llibre al seu estimat. Dos milions de ties!! Això suposa un mínim de dos milions de llibres!! I això amics, implica el següent: fem la hipòtesi que cada llibre contingui com a mínim cent pàgines, això significaria $2 \cdot 10^8$ pàgines de paper que són regalades en un sol dia, el dia de Sant Jordi, i aquí amics és on jo volia arribar, sabeu quants arbres han de morir per que el dia de Sant Jordi tingui lloc? No? Doncs jo tampoc, però segur que són molts, feu-vos a la idea, per què fer patir l'entorn d'aquesta manera? Penseu que per cada arbre que mor, molts animalons perden la seva llar estimada i a més ens quedem amb menys oxigen respirable, ja que aquest arbre ja no tornarà a fer la fotosíntesis mai més. I menys mal que només es tracta d'un dia a l'any, que si no, imagineu, ara mateix estariem patint les conseqüències: un augment de la temperatura preocupant degut a l'efecte hivernacle provocat per la tala indiscriminada d'arbres, que us recordo, es faran servir per fer llibres el dia de Sant Jordi.

Encara no en teniu prou? Doncs ara hauriem de parlar de les roses, heu vist mai un camp de roses?, o quan heu anat al bosc a collir espàrrecs heu trobat mai un roser? No? Doncs clar que no, perquè es deu tractar d'una espècie en extinció (sinò perquè les venen tan cares, eh?), i quantes més roses es tallin més desapareixeran, al igual que tot el que puja, baixa (...i si això és cert, per què no baixa l'Espanyol a segona?). A més, dies després les roses es fan malbé i sense deixar que cap abellot s'apropi perquè tingui lloc el procés de pol·linització...oh! però que no ho veieu?

A més, que coi té aquest dia que es celebra tant a Catalunya? Què potser és perquè és el sant del President? Segur que deu haver alguna conspiració!!

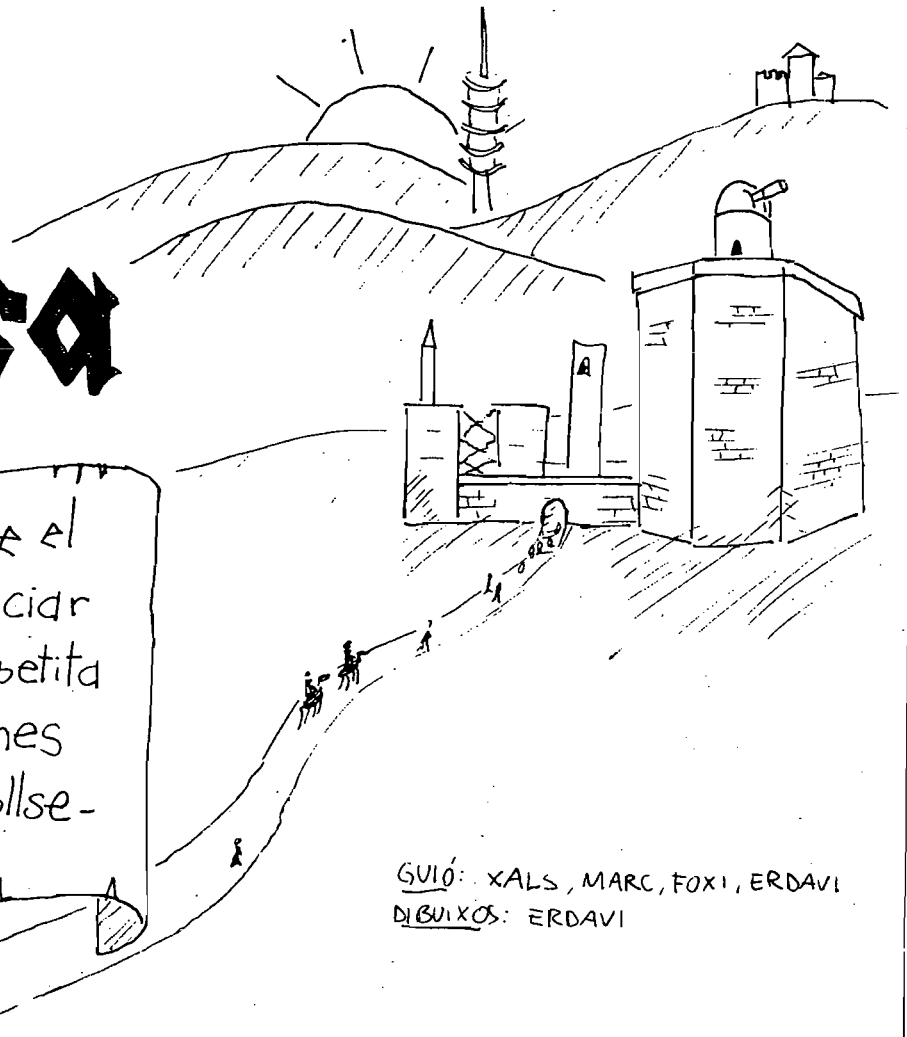
Aupa el reciclatge de llibres!! Si total, després la meitat de tius no se'l llegiran (a no ser que siguin de futbol, amb moltes fotos, de motos o sobre sexe, per aquest ordre). Per què no es regalen millor pastissos en forma de Drac (el dia de la mona m'agrada força i els pastissos agraden a tothom!)? Per què no es regala roba interior (calçotets amb dibuixets de dracs petits, o el model de calçotet amb un drac que deixa anar el foc on tots ens imaginem? per què no?)? O per què no es regalen preservatius en forma de llança? Segur que el regal faria la mateixa il·lusió i fins i tot trobo que tenen molta més utilitat, o no? A més no suposarien un perill per a la humanitat.

Estimat grup ACEI, suposo que arribats a aquest punt ja haureu vomitat tres vegades com a mínim, i ja no us queda res als vostres estòmacs, no us vindria de gust ara un pastisset en forma de drac? Penseu-lo, hi sortirieu guanyant, total, regalar rosetes por ahí a les ties no deixa de ser una monyada, o no? Recolceu aquesta iniciativa i els vostres petits cors es faran encara més petits, o no.

By SPUNK

Il nome della rosa

Fa molts i molts anys que el mestre i jo vam presenciar uns fets terribles en una petita facultat situada al sud d'unes muntanyes anomenades Collserolium.

GUIÓ: XALS, MARC, FOXI, ERDAVI
DIBUIXOS: ERDAVI

OH, ESTIMATS GERMANS. GRÀCIES A DÉU QUE HEU VINGUT! ESPERO QUE SIGUEU CAPAÇOS D'ESBRINAR EL MISTERI DE LA NOSTRA FACULTAT

SEGUIU-ME, EL NOSTRE ABAT ESTÀ ANSIÓS PER VEURE-US ARA

ESTIC MOLT CONTENT QUE HAGUEU VINGUT GERMÀ GUILLEM DE BASKETBOL

ET PRESENTO AL MEU PUPIL PATSO DE TOT

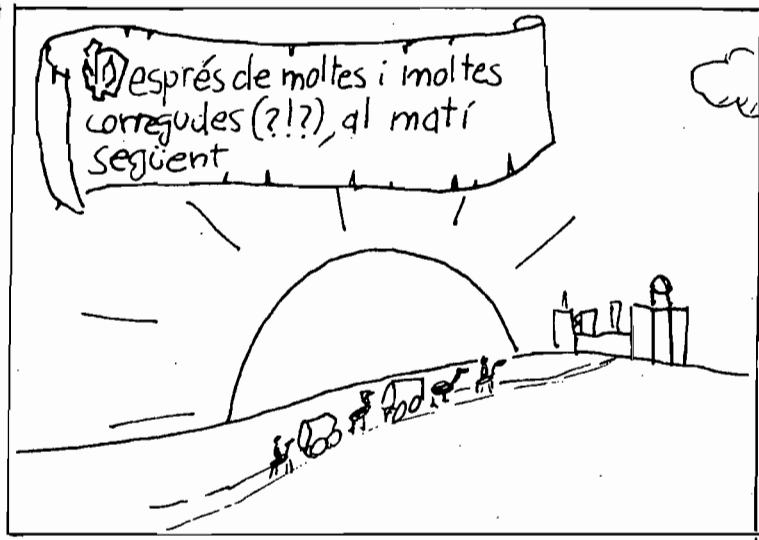
ESPERO QUE POGUEU RESOL-DRE EL MISTERI

EN ELS ÚLTIMS CINC DIES S'HAN PRODUIIT DUES MORTS EN ESTRANYES CIRCUMSTÀNCIES. ELS GERMANS ESTAN PREOCCUPATS JA QUE CREUEN QUE SÓN DEGUDES ALS PODERS DEL MALIGNE

ANEM A LA CAPELLA A VISITAR AL VENERABLE GERMÀ ROLF DE BURGOS

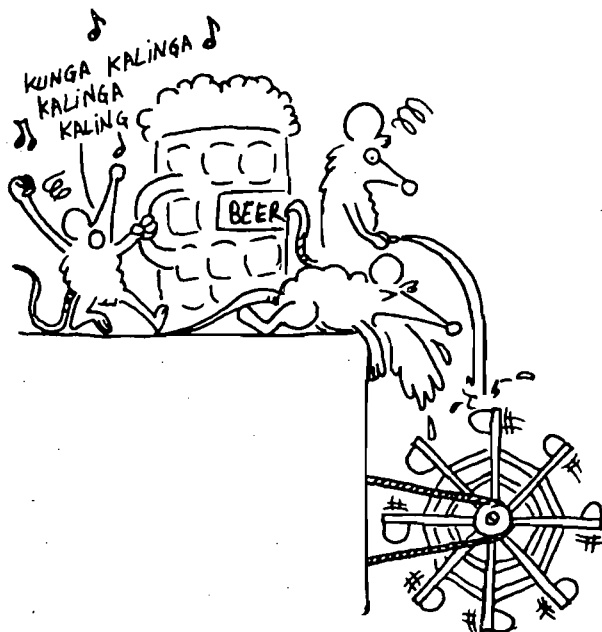

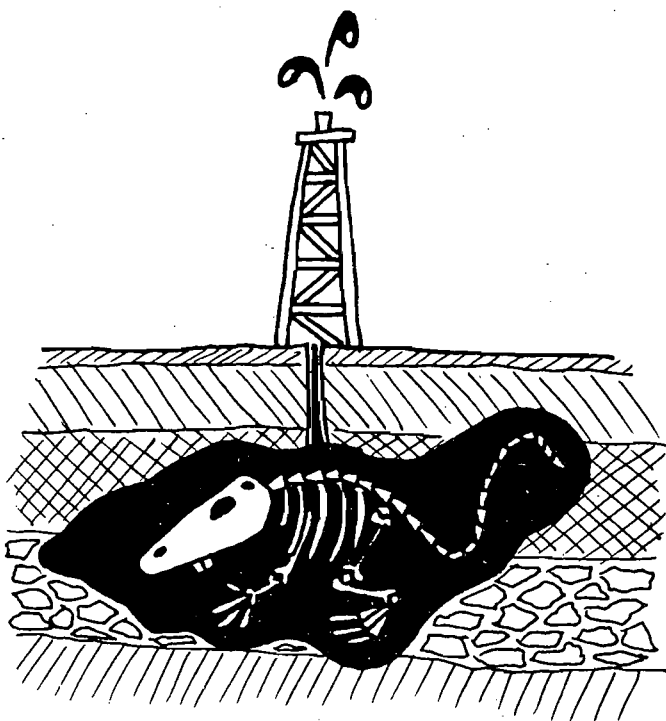
LES 38 MANERES D'OBTENIR ENERGIA ELÈCTRICA DELS HÀMSTERS

1. Ficar elèctrodes de zenc i coure en forma d'agulla als extrems oposats de l'hàhamster. Utilitzar-los en sèrie per obtenir major voltatge.
2. Refregar-los a dalt i a baix pel cul d'en Richard Gere. Crea electricitat estàtica.
3. Anar al Bazar el Regalo i oferir els hàmmsters a canvi de dues piles AAA.
4. Lligar un hàmmster a un motor de manivel·la i llençar-lo des d'un trampolí.
5. Cremar hàmmsters en gran quantitat. Utilitzar la calor després per fer funcionar una turbina de vapor.
6. Segrestar-los i amenaçar de torturar-los. Demanar rescat a associacions pel dret dels animals i altres associacions del mateix tipus; demanar el rescat en forma d'electricitat.
7. Llençar els hàmmsters des de gran alçada. Fer servir una turbina del tipus molí d'aigua per generar electricitat.
8. Llençar un gran nombre de hàmmsters a un fossar ple de quitrà, esperar uns quants milions d'anys, fer prospeccions petrolíferes al mateix lloc i fer servir el cru per fer funcionar un generador elèctric.
9. Fusió freda—turbina de vapor. No necessita més explicacions.
10. Alguna mena de captura de neutrons / emissions beta.
11. Convèncer els hàmmsters que són lemmings. Ensenyar-los un penya-segat. Instal·lar una turbina a mitja altura del penya-segat.
12. Compactar-los densament en forma de volant de motor. Fer-los rotar molt ràpidament. Connectar-los a un generador.

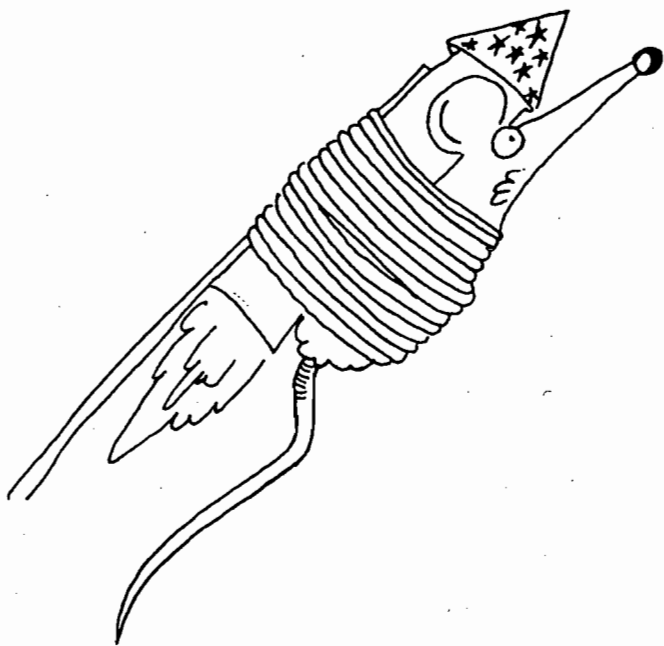
13. Ficar l'hàmmster en una d'aquelles rodes per a hàmmsters adaptada per generar electricitat. Reutilitzar una petita part de l'electricitat generada per estimular el centre del plaer del seu cervell. Mirar com el hàmmster genera electricitat fins rebentar.

14. Segellar una gran quantitat de hàmmsters en tancs hermètics. Afegir aigua. Deixar passar un temps raonable perquè s'hagin pogut descomposar. Recollir el gas metà resultant. Fer servir el gas en un generador.
15. Esclafar molts hàmmsters en una pila amb un canal de sortida, fer servir els fluids i la sang per fer funcionar una turbina hidroelèctrica.
16. Fer beure als hàmmsters molta cervesa dolenta. Utilitzar els pixats i els vòmits per fer funcionar un generador hidroelèctric.
17. Pelar els hàmmsters. Fondre el greix animal per aconseguir llard i llavors fer espelmes. Utilitzar turbines de vapor.
18. Connectar els hàmmsters a les línies d'assemblatge d'Intel enlloc dels xips P6. L'electricitat estalviada serà enorme. Cobrir la pèrdua del nou disseny proporcionant la nova versió de Windows NT®.
19. Construir una habitació de vidre. Introduir els hàmmsters a dins. Ficar-hi cocaïna. Connectar el terra de l'habitació a Terra i situar els pols negatius al sostre.
20. Ensenyar als hàmmsters a jugar al Blackjack. Quan tinguin un nivell competitiu, convèncer els propietaris dels hotels de Las Vegas perquè reconverteixin els seus hotels per poder atendre els hàmmsters. S'estalvia electricitat de: llums més petites, hotels més petits, màquines escurabutxaques més petites...
21. Acumular suficients hàmmsters com perquè la força autogravitacional faci que la massa s'encongeixi i s'escalfi. Utilitzar termoparelles per generar energia.

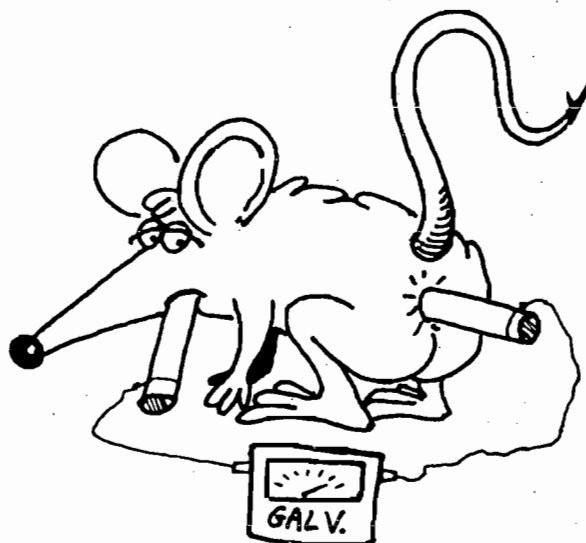

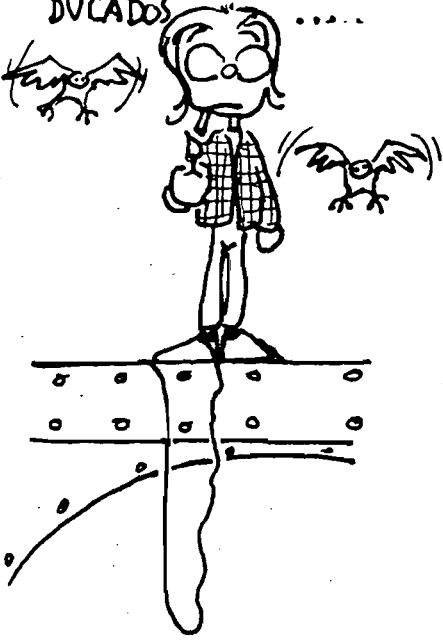
22. Atacar la central de la FECSA i amenaçar el director de ficar-li hámsters als pantalons si no et dóna una central elèctrica.
23. Agafar unes quantes dotzenes de hámsters, disparar-los perdigons de sal. Lligar-los a un trineu de gossos amb una dinamo connectada.
24. Aquest és sense cap mena de dubte el sistema amb què s'aconsegueix més energia d'un hámster: combinar un hámster amb una massa igual d'antimatèria (un antihámster, si vostè vol) i llavors convertir l'alliberació massiva d'energia en electricitat.
25. a) Trobi un bon enginyer genètic. b) Fiqui els gens apropiats de les anguiles elèctriques als hámsters. c) Alimenti als hámsters. d) Quirúrgicament instal·li els elèctrodes apropiats. e) Periòdicament recol·lecti el voltatge. Desafortunadament aquest sistema només dóna corrent continu. PS: Com he pogut ser tan tonto?! Se'ls pot ficar gens d'algues blau-verdes i no caldrà ni tan sols alimentar els hámsters. (Bé, potser una mica de fòsfor i de ferro).
26. Envii cada dia un hámster mort a la companyia de la llum fins que li doni llum de franc.
27. Creui un hámster amb una Mothra (rosegador gegant de la Índia) i faci servir el hámster gegant mutant com a font d'energia.
28. Posi en òrbita milers de hámsters, quan la òrbita decaigui, escalfaran l'atmosfera. Amb suficients hámsters pot augmentar la temperatura d'un planeta tant com vulgui.
29. Tregui la roba interior als hámsters, quan es comencin a posar vermells, faci servir la calor de la seva cara per generar electricitat.
30. Empaqueti enormes quantitats de hámsters fins

que aconseguixin suficient massa com per iniciar una fusió de hámsters en el nucli. Faci servir cèl·lules solars per convertir la radiació en electricitat.

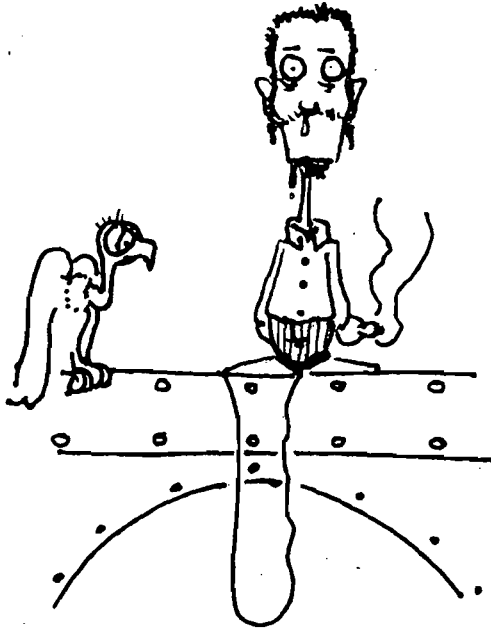
31. Fiqui més hámsters que en el cas anterior fins que l'estrella de hámsters es converteixi en una supernova... no pot voler encara més energia!
32. Repeteixi el cas anterior amb una altra massa de hámsters... faci girar les estrelles de neutrons-hámsters una al voltant de l'altra en una òrbita binària... faci servir les ones gravitacionals per fer rotar una turbina.
33. Foti's dos o tres lingotazos d'àcid. Digui's molt seriosament que els hámsters són electricitat. (Al cap i a la fi tenen un munt d'electrons, no?). Compri, ara, tants hámsters com vulgui. En aquests moments té, operacionalment, electricitat.
34. Posi's collars magnètics i faci'ls córrer per un laberint de solenoides.
35. Redueixi els hámsters a àtoms, comprimeixi el plasma resultant fins que es fusioni. Transfereixi l'energia generada a un motor de calor.
36. Fiqui els hámsters en un forat negre. Faci servir cèl·lules fotovoltaïques per capturar l'energia despresa.
37. És conegut per tothom el resultat de la teoria quàntica de camps que enuncia que els camps són simètrics sota l'acció combinada d'operadors d'inversió temporal, conjugació de càrregues i inversió de paritat. És trivialment demostrable que tant la inversió temporal com la conjugació de càrrega converteixen els fermions en les seves antipartícules. Faci servir aquestes dades per demostrar que estirant un hámster que estigui davant d'un mirall es generarà radiació electromagnètica de Becquerel. (Consell: estiri el hámster fora de davant del mirall anant cap a enrere en el temps.)
38. Posar essència de hámster femella en un vidre. Alliberi un hámster mascle. Aquest (i el seu pèl) es fregarà lascivament pel vidre carregant-lo. (Nota: només crea electricitat estàtica).

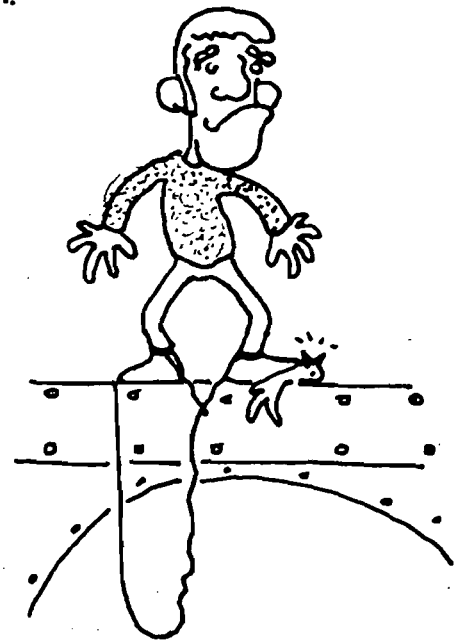
SI VOLVIERA A NACER
NO FUMARIA TANTOS
DUCADOS .....

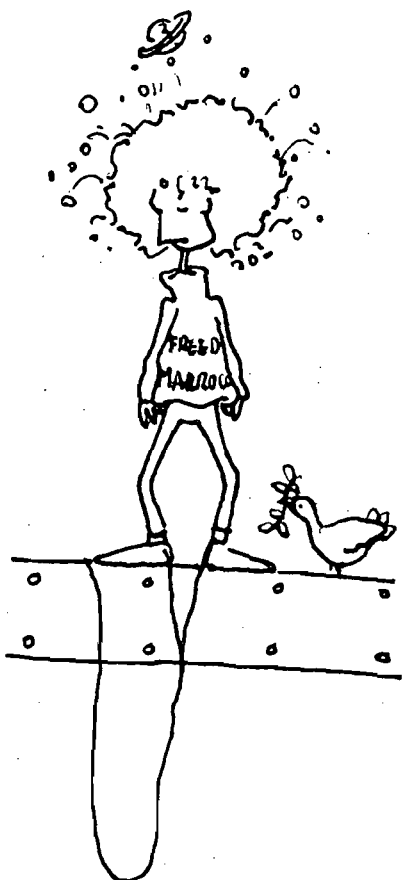
... NO PASARIA TANTO
TIEMPO SENTADO EN
EL PASILLO DE QUIMICA..

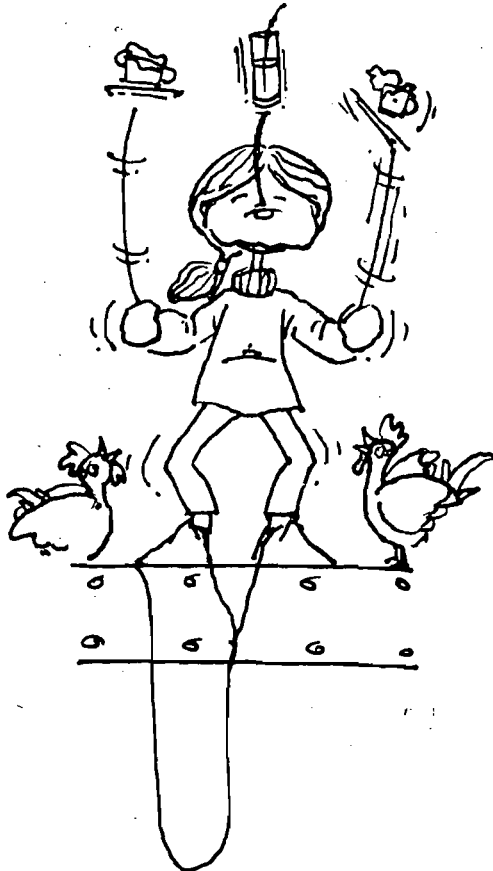
... IRIA MENOS AL
LOCAL DE ESTUDIANTES

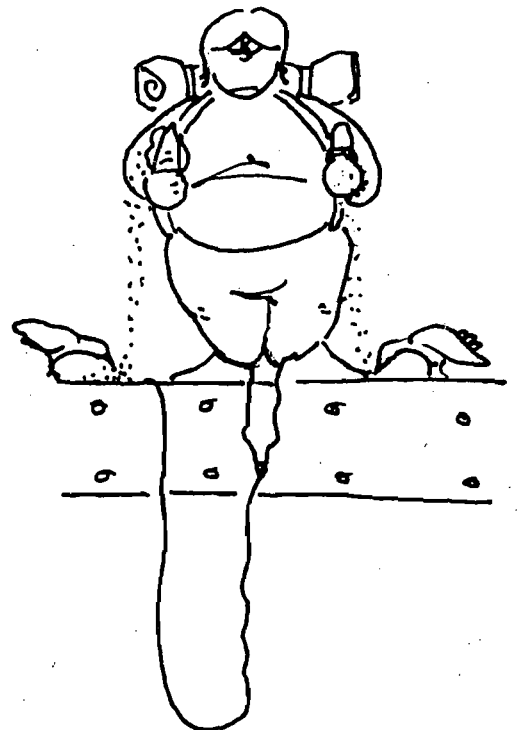
SI VOLVIERA A NACER
NO VERIA "CRONICAS
MARCIANAS", Y ME LE-
VANTARIA MAS
TEMPRANO ...

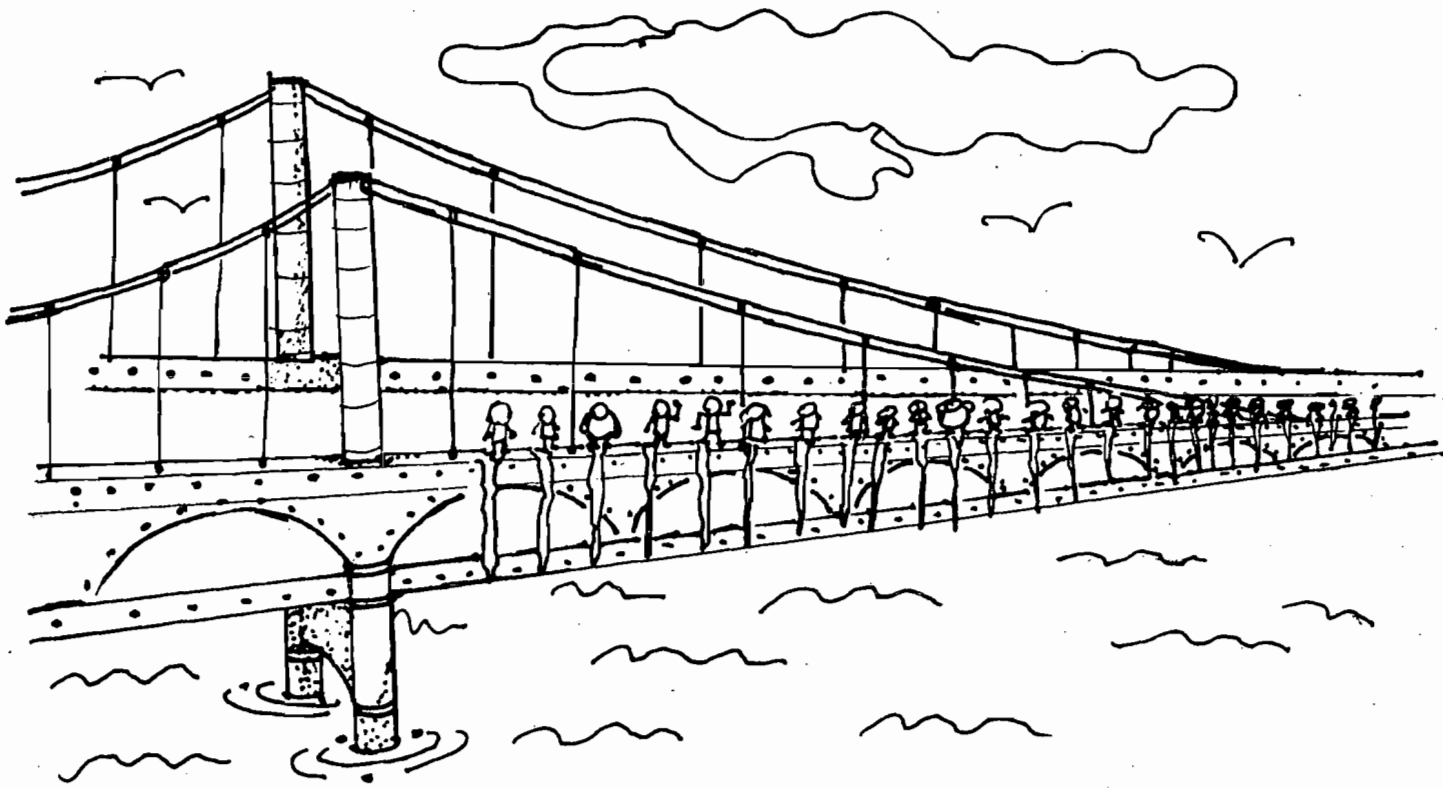

...NO PASARIA TANTO
TIEMPO EN EL BAR...

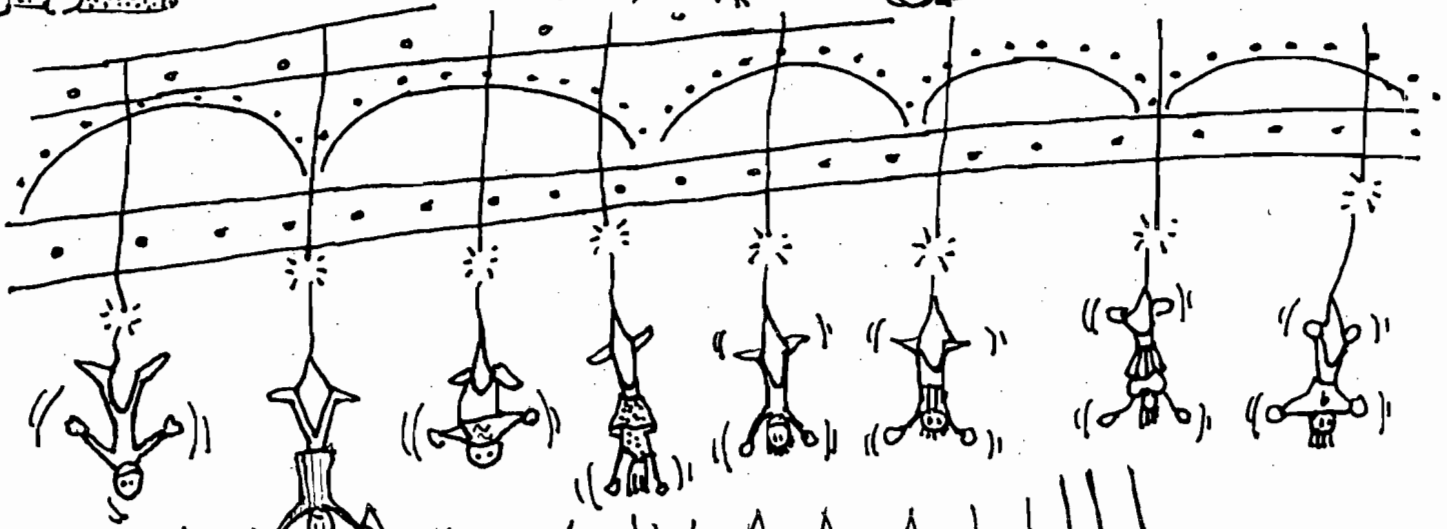
..Y PASARIA MENOS
TIEMPO CON MI
AMIGA LA MAQUINA
DE LAS PASTAS...

... SI VOLVIERA A NACER ESTUDIARIA MS Y APROBARIA LA PUTA CARRERA DE CIENCIAS FIIISICAAA!!!

... PERO PELIGROSAS SON LAS MANOS QUE VELAN POR LOS FRAGILES HILOS DE LOS CUALES PENDEN NUESTROS DESTINOS...

AAAH!!! AAAAH!!!

L'ASSIGNATURA DE MECÀNICA QUÀNTICA DESPRÉS DE LA REFORMA DEL PLA NOU

Probablement el curs que bé entrarà en vigor la reforma del pla nou. Moltes assignatures es veuran afectades, com l'assignatura de segon cicle Mecànica Quàntica. Professors d'aquesta assignatura han facilitat a la redacció de Planta 8 les modificacions que pensen dur a terme. Asseguren que la nova Mecànica Quàntica serà molt més assolible per la majoria d'estudiants, tot i que no es modificaran essencialment els temaris. Per donar-ne prova ens han enviat un exemple d'examen que va acompanyat d'unes normes generals de conducta que també entraran en vigor.

Examen de Mecànica Quàntica

Instruccions i normes a seguir :

- Poseu el vostre nom, DNI, carnet de la UB, fotocòpia de la declaració de renda, fotocòpia del llibre de família, 10 fotos carnet tamany real, historial mèdic, historial delictiu, anàlisi de sang, orina, i resta de fluids corporals, perfil psicològic, i mapa genètic a cada full.
- La durada de l'examen serà la diferència entre l'hora d'acabada i la d'inici.
- Escriviu les vostres respostes amb lletra clara. Els examens il·legibles seran cremats i els seus autors fuetejats públicament.
- Escriviu els insults a les zones indicades per fer-ho; altrament no seran tinguts en consideració en la nota final.
- No està permès de suïcidar-se durant l'examen, espereu a fer-ho a fora.
- No està permès fumar mariguana a no ser que us l'hagi facilitat el professor.
- No es pot escopir gargalls de més de 5 cm³ a més de dos metres de distància. Les mucositats no podran contenir més del 40% de sang o pus.
- No es permet exercir la prostitució durant els descansos per menys de 5000 ptes. (preu mínim marcat pel gremi).
- Podeu copiar.
- No es poden portar armes de foc ni armes blanques a no ser que formeu part del grup d'estudiants destinats a mantenir l'ordre a la facultat (brigada fàtxa). En cas contrari haureu de deixar les armes a l'entrada de la classe.
- Queda prohibit tirar bombes fèrides o portar explosius adherits al cos.
- Aquells que vulguin un justificant pel treball millor que es quedin al treball.
- Si trobeu l'examen massa difícil, foteu-vos. Si el professor no apareix, esteu suspesos.
- Porteu recipients o bosses de plàstic perquè no es podrà anar al lavabo.
- No es pot apostar més del límit fixat per la banca i els menors d'edat hauran d'anar acompanyats.

Preguntes de l'examen

Q1. Biografia i principals articles publicats del descobridor del moment angular intrínsec dels electrons, Samuel Pin (S.Pin)
Extensió mínima 1000 paraules. (1p.)

Q2. Dibuixeu la imatge de Shrödinger i la de Heisenberg i compareu-les. Dibuixeu també els dos personatges barallant-se (és l'anomenada imatge d'interacció). (1p.)

P1. Considereu l'hamiltonià d'una partícula sense massa, ni moment, ni càrrega, ni espí, ni moment magnètic, a l'espai buit i en absència de camps externs.

a) Calculeu aquest hamiltonià (Hint: $H=0$)

b) Separeu el terme que no varia amb el temp de la resta :

$$H = H_0 + H_1(t)$$

considereu $H_1 \ll H_0$ i quedant-vos a ordre 0 de teoria de perturbacions calculeu el valor esperat de la posició i del moment (les integrals cal resoldre-les fins al final, no val deixar-les indicades).

c) Multipliqueu l'hamiltonià per π i comproveu que aquest no canvia. Aquesta simetria de l'hamiltonià s'anomena invariancia sota piritat.

d) Feu el límit $\hbar \rightarrow 0$ i demostreu que l'hamiltonià no canvia. Aquest és un dels pocs casos que el món clàssic i el món quàntic coincideixen.

e) Enumereu com a mínim tres sistemes físics diferents que podria descriure aquest hamiltonià. Raoneu la resposta.

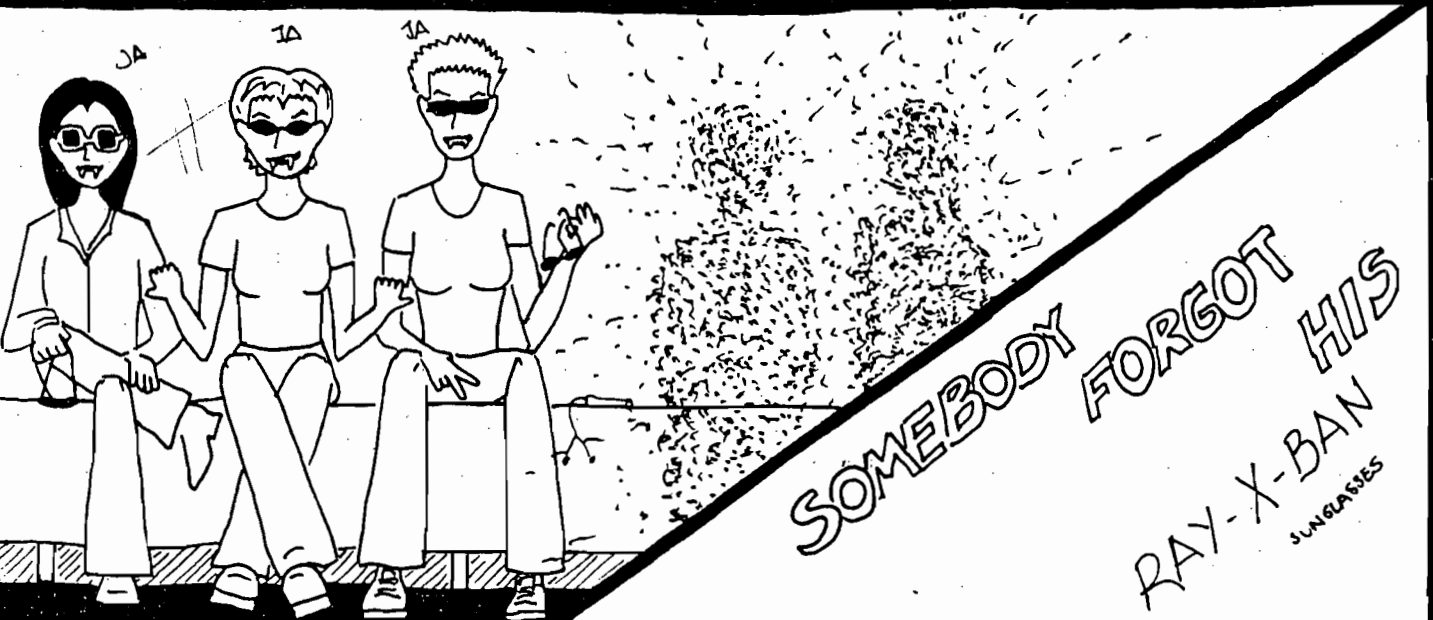
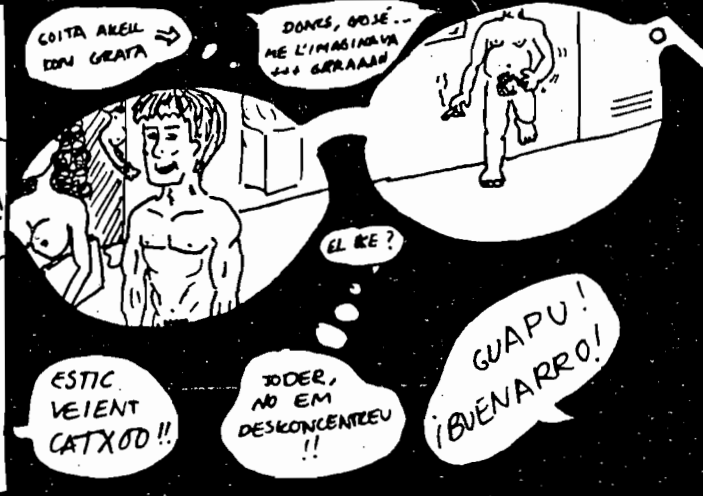
(2.5 p.)

P2. Considereu un àtom de Plom. Sense fer cap aproximació resoleu exactament l'equació de Schrödinger i determineu els autoestats i autovalors. Per simplificar podeu considerar que l'àtom té un electró ionitzat, és a dir només haureu de tenir en compte 81 electrons.

(5.5 p.)

Aclariments diversos :

- No s'aprovarà amb un 4.5
- S'aplicarà el principi d'incertesa nota-DNI, és a dir, si voleu conèixer la nota que heu tret, que suposa una incertesa en el nº del DNI molt petita, la incertesa en la nota serà molt gran per la qual cosa no podreu saber si esteu aprovats o no. En l'altre cas es podrà conèixer les notes però no a qui corresponen.
- Els resultats es donaran a conèixer en un temps no superior a l'edat de l'univers.
- Els alumnes que abandonin l'examen abans de l'hora d'acabada hauran d'indicar-ho al professor amb bengales de supervivència i/o fent el mort a sobre la taula en senyal d'abandó.
- I si l'examen us ha anat malament, recordeu : el més important no és aprovar, sinó matricular.

RECORDA: ALS LABORATORIS DE QUIMICA ES OBLIGATORI L'ÚS D'ULLERES DE PROTECCIO. U.B.

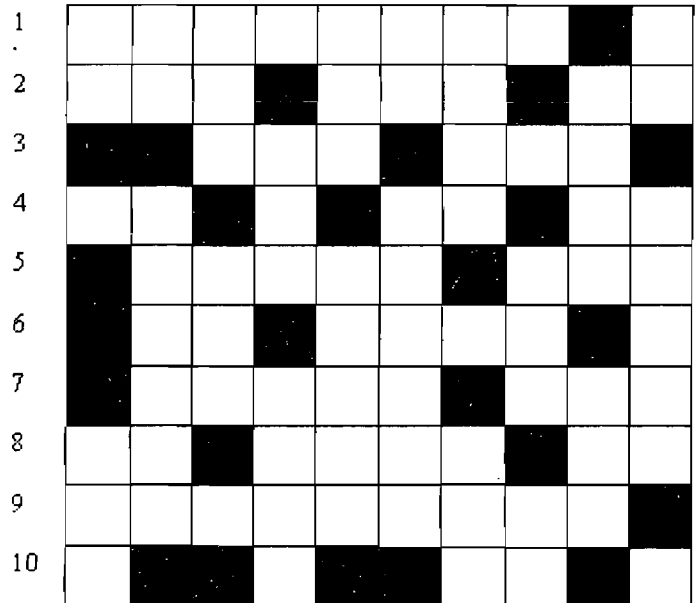
PASSATEMPS

ENCREUADOS

HORIZONTAL: 1- Explica mejor que el Latorre. La que es griega. 2- Típico de americanos pero a lo basto. No rasca bola. Letra griega. 3- United Colors of Peneton. Cuando no sabes algo se dice que no tienes... 4- Organización cutre. Astronauta. El mismo astronauta pero de torero. La matrícula de mi coche. 5- "Una moto" en inglés. Vocales. 6- Unidades astronómicas. Puestas en desorden: malalts de ... Inicial del vino preferido de Julio Iglesias. 7-"Mama, mí ermanito se a echo pupa en el pié i ... Sinónimo de: "Mira aquí arriba de esta montaña que te estoy gritando. 8- Grito o exclamación de gusto o bien de dolor. Al revés, según Jesulin de Ubrique, todo es como un ... Logaritmo neperiano (Solo para los químicos: las letras son LN). 9- Cometa que pasó en 1994. 10- La cuarta vocal. Una vocal más allá. Están en el equipo Teka. Una letra del abecedario, o no.

VERTICAL: 1- Dos consonantes. Mide $2\pi r$. Ajo en andaluz. 2- Está en el Sol. Matemático con nombre de caucho. 3- ..., me has pisado los testículos. Creador de la moda de llevar gorra en China. Letra que se dice en el médico. 4- Consonante que tiene que ir acompañada. Si a una pija de diecisiete años le quitas el bolly se queda en... Héroe televisivo. 5 Elemento químico que no lo conoce ni su puta madre. Suena parecido al nombre de una presentadora de televisión. 6-La ley de Ohm: $V=...$ Al revés la canción más famosa de Jesulín. Tri Benito Nitro

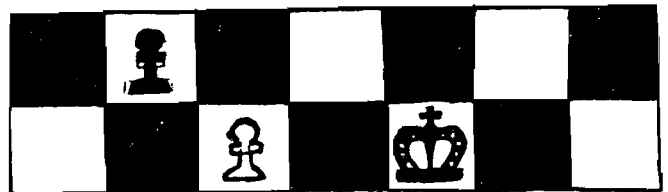
1   2   3   4   5   6   7   8   9   10

Tolueno. Elefante. 4%... 8- Otro. Pederastia. En los toros. Caca. 9- Cuando lees la revista te va a coger ...El Enrique aprobó PTN sin tener ni puta idea. 10- ¿Quién ha hecho este crucigrama? Tara muy grande. Una letra del abecedario, o no.

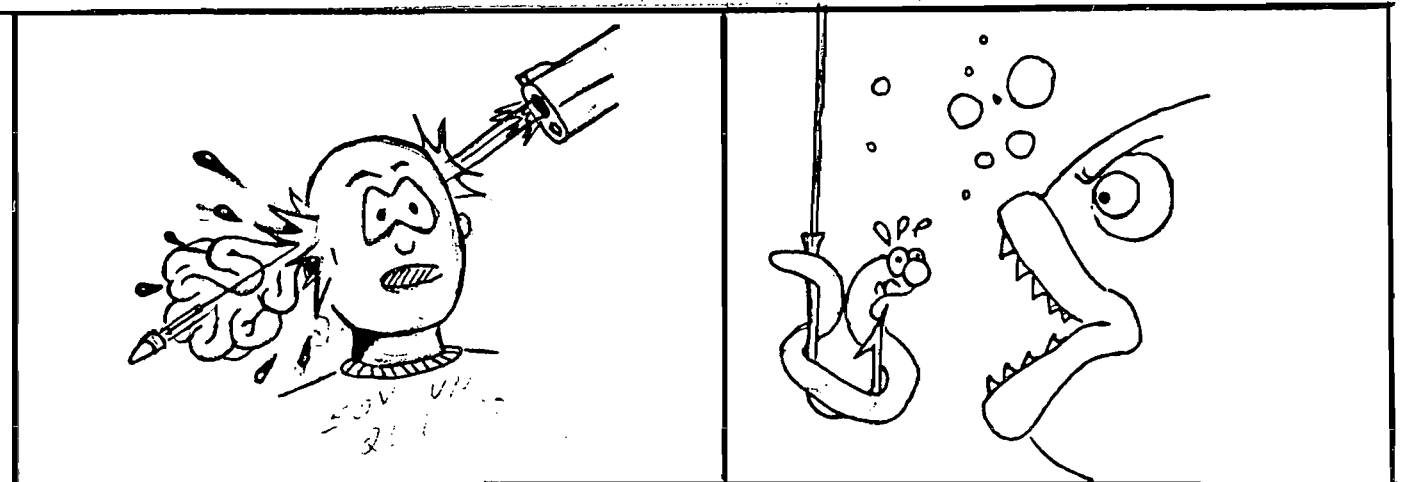
AJEDREZ:

Después de la astuta, pero a la vez arriesgada obertura austro-húngara, el conocido maestro ajedrecista Mijail Piskunievski, se vio envuelto en esta interesante jugada donde el movimiento de los caballos combinados con el del alfil negro consiguen un jaque mate al Rey blanco en sólo tres movimientos.

Las n diferencias:

Entre estos dos dibujos existen n diferencias. Encuéntralas y enuméralas. El resultado obtenido lo puedes enviar a Mohamed Al-Mahed, calle de Mahoma 23 1º 3º, Kandahar, Afganistán, para así entrar en el sorteo de un bonito vestido tradicional femenino, muy adecuado para practicar la apicultura.

A. RODAS JING ©
D.A.N